

Dansk udgave

Retsforskrifter

64. årgang

2. juli 2021

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1077 af 24. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for finansiell støtte til toldkontroludstyr som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1078 af 14. april 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 om fastsættelse af investeringsretningslinjer for InvestEU-Fonden 18
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1079 af 24. juni 2021 om nærmere regler for gennemførelsen af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/880 om indførsel og import af kulturgendstande 67
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2021/1080 af 28. juni 2021 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IAS 16, 37 og 41 og IFRS 1, 3 og 9 ⁽¹⁾ 90

AFGØRELSE

- ★ Kommissionens afgørelse (EU) 2021/1081 af 28. juni 2021 om ændring af afgørelse (EU) 2018/1220 om forretningsordenen for det panel, der omhandles i artikel 143 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 99

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) [2021/1074] af 18. juni 2021 om en midlertidig udelukkelse af visse eksponeringer mod centralbanker fra det samlede eksponeringsmål i lyset af COVID-19-pandemien og om ophævelse af afgørelse ECB/2020/1306 (ECB/2021/27) (EUT L 230 I af 30.6.2021) 102

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/1077

af 24. juni 2021

om oprettelse af instrumentet for finansiel støtte til toldkontroludstyr som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33, 114 og 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De 2 140 toldsteder, der findes ved Unionens ydre grænser, skal være tilstrækkelig rustet til at sikre effektiv og virkningsfuld drift af toldunionen. Passende toldkontrol med ensartede resultater er vigtigere end nogensinde, ikke blot på grund af toldmyndighedernes traditionelle funktion, der består i opkrævning af indtægter, men også i stigende grad, fordi det af sikkerhedshensyn er nødvendigt at styrke kontrollen væsentligt med de varer, der føres ind i og ud af Unionen via de ydre grænser. Samtidig bør sådan kontrol med varebevægelser på tværs af de ydre grænser dog ikke forringe, men snarere lette den legitime handel med tredjelande.
- (2) Toldunionen er en af hjørnestenene i Unionen, som er en af de største handelsblokke i verden. Eftersom toldunionen er af afgørende betydning for et velfungerende indre marked, og for at både erhvervslivet og borgerne kan nyde godt heraf, er det nødvendigt med fortsatte skridt til at styrke toldunionen.
- (3) Der er i øjeblikket en ubalance i medlemsstaternes udførelse af toldkontrol. Denne ubalance skyldes forskelle mellem medlemsstaterne, både hvad angår geografiske kendetegn og deres kapaciteter og ressourcer. Medlemsstaternes evne til at reagere på udfordringer, der udspringer af de stadigt skiftende globale forretningsmodeller og forsyningskæder, afhænger ikke blot af det menneskelige aspekt, men også af adgangen til moderne og pålideligt toldkontroludstyr, der fungerer korrekt. Udfordringer såsom den voldsomme stigning i e-handel, digitalisering og behovet for at øge modstandsdygtigheden over for cyberangreb vil også øge efterspørgslen efter effektiv toldkontrol. Tilvejebringelsen af ensartet toldkontroludstyr er derfor et vigtigt element i afhjælpningen af denne eksisterende ubalance. Dette vil forbedre ensartetheden i udførelsen af toldkontrol i alle medlemsstaterne og dermed bidrage til at forhindre, at varestrømmene omledes mod de svageste punkter i toldkontrollsystemet, ofte benævnt »shoppen rundt mellem importsteder«. Derfor bør varer, der føres ind i Unionens toldområde, undergives risikobaseret kontrol i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽³⁾ (»EU-toldkodeksen«).

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 67.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019 (EUT C 158 af 30.4.2021, s. 133) og Rådets førstebehandlingsholdning af 27.5.2021 (EUT C 227 af 14.6.2021, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 23.6.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

- (4) Medlemsstaterne har gentagne gange udtrykt behov for finansiel støtte og anmodet om en indgående analyse af det nødvendige udstyr. I sine konklusioner af 23. marts 2017 om finansiering af toldvæsenet opfordrede Rådet Kommissionen til at evaluere muligheden for at finansiere behov for teknisk udstyr gennem fremtidige finansielle programmer fra Kommissionen og at forbedre koordineringen og samarbejdet mellem toldmyndighederne og andre retshåndhævende myndigheder med henblik på finansiering.
- (5) I henhold til EU-toldkodeksen skal toldkontrol forstås som håndhævelse ikke kun af toldlovgivningen, men også af anden lovgivning vedrørende indpassage, udpassage, transit, bevægelser, oplagring og særlige anvendelsesformål for så vidt angår varer, som forsendes mellem Unionens toldområde og lande eller områder uden for Unionens toldområde, samt tilstedeværelse og bevægelser inden for Unionens toldområde af ikke-EU-varer og varer med særligt anvendelsesformål. Sådant anden lovgivning tillægger toldmyndighederne beføjelse til at udføre særlige kontrolopgaver og indeholder bestemmelser om beskatning, navnlig med hensyn til punktafgifter og merværdiafgift, om de eksterne aspekter af det indre marked, om den fælles handelspolitik og andre fælles EU-politikker med relevans for handel, for den generelle sikkerhed i forsyningskæden og for beskyttelsen af Unionens og dens medlemsstaters finansielle og økonomiske interesser.
- (6) Ved at støtte opnåelsen af et passende og ensartet resultatniveau i forbindelse med toldkontrol ved Unionens ydre grænser gøres det muligt at maksimere fordelene ved toldunionen og derved yde yderligere støtte til toldmyndighederne, der handler som en samlet enhed for at beskytte Unionens interesser. En særlig EU-fond for toldkontroludstyr, der har til formål at korrigere de nuværende ubalancer, vil bidrage til den overordnede samhørighed mellem medlemsstaterne. En sådan særlig fond vil tage hensyn til de forskellige behov, der opleves ved forskellige typer af grænser, dvs. søgrænser og grænser ved andre vandveje, luft- og landgrænser, herunder jernbane- og vejgrænser, samt grænseovergangssteder for posttrafik. I betragtning af de udfordringer, som verden står over for, navnlig det fortsatte behov for at beskytte Unionens og dens medlemsstaters finansielle og økonomiske interesser og samtidig fremme den legitime samhandel, er adgangen til moderne og pålideligt kontroludstyr ved de ydre grænser en absolut nødvendighed.
- (7) Det er derfor hensigtsmæssigt at oprette et nyt instrument for finansiel støtte til toldkontroludstyr, der er beregnet til anvendelse ved alle typer grænser. Instrumentet bør støtte toldunionen og toldmyndighedernes arbejde, navnlig hjælpe dem med at beskytte Unionens finansielle og økonomiske interesser, sørge for sikkerhed i Unionen og beskytte Unionen mod unfair og ulovlig handel, såsom forfalskning af varer, samtidig med at det gøres lettere at udøve legitim erhvervsaktivitet. Det bør bidrage til toldkontrol med passende og ensartede resultater. Desuden bør toldkontroludstyr, der finansieres i henhold til dette instrument, støtte gennemførelsen af rammen for toldrisikoforvaltning som omhandlet i EU-toldkodeksen. Dette mål bør nås gennem gennemsigtigt indkøb og gennemsigtig vedligeholdelse og opgradering af relevant, højmoderne og pålideligt toldkontroludstyr under behørig hensyntagen til databeskyttelse, cybersikkerhed og sikkerheds- og miljøhensyn, herunder miljøvenlig bortskaffelse af det udskiftede udstyr.
- (8) Medlemsstaternes toldmyndigheder har påtaget sig et stigende antal ansvarsområder, som udføres ved de ydre grænser og ofte også vedrører sikkerhedsområdet. Det er derfor vigtigt, at der ydes EU-støtte til medlemsstaterne for at sætte dem i stand til at sikre ensartethed i udførelsen af grænsekontrollen og toldkontrollen ved Unionens ydre grænser. Det er lige så vigtigt at fremme et tværfagligt samarbejde ved Unionens grænser, for så vidt angår vare- og personkontrol, blandt de nationale myndigheder i hver medlemsstat, der er ansvarlige for grænsekontrol eller for andre opgaver, som udføres ved grænsen, med henblik på at maksimere Unionens merværdi på området grænseforvaltning og toldkontrol.
- (9) Det er derfor nødvendigt at oprette en fond for integreret grænseforvaltning (»fonden«).
- (10) På grund af de særlige juridiske forhold i afsnit V i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og de forskellige retsgrundlag, der finder anvendelse i forhold til politikkerne vedrørende de ydre grænser og toldkontrol, er det ikke juridisk muligt at oprette fonden som et enkelt instrument.

- (11) Fonden bør derfor oprettes som en overordnet ramme for Unionens finansielle støtte på området grænseforvaltning, der består af instrumentet for finansiell støtte til toldkontroludstyr («instrumentet»), som oprettes ved denne forordning, og instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik, som oprettes ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning.
- (12) Henset til vigtigheden af at bekæmpe klimaændringer og i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽⁴⁾ og for at nå De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling på 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget den 25. september 2015, bør tiltag i henhold til denne forordning bidrage til at nå Unionens mål om, at mindst 30 % af det samlede EU-budget bruges på at støtte klimamål, og Unionens ambition om, at 7,5 % af det årlige EU-budget bruges på biodiversitet i 2024 og 10 % både i 2026 og 2027, idet der tages hensyn til de eksisterende overlap mellem klima- og biodiversitetsmål.
- (13) Der fastsættes ved denne forordning en finansieringsramme for hele instrumentets varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 18 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter ⁽⁵⁾. Denne finansieringsramme bør kunne dække de nødvendige og behørigt begrundede udgifter til aktiviteter til forvaltning af instrumentet og evaluering af dets præstation, for så vidt som disse aktiviteter vedrører instrumentets generelle og specifikke mål.
- (14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁶⁾ («finansforordningen») finder anvendelse på dette instrument. Finansforordningen fastsætter regler for gennemførelsen af EU-budgettet, herunder reglerne for tilskud, priser, udbud, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiell bistand og godtgørelse af eksterne eksperter.
- (15) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i finansforordningen og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af EU-budgettet. Finansiering i henhold til dette instrument bør være omfattet af principperne i finansforordningen og bør sikre optimal udnyttelse af de finansielle ressourcer med hensyn til at opnå dets mål.
- (16) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/444 ⁽⁷⁾ oprettes toldprogrammet for samarbejde på toldområdet («toldprogrammet») med det formål at støtte toldunionen og toldmyndighederne. For at bevare sammenhængen og den horisontale koordinering af samarbejdstiltag vedrørende told og toldkontroludstyr er det hensigtsmæssigt at gennemføre sådanne tiltag på grundlag af én enkelt retsakt, nemlig toldprogrammet, der indeholder ét enkelt regelsæt. Derfor bør kun indkøb, vedligeholdelse og opgradering af det støtteberettigede toldkontroludstyr støttes under dette instrument, mens alle andre dertil knyttede tiltag, såsom samarbejdstiltag til vurdering af behov eller uddannelse vedrørende det pågældende udstyr, bør støttes af toldprogrammet.

⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/444 af 11. marts 2021 om oprettelse af toldprogrammet for samarbejde på toldområdet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1294/2013 (EUT L 87 af 15.3.2021, s. 1).

- (17) Desuden bør instrumentet, hvis det er relevant, også støtte indkøb eller opgradering af toldkontroludstyr til afprøvning af nyt udstyr eller nye funktioner til eksisterende udstyr under driftsmæssige betingelser, inden medlemsstaterne begynder at foretage storstilede indkøb af sådant nyt udstyr. Afprøvning under driftsmæssige betingelser bør navnlig følge op på resultaterne af forskning i toldkontroludstyr inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695⁽⁸⁾. Kommissionen bør tilskynde til fælles udbud og fælles afprøvning af toldkontroludstyr af to eller flere medlemsstater, der anvender samarbejdsværktøjerne i toldprogrammet.
- (18) Det meste toldkontroludstyr kan være lige så vel egnet eller vise sig også at kunne anvendes til kontrol af overholdelsen af anden EU-ret såsom bestemmelser om grænseforvaltning, visa eller politisamarbejde. Fonden er derfor udformet som to indbyrdes komplementære instrumenter for så vidt angår køb af udstyr, hver med særskilte, men komplementære anvendelsesområder. På den ene side vil instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik kun yde finansiel støtte til omkostningerne til udstyr, hvis hovedformål eller virkning er integreret grænseforvaltning, men vil også give mulighed for, at dette udstyr anvendes til andre formål, såsom toldkontrol. På den anden side vil det instrument for finansiel støtte til toldkontroludstyr, der oprettes ved nærværende forordning, kun yde finansiel støtte til omkostningerne til udstyr, hvis hovedformål eller virkning er toldkontrol, men vil også give mulighed for, at dette udstyr anvendes til andre formål, såsom grænsekontrol og sikkerhed. Denne fordeling af rollerne mellem de to instrumenter vil fremme et tværfagligt samarbejde som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896⁽⁹⁾ som en del af tilgangen til europæisk integreret grænseforvaltning og dermed gøre det muligt for told- og grænsemyndighederne at arbejde sammen og maksimere virkningerne af EU-budgettet gennem deling af kontroludstyr og dette udstyrs interoperabilitet. Delingen af udstyr mellem toldmyndigheder og andre grænsemyndigheder bør ikke være systematisk.
- (19) I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, kan der ydes tilskud til et allerede påbegyndt tiltag, forudsat at ansøgeren kan godtgøre, at det var nødvendigt at igangsætte tiltaget inden undertegnelsen af tilskudsaftalen. Selv om omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelse af ansøgningen om tilskud, i sådanne tilfælde i princippet ikke er støtteberettigede, bør dette være muligt i undtagelsestilfælde i betragtning af nærværende forordnings sene ikrafttræden i forhold til begyndelsen af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027. For at muliggøre gennemførelse fra begyndelsen af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og for at undgå enhver udsættelse af EU-støtte, som kan være til skade for Unionens interesse i at være tilstrækkelig rustet til at sikre effektiv og virkningsfuld drift af toldunionen, bør det i en begrænset periode ved begyndelsen af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 være muligt at fastsætte i finansieringsafgørelsen, at omkostninger, som er påløbet i forbindelse med tiltag, der støttes i henhold til nærværende forordning, og som allerede er påbegyndt, anses for støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om disse tiltag blev gennemført, og omkostningerne påløb, før ansøgningen om tilskud blev indgivet.
- (20) Uanset finansforordningen bør et tiltag kunne finansieres ved hjælp af flere EU-programmer eller -instrumenter for, hvis det er relevant, at muliggøre og støtte samarbejde og interoperabilitet på tværs af områder. I overensstemmelse med princippet om forbud mod dobbeltfinansiering, der er fastsat i finansforordningen, må bidragene dog i sådanne tilfælde ikke dække de samme omkostninger. Hvis en medlemsstat allerede har fået tildelt eller har modtaget bidrag fra et andet EU-program eller støtte fra en EU-fond med henblik på indkøb af det samme udstyr, bør Kommissionen straks underrettes om dette bidrag eller denne støtte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 191.
- (21) Finansiering ud over loftet for samfinansieringssatsen bør kun tildeles i behørigt begrundede tilfælde, der kan omfatte fælles udbud og fælles afprøvning af toldkontroludstyr af to eller flere medlemsstater.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation — og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagts og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

- (22) I betragtning af den hurtige udvikling af teknologier, trusler og prioriteter på toldområdet bør arbejdsprogrammer ikke strække sig over længere perioder. Samtidig vil årlige arbejdsprogrammer ikke være nødvendigt for gennemførelsen af instrumentet og ville øge den administrative byrde for både Kommissionen og medlemsstaterne. På denne baggrund bør arbejdsprogrammer i princippet dække mere end ét regnskabsår, men ikke mere end tre.
- (23) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af arbejdsprogrammerne i henhold til denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁰⁾.
- (24) Selv om gennemførelse på centralt plan er afgørende, hvis det specifikke mål om at sikre ensartede resultater af toldkontrol skal nås, er der på grund af den tekniske karakter af dette instrument behov for forberedende arbejde på teknisk plan. Derfor bør gennemførelsen understøttes af behovsvurderinger. Disse behovsvurderinger er afhængige af national ekspertise og nationale erfaringer gennem inddragelse af toldmyndigheder. De bør være baseret på en klar metode, der omfatter et mindste antal skridt til at sikre indsamlingen af de relevante oplysninger. Kommissionen bør anvende disse oplysninger til at fastlægge tildelingen af midler til medlemsstater under hensyntagen til navnlig handelsvolumen, de relevante risici og toldmyndighedernes administrative kapacitet til at anvende og vedligeholde udstyret med henblik på mest effektiv anvendelse af det toldkontroludstyr, der finansieres i henhold til instrumentet. For at bidrage til budgetdisciplin bør betingelserne for prioriteringen af tilskud defineres klart og være baseret på en sådan behovsvurdering.
- (25) For at sikre regelmæssig overvågning og rapportering bør der fastlægges en passende ramme for overvågning af de resultater, der opnås gennem instrumentet og tiltagene under det. Denne overvågning og rapportering bør baseres på kvantitative og kvalitative indikatorer, der måler virkningerne af instrumentets tiltag. Rapporteringskravene bør indeholde et krav om at give Kommissionen oplysninger om toldkontroludstyr, når prisen på et stykke toldkontroludstyr overstiger 10 000 EUR eksklusive skatter og afgifter. Der bør skelnes mellem disse oplysninger og oplysninger, der skal gives til offentligheden og medier med henblik på at promovere instrumentets tiltag og resultater.
- (26) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹¹⁾ bør instrumentet evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrativ byrde, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer som grundlag for evaluering af instrumentets virkninger i praksis på en sammenlignelig og fuldstændig måde. De foreløbige og endelige evalueringer, som bør foretages senest fire år efter henholdsvis påbegyndelsen af gennemførelsen og afslutningen af instrumentet, bør bidrage til en effektiv beslutningsproces vedrørende den finansielle støtte til toldkontroludstyr i henhold til de næste flerårige finansielle rammer. Det er derfor yderst vigtigt, at de foreløbige og endelige evalueringer omfatter tilfredsstillende og tilstrækkelige oplysninger, og at disse evalueringer gives rettidigt. Kommissionen bør i de foreløbige og endelige evalueringer medtage nærmere oplysninger om delingen mellem toldmyndighederne og andre grænsemyndigheder af udstyr, der finansieres i henhold til instrumentet, i det omfang medlemsstaterne har givet relevante oplysninger. Ud over de foreløbige og endelige evalueringer af instrumentet bør der også udsendes årlige statusrapporter som en del af præstationsrapporteringssystemet for at overvåge instrumentets gennemførelse. Disse rapporter bør indeholde en sammenfatning af de indhøstede erfaringer og, hvor det er relevant, af de hindringer og mangler, der er opstået i forbindelse med de af instrumentets aktiviteter, der fandt sted det pågældende år. Disse årlige statusrapporter bør fremsendes til Europa-Parlamentet og til Rådet.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽¹¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (27) For at kunne reagere hensigtsmæssigt på nye politiske prioriteter, trusler og teknologier bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændring af den vejledende liste over toldkontroludstyr, der kan anvendes til toldkontrolformålene, og listen over indikatorer til måling af, hvorvidt det specifikke mål er nået. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante og fuldstændigt gennemsigtige høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (28) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹²⁾ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹³⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹⁴⁾ og (EU) 2017/1939 ⁽¹⁵⁾ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁶⁾. I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.
- (29) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i henhold til denne forordning bør vælges ud fra den mulighed, som de giver for at nå tiltagenes specifikke mål og levere resultater, navnlig under hensyn til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for manglende overholdelse. Disse former og metoder bør omfatte overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger samt finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger som omhandlet i finansforordningens artikel 125, stk. 1.
- (30) Målet for denne forordning, nemlig at oprette et instrument til støtte for toldunionen og toldmyndighederne ved at yde finansiell støtte til køb, vedligeholdelse og opgradering af toldkontroludstyr, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene som følge af indbyrdes objektive ubalancer på geografisk plan, men kan på grund af de niveau- og kvalitetsmæssigt ensartede resultater i forbindelse med toldkontrol, som en koordineret tilgang og central finansiering vil bidrage til at sikre, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽¹⁵⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

- (31) Modtagere af EU-finansiering bør anerkende denne finansierings oprindelse og sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden. Sådanne oplysninger bør vise instrumentets merværdi med hensyn til at støtte toldunionen, navnlig hvordan det hjælper toldmyndighederne med at udføre deres opgaver, og Kommissionens indsats for at sikre budgetgennemsigtighed. Kommissionen bør desuden for at sikre gennemsigtighed regelmæssigt oplyse offentligheden om instrumentet, dets tiltag og resultater og bl.a. henvise til de arbejdsprogrammer, der vedtages i henhold til denne forordning.
- (32) For at sikre kontinuiteten i ydelsen af støtte på det relevante politikområde og gøre det muligt at påbegynde gennemførelsen fra begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027 bør denne forordning træde i kraft hurtigst muligt og finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Sammen med forordningen om oprettelse af instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning oprettes ved nærværende forordning en fond for integreret grænseforvaltning (»fonden») for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

Som en del af Fonden oprettes et instrument med det formål at yde finansiel støtte til indkøb, vedligeholdelse og opgradering af toldkontroludstyr (»instrumentet») i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027. Instrumentets varighed er tilpasset den flerårige finansielle rammes varighed.

Denne forordning fastsætter instrumentets mål, budgettet for perioden 2021-2027, formerne for EU-finansiering og reglerne for ydelse af sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »toldmyndigheder»: de toldmyndigheder, som er defineret i artikel 5, nr. 1), i forordning (EU) nr. 952/2013
- 2) »toldkontrol»: den toldkontrol, der er defineret i artikel 5, nr. 3), i forordning (EU) nr. 952/2013
- 3) »toldkontroludstyr»: udstyr, der primært er beregnet til udførelsen af toldkontrol
- 4) »mobilt toldkontroludstyr»: ethvert transportmiddel, der ud over sin mobile kapacitet selv er beregnet til at være et stykke toldkontroludstyr, eller som er fuldt udstyret med toldkontroludstyr
- 5) »vedligeholdelse»: forebyggende, korrigerende og foregribende foranstaltninger, der omfatter operationelle og funktionelle kontroller, servicering, reparation og eftersyn af et stykke toldkontroludstyr, og som er nødvendigt for at holde eller bringe det i specificeret driftsklar stand, med henblik på at dets levetid maksimeres, men ikke omfatter opgradering

- 6) »opgradering«: udviklingsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at bringe et eksisterende stykke toldkontroludstyr fra forældet til avanceret specificeret driftsklar stand.

Artikel 3

Instrumentets mål

1. Som en del af Fonden og med henblik på at nå det langsigtede mål om harmoniseret toldkontrol i medlemsstaterne har instrumentet som generelt mål at støtte toldunionen og toldmyndighederne i deres opgave med at beskytte Unionens og dens medlemsstaters finansielle og økonomiske interesser, sørge for sikkerhed internt i Unionen og beskytte Unionen mod ulovlig handel, samtidig med at det gøres lettere at udøve legitim erhvervsaktivitet.
2. Instrumentets specifikke mål er at bidrage til toldkontrol med passende og ensartede resultater gennem gennemsigtigt indkøb og gennemsigtig vedligeholdelse og opgradering af relevant og pålideligt avanceret toldkontroludstyr, der er sikkert og miljøvenligt, og derved hjælpe toldmyndighederne til at handle som en samlet enhed for at beskytte Unionens interesser.

Artikel 4

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelse af instrumentet i perioden 2021-2027 udgør 1 006 407 000 EUR i løbende priser.
2. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, kan også dække udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, revision, evaluering og andre aktiviteter til forvaltning af instrumentet og evaluering af opfyldelsen af dets mål. Det kan også omfatte udgifter til undersøgelser, ekspertmøder og informations- og kommunikationstiltag, der vedrører instrumentets mål, samt udgifter i forbindelse med informationsteknologinet med henblik på behandling og udveksling af oplysninger, herunder institutionelle IT-værktøjer og anden teknisk og administrativ bistand, som er påkrævet i forbindelse med forvaltningen af instrumentet.

Artikel 5

Gennemførelse og former for EU-finansiering

1. Instrumentet gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen.
2. Instrumentet kan yde finansiering i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen, navnlig ved hjælp af tilskud.
3. Hvis det støttede tiltag indebærer indkøb eller opgradering af toldkontroludstyr, etablerer Kommissionen en koordineringsmekanisme til sikring interoperabiliteten af toldkontroludstyr, der er indkøbt med støtte fra Unionens programmer og instrumenter, og således dets effektive anvendelse.

KAPITEL II

STØTTEBERETTIGELSE

Artikel 6

Støtteberettigede tiltag

1. Tiltag er kun berettigede til finansiering i henhold til instrumentet, hvis tiltagene lever op til følgende krav:
 - a) gennemførelse af målene i artikel 3 og

b) støtte til indkøb, vedligeholdelse eller opgradering af toldkontroludstyr, herunder innovativt detektionsteknologisk udstyr, med et eller flere af følgende toldkontrolformål:

- 1) ikkeinvasiv inspektion
- 2) påvisning af skjulte genstande på mennesker
- 3) strålingsdetektion og nuklididentifikation
- 4) laboratorieanalyse af prøver
- 5) prøveudtagning og feltanalyse af prøver
- 6) håndholdt søgning.

Bilag I indeholder en vejledende liste over toldkontroludstyr, der kan anvendes til de toldkontrolformål, som er angivet i første afsnit, nr. 1)-6).

2. I behørigt begrundede tilfælde kan tiltag i henhold til stk. 1, første afsnit, også dække gennemslagsigt indkøb og gennemslagsig vedligeholdelse og opgradering af toldkontroludstyr til afprøvning af nyt udstyr eller nye funktioner til eksisterende udstyr under driftsmæssige betingelser.

3. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra a), under hensyntagen til nærværende forordnings sene ikrafttræden og for at undgå enhver udsættelse af EU-støtte, som kan være til skade for Unionens interesse i at være tilstrækkelig rustet til at sikre effektiv og virkningsfuld drift af toldunionen, kan omkostninger, der er påløbet i forbindelse med tiltag, som støttes i henhold til nærværende forordning, i en begrænset periode betragtes som støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om disse tiltag blev gennemført, og disse omkostninger påløb, før indgivelse af ansøgningen om tilskud.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på at ændre denne forordning ved om nødvendigt at ajourføre den i bilag I fastsatte vejledende liste over toldkontroludstyr.

5. Toldkontroludstyr, der finansieres i henhold til dette instrument, bør primært anvendes til toldkontrol, men kan også anvendes til andre formål, herunder til støtte for de nationale grænseforvaltningsmyndigheder og efterforskning i forbindelse med kontrol af personer. Sådant toldkontroludstyr må ikke systematisk deles mellem toldmyndigheder og andre grænsemyndigheder.

6. Kommissionen opfordrer til fælles udbud og fælles afprøvning af toldkontroludstyr af to eller flere medlemsstater.

Artikel 7

Støtteberettigede enheder

Uanset finansforordningens artikel 197 er støtteberettigede enheder toldmyndigheder, på betingelse af at de fremlægger de oplysninger, der kræves til behovsvurdering, jf. nærværende forordnings artikel 11, stk. 4.

Artikel 8

Samfinansieringssats

1. Instrumentet kan finansiere op til 80 % af de samlede støtteberettigede omkostninger ved et tiltag.
2. Finansiering ud over dette loft kan kun ydes i behørigt begrundede undtagelsestilfælde.

*Artikel 9***Støtteberettigede omkostninger**

Omkostninger, der er direkte forbundet med de tiltag, der er omhandlet i artikel 6, er berettigede til finansiering i henhold til instrumentet.

Følgende omkostninger er ikke berettigede til finansiering i henhold til instrumentet:

- a) omkostninger i forbindelse med køb af jord
- b) omkostninger i forbindelse med opkvalificering ud over den indledende uddannelse, der indgår i købs- eller opgraderingskontrakten
- c) omkostninger i forbindelse med infrastruktur, såsom bygninger og udendørsfaciliteter, eller møbler
- d) omkostninger i forbindelse med elektroniske systemer, undtagen software og softwareopdatering, der er direkte nødvendig for at anvende toldkontroludstyret, og undtagen elektronisk software og programmering, som er nødvendig for at forbinde eksisterende software med toldmyndighedernes kontroludstyr
- e) omkostninger til netværk, såsom sikrede eller usikrede kommunikationskanaler, eller abonnementer, undtagen netværk eller abonnementer, som udelukkende er nødvendige for at anvende toldmyndighedernes kontroludstyr
- f) omkostninger til transportmidler, såsom køretøjer, luftfartøjer og skibe, undtagen mobilt toldkontroludstyr
- g) omkostninger til hjælpeforbrugsmaterialer, herunder reference- og kalibreringsmaterialer, til toldkontroludstyr
- h) omkostninger i forbindelse med personlige værnemidler.

KAPITEL III

TILSKUD*Artikel 10***Tildeling, komplementaritet og kombineret finansiering**

1. Tilskud i henhold til instrumentet tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.
2. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 195, første afsnit, litra f), tildeles de enheder, der er støtteberettigede i henhold til nærværende forordnings artikel 7, tilskud uden indkaldelse af forslag.
3. Et tiltag, der har modtaget et bidrag i henhold til instrumentet, kan også modtage et bidrag fra toldprogrammet eller fra et andet EU-program, forudsat at bidragene ikke dækker de samme omkostninger. Reglerne for det relevante EU-program gælder for det tilsvarende bidrag til tiltaget. Den kumulative finansiering må ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger ved tiltaget. Støtten fra de forskellige EU-programmer kan beregnes pro rata i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttevilkårene er fastsat.
4. Arbejdet i det evalueringsudvalg, der er omhandlet i finansforordningens artikel 150, baseres på de generelle principper for tilskud, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 188, og navnlig på de principper om ligebehandling og gennemsigtighed, som er fastsat i nævnte artikels litra a) og b), samt på princippet om ikkeforskelsbehandling.
5. Evalueringsudvalget evaluerer forslag på grundlag af tildelingskriterierne, idet der, hvor det er relevant, tages hensyn til relevansen af det foreslåede tiltag for så vidt angår de mål, der forfølges, kvaliteten af det foreslåede tiltag og dets indvirkning, herunder økonomiske, sociale og miljømæssige indvirkning, og dets budget og omkostningseffektivitet.

KAPITEL IV

PROGRAMMERING, OVERVÅGNING OG EVALUERING

Artikel 11

Arbejdsprogram

1. Instrumentet gennemføres via arbejdsprogrammer, jf. finansforordningens artikel 110, stk. 2.
2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge disse arbejdsprogrammer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 2.
3. Arbejdsprogrammerne skal tage sigte på at nå de i artikel 3 fastsatte mål gennem tiltag i overensstemmelse med artikel 6. Arbejdsprogrammerne skal fastlægge det samlede beløb for finansieringsplanen for alle tiltag. De skal desuden fastlægge:
 - a) for hvert tiltag:
 - i) de forfulgte mål og de forventede resultater i overensstemmelse med de generelle og specifikke mål, der er fastsat i artikel 3
 - ii) en beskrivelse af de tiltag, der skal finansieres
 - iii) hvor det er relevant, en angivelse af det beløb, der er tildelt hvert tiltag, og
 - iv) gennemførelsesmetoden og en vejledende tidsplan for gennemførelsen
 - b) for tilskud: den maksimale samfinansieringssats, jf. artikel 8.
4. Udarbejdelsen af de i stk. 1 omhandlede arbejdsprogrammer skal understøttes af en vurdering af toldmyndighedernes behov. Denne behovsvurdering skal bestå af følgende:
 - a) en fælles klassificering af grænseovergangssteder
 - b) en samlet beskrivelse af det toldkontroludstyr, der er til rådighed
 - c) en fælles liste over toldkontroludstyr, der bør være til rådighed, ved henvisning til kategorien af grænseovergangssteder
 - d) et overslag over de finansielle behov.

Behovsvurderingen baseres på tiltag gennemført i henhold til Told 2020-programmet, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1294/2013 ⁽¹⁷⁾, eller i henhold til toldprogrammet og ajourføres regelmæssigt og mindst hvert tredje år.

Artikel 12

Overvågning og rapportering

1. Indikatorer til rapportering om instrumentets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 3 fastlagte generelle og specifikke mål er fastsat i bilag II.
2. For at sikre en effektiv vurdering af instrumentets fremskridt hen imod opnåelsen af dets mål tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 for at ændre bilag II for om nødvendigt at revidere eller supplere indikatorerne og for at supplere denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1294/2013 af 11. december 2013 om fastlæggelse af et handlingsprogram for toldvæsenet i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (Told 2020) og om ophævelse af beslutning nr. 624/2007/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 209).

3. Præstationsrapporteringsystemet skal sikre, at data til overvågning af instrumentets gennemførelse og resultater indsamles effektivt, virkningsfuldt og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EU-finansiering forholdsmæssige rapporteringskrav.

4. Rapporteringskravene i stk. 3 skal mindst omfatte, at følgende oplysninger årligt meddeles Kommissionen for hvert stykke toldkontroludstyr, der overstiger 10 000 EUR eksklusive skatter og afgifter:

- a) en detaljeret liste over det toldkontroludstyr, der finansieres i henhold til instrumentet
- b) oplysninger om anvendelse af toldkontroludstyret, herunder eventuelle knyttede resultater, og, hvis det er relevant, understøttet af de relevante statistikker.

Artikel 13

Evaluerings

1. Evaluerings gennemføres i rette tid, således at de kan indgå i beslutningsprocessen.
2. Kommissionen foretager en foreløbig evaluering af instrumentet, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om dets gennemførelse, dog senest fire år efter påbegyndelsen af denne gennemførelse. I sin foreløbige evaluering vurderer Kommissionen instrumentets præstation, herunder aspekter såsom dets effektivitet, produktivitet, kohærens og relevans, samt synergi inden for instrumentet og merværdi på EU-plan.
3. Ved afslutningen af instrumentets gennemførelse, dog senest fire år efter afslutningen af den periode, der er angivet i artikel 1, foretager Kommissionen en endelig evaluering af instrumentet.
4. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget konklusionerne af evalueringerne ledsaget af sine bemærkninger og indhøstede erfaringer.

KAPITEL V

UDØVELSE AF DE DELEGEREDE BEFØJELSER OG UDVALGSPROCEDURE

Artikel 14

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 4, og artikel 12, stk. 2, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2027. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden denne dato. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 6, stk. 4, og artikel 12, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 4, og artikel 12, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Toldprogramudvalget nedsat ved artikel 17 i forordning (EU) 2021/444.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL VI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Information, kommunikation og offentlig omtale

1. Modtagere af EU-finansiering skal anerkende denne finansierings oprindelse og sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.
2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende instrumentet, vedrørende tiltag, der iværksættes i henhold til instrumentet, og vedrørende de opnåede resultater.
3. De finansielle midler, der er tildelt instrumentet, skal også bidrage til den institutionelle formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører målene omhandlet i artikel 3.

Artikel 17

Overgangsbestemmelse

Om nødvendigt kan der opføres bevillinger på EU-budgettet ud over 2027 til dækning af udgifter i medfør af artikel 4, stk. 2, til forvaltning af tiltag, som ikke er afsluttet senest den 31. december 2027.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juni 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D.M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
A.P. ZACARIAS
Formand

BILAG I

**VEJLEDENDE LISTE OVER TOLDKONTROLUDSTYR, DER KAN ANVENDES TIL DE
TOLDKONTROLFORMÅL, DER ER ANGIVET I ARTIKEL 6, STK. 1, FØRSTE AFSNIT, LITRA B)**

TOLDKONTROLFORMÅL	TOLDKONTROLUDSTYR	
	KATEGORI	ANVENDELSE
1. Ikkeinvasiv inspektion	Røntgenscanner — høj energi	Containere, lastbiler, jernbanevogne og køretøjer
	Røntgenscanner — lav energi	Paller, kasser og pakker
		Passagerbagage
		Køretøjer
	Backscatter-røntgen	Containere
		Lastbiler
		Køretøjer
	Andet	System til automatisk nummerplade-/ containergenkendelse
		Køretøjsvægte
		Gaffeltrucks og lignende mobilt toldkontroludstyr
2. Påvisning af skjulte genstande på mennesker ⁽¹⁾	Røntgenbaseret backscatter-portal	Anvendes hovedsagelig i lufthavne til at påvise skjulte genstande på mennesker (narkotika, sprængstoffer, kontanter)
	Kropsscanner	
	Millimeterbølgebaseret sikkerhedsscanner	
3. Strålingsdetektion og nuklididentifikation	Radiologisk og nuklear detektion	Personlig strålingsmonitor/-detektor (PRM)
		Håndholdt strålingsdetektor
		Isotopidentifikationsanordning (RIID)
		Strålingsportalmonitor (RPM)
		Spektrometrisk portalmonitor til isotopidentifikation (SPM)
4. Laboratorieanalyse af prøver	Udstyr til identifikation, kvantificering og verifikation af alle varer	Gas- og væsekromatografi (GC, LC, HPLC m.m.)
		Spektrometri og teknikker kombineret med spektrometri (IR, Raman, UV-VIS, fluorescens, GC-MS m.m.)
		Røntgenudstyr (XRF m.m.)
		NMR-spektrometrisk analyse og analyse af stabile isotoper
		Andet laboratorieudstyr (AAS, destillationsanalysator, DSC, elektroforese, mikroskop, LSC, røgmaskine m.m.)

TOLDKONTROLFORMÅL	TOLDKONTROLUDSTYR	
	KATEGORI	ANVENDELSE
5. Prøveudtagning og feltanalyse af prøver	Spordetektion baseret på ionmobilitetsspektrometri (IMS)	Bærbart udstyr til screening af spor af specifikke materialer, der kan udgøre en trussel
	Spordetektion med hunde	Anvendes til en lang række risici på små og større genstande
	Prøveudtagning	Værktøj til at udtage prøver, stinkskaab, handskerum
	Mobile laboratorier	Køretøj, der rummer alt det nødvendige udstyr til feltanalyse af prøver
	Håndholdte detektorer	Analyse af organiske materialer, metaller og legeringer
		Kemiske kolorimetrisk test
		Raman-spektroskopi
		Infrarød spektroskopi
		Røntgenfluorescens
		Gasdetektorer til containere
6. Håndholdt søgning	Personligt håndværktøj	Lommeværktøj
		Værktøjskasse til mekanikere
		Teleskopspejl
	Udstyr	Endoskop
		Stationær eller håndholdt metaldetektor
		Kameraer til at kontrollere undersiden af køretøjer
		Ultralydsanordning
		Densitetsmåler
	Andet	Undervandssøgning

(¹) Med forbehold af gældende retsforordninger og andre henstillinger for så vidt angår sundhedsbeskyttelse og respekt for privatlivets fred.

*BILAG II***INDIKATORER TIL RAPPORTERING OM INSTRUMENTETS FREMSKRIDT HEN IMOD OPFYLDELSEN AF DE
GENERELLE OG SPECIFIKKE MÅL, DER ER FASTLAGT I ARTIKEL 3**

Til rapportering om programmets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 3 fastlagte generelle og specifikke mål anvendes følgende indikatorer:

Udstyr

- a) Toldkontroludstyr, der opfylder de aftalte standarder (efter type af udstyr), er til rådighed ved grænseovergangssteder for landtransport
 - b) Toldkontroludstyr, der opfylder de aftalte standarder (efter type af udstyr), er til rådighed ved grænseovergangssteder for søtransport
 - c) Toldkontroludstyr, der opfylder de aftalte standarder (efter type af udstyr), er til rådighed ved grænseovergangssteder for lufttransport
 - d) Toldkontroludstyr, der opfylder de aftalte standarder (efter type af udstyr), er til rådighed ved grænseovergangssteder for posttrafik
 - e) Toldkontroludstyr, der opfylder de aftalte standarder (efter type af udstyr), er til rådighed ved grænseovergangssteder for jernbanetransport
-

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2021/1078

af 14. april 2021

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 om fastsættelse af investeringsretningslinjer for InvestEU-Fonden

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med InvestEU-programmet er at støtte finansierings- og investeringstransaktioner, som bidrager til at nå Unionens politiske mål som fastsat i artikel 3 og 8 i forordning (EU) 2021/523.
- (2) I henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2021/523 opererer InvestEU-Fonden gennem fire politikområder, som afspejler Unionens vigtigste prioriteter, nemlig bæredygtig infrastruktur, forskning, innovation og digitalisering, SMV'er og sociale investeringer og færdigheder.
- (3) I henhold til artikel 14, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2021/523 skal finansierings- og investeringstransaktioner under hvert af disse politikområder være i overensstemmelse med de investeringsretningslinjer, som Kommissionen har fastlagt, for at være støtteberettigede under InvestEU-Fonden. I henhold til artikel 24, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2021/523 skal Investeringsudvalget kontrollere, at de forslag til finansierings- og investeringstransaktioner, som gennemførelsespartnerne indgiver, opfylder kravene i investeringsretningslinjerne.
- (4) Investeringsretningslinjerne består af en horisontal del, som finder anvendelse på alle finansierings- og investeringstransaktioner under InvestEU-Fonden, og en del under politikområder, som fastsætter særlige bestemmelser for finansierings- og investeringstransaktioner inden for hvert politikområde.
- (5) I henhold til artikel 8, stk. 9, i forordning (EU) 2021/523 har Kommissionen udarbejdet investeringsretningslinjerne i tæt dialog med Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe og andre potentielle gennemførelsespartnere.
- (6) For at muliggøre en øjeblikkelig anvendelse af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

⁽¹⁾ EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Investeringsretningslinjerne for finansierings- og investeringstransaktioner under InvestEU-Fonden oprettet ved forordning (EU) 2021/523, jf. bilaget, vedtages.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. april 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

INVESTERINGSRETNINGSLINJER FOR INVESTEU-FONDEN

INDHOLD

1. ANVENDELSESOMRÅDE	22
2. HORIZONTAL BESTEMMELSER	22
2.1. Bidrag til Unionens politiske målsætninger og EU-merværdi	22
2.2. Markedssvigt, suboptimale investeringssituationer og additionalitet	23
2.3. Fælles krav til finansierings- og investeringstransaktioner	23
2.3.1. Gennemførelsespartnere, finansielle formidlere og endelige modtagere	23
2.3.2. Typer af finansielle produkter og krav til sikring af fælles interesser med gennemførelsespartnere og finansielle formidlere	25
2.3.3. Aktiviteter, der ikke er omfattet	26
2.3.4. Statsstøttestøttede overvejelser	26
2.4. Risikovurdering	26
2.5. Finansieringsvaluta	27
2.6. Tildelingsprincipper pr. politikområde	28
2.7. Geografisk og sektormæssig diversificering	28
2.8. Medlemsstatssegmenter inden for politikområder	29
2.9. Blandingsoperationer, der modtager støtte fra InvestEU-Fonden	29
2.10. Strategiske investeringer	30
3. FREMME AF BÆREDYGTIGE INVESTERINGER	31
3.1. Overvågning af og rapportering om klima og miljø	32
3.2. Bæredygtighedskontrol	33
3.3. Ordningen for en retfærdig omstilling under InvestEU	33
4. ANVENDELSE AF EU-GARANTIE	34
4.1. Generelle finansielle produkter	35
4.1.1. Anvendelse af EU-garantien på transaktioner af låntypen	35
4.1.2. Anvendelse af EU-garantien til egenkapitallignende transaktioner	36
4.2. Tematiske finansielle produkter	36
4.2.1. Anvendelse af EU-garantien på transaktioner af låntypen	36
4.2.2. Anvendelse af EU-garantien på egenkapitallignende transaktioner	36
5. FINANSIERING TILVEJEBRAGT AF GENNEMFØRELSESPARTNEREN	36
5.1. Generelle finansielle produkter	37
5.1.1. Lånefinansiering fra gennemførelsespartneren	37
5.1.2. Egenkapitalfinansiering fra gennemførelsespartneren	37
5.2. Tematiske finansielle produkter	38
5.2.1. Lånefinansiering fra gennemførelsespartneren	38
5.2.2. Egenkapitalfinansiering fra gennemførelsespartneren	38

6. POLITIKOMRÅDER	39
6.1. Politikområdet »bæredygtig infrastruktur«	39
6.1.1. Politiske indsatsområder	39
6.1.2. Kendetegn ved potentielle finansielle produkter	47
6.2. Politikområdet »forskning, innovation og digitalisering«	49
6.2.1. Politiske indsatsområder	49
6.2.2. Kendetegn ved potentielle finansielle produkter	52
6.3. Politikområdet »SMV'er«	55
6.3.1. Politiske indsatsområder	55
6.3.2. Kendetegn ved potentielle finansielle produkter	56
6.4. Politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«	58
6.4.1. Politiske indsatsområder	58
6.4.2. Kendetegn ved potentielle finansielle produkter	62

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Disse investeringsretningslinjer fastsætter støtteberettigelseskravene for finansielle produkter og finansierings- og investeringstransaktioner inden for rammerne af InvestEU-Fondens politikområder i overensstemmelse med artikel 8, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »InvestEU-forordningen«):

- a) De finansielle produkter, der er anført i artikel 2, nr. 9), i InvestEU-forordningen, og de finansierings- og investeringstransaktioner, der er anført i artikel 2, nr. 10), i nævnte forordning, skal opfylde kravene i InvestEU-forordningen og i disse investeringsretningslinjer.
- b) Investeringsudvalget skal kontrollere overholdelsen af disse investeringsretningslinjer, når den træffer afgørelse i overensstemmelse med artikel 24 i InvestEU-forordningen.

Disse investeringsretningslinjer vedrører både EU- og medlemsstatssegmentet som fastsat i artikel 9 i InvestEU-forordningen, medmindre andet fremgår af disse retningslinjer. Definitionerne i InvestEU-forordningens artikel 2 finder også anvendelse på disse investeringsretningslinjer.

2. HORIZONTAL BESTEMMELSER

2.1. Bidrag til Unionens politiske målsætninger og EU-merværdi

Finansierings- og investeringstransaktioner, der støttes under InvestEU-Fonden, skal fokusere på investeringer, som skaber merværdi på EU-plan. Arten af EU-merværdien kan variere for finansierings- og investeringstransaktioner under specifikke finansielle produkter som defineret under hvert politikområde i afsnit 6 i disse investeringsretningslinjer. EU-merværdien af finansierings- og investeringstransaktioner under finansielle produkter kan også stamme fra risikospredning på finansielt produktniveau på tværs af forskellige sektorer eller geografiske områder. Desuden kan EU-merværdi også udledes af bidraget til Unionens modstandsdygtighed på områder af strategisk betydning, jf. afsnit 2.10.

For at nå Unionens politikmål på de politikområder, der støttes af InvestEU, jf. artikel 3 og bilag II til InvestEU-forordningen i forbindelse med sektorerne heri, kan finansierings- og investeringstransaktioner supplere tilskudsfinansiering og anden støtte, navnlig gennem blandingsoperationer og kombinationer. InvestEU kan navnlig supplere relevante politiske mål for Horisont Europa ⁽²⁾, Connecting Europe-faciliteten ⁽³⁾, programmet for et digitalt Europa ⁽⁴⁾, programmet for det indre marked ⁽⁵⁾, det europæiske rumprogram ⁽⁶⁾, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling

⁽¹⁾ EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/694 af 29. april 2021 om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/2240 (EUT L 166 af 11.5.2021, s. 1.)

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/690 af 28. april 2021 om oprettelse af et program for det indre marked, virksomheders, herunder små og mellemstore virksomheders, konkurrenceevne, plante-, dyre-, fødevarer- og foderområdet og europæiske statistikker (programmet for det indre marked) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014 og (EU) nr. 652/2014 (EUT L 153 af 3.5.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 69).

(EFRU) ⁽⁷⁾, Samhørighedsfonden ⁽⁸⁾, Den Europæiske Socialfond+ (ESF+) ⁽⁹⁾, genopretnings- og resiliensfaciliteten (RRF) ⁽¹⁰⁾, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹¹⁾, programmet Et Kreativt Europa ⁽¹²⁾, Asyl- og Migrationsfonden ⁽¹³⁾, Fonden for Intern Sikkerhed ⁽¹⁴⁾, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) ⁽¹⁵⁾, programmet for miljø- og klimaindsatsen (Life) ⁽¹⁶⁾, ETS-Innovationsfonden ⁽¹⁷⁾, EU4Health-programmet ⁽¹⁸⁾, Fonden for Retfærdig Omstilling (JTF) ⁽¹⁹⁾ og Den Europæiske Forsvarsfond ⁽²⁰⁾.

2.2. Markedssvigt, suboptimale investeringssituationer og additionalitet

I overensstemmelse med artikel 209, stk. 2, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (»finansforordningen« ⁽²¹⁾) skal EU-garantien afhjælpe markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer og opnå additionalitet som fastsat i afsnit A i bilag V til InvestEU-forordningen ⁽²²⁾.

2.3. Fælles krav til finansierings- og investeringstransaktioner

2.3.1. Gennemførelsespartnere, finansielle formidlere og endelige modtagere

I henhold til artikel 2, stk. 13, i InvestEU-forordningen er gennemførelsespartnere støtteberettigede modparter såsom finansielle institutioner, som Kommissionen har indgået en garantiaftale med.

⁽⁷⁾ Forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (endnu ikke offentliggjort). Afventer Europa-Parlamentets andenbehandling.

⁽⁸⁾ Forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (endnu ikke offentliggjort). Afventer Europa-Parlamentets andenbehandling.

⁽⁹⁾ Forordning om Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) (endnu ikke offentliggjort). Afventer Europa-Parlamentets andenbehandling.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 18. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1295/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 221).

⁽¹³⁾ Forordning om oprettelse af Asyl- og Migrationsfonden (endnu ikke offentliggjort). Afventer Rådets førstebehandlingsholdning.

⁽¹⁴⁾ Forordning om oprettelse af Fonden for Intern Sikkerhed (endnu ikke offentliggjort). Afventer Rådets førstebehandlingsholdning.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 185).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afgørelse (EU) 2015/1814 (EUT L 76 af 19.3.2018, s. 3) og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/856 af 26. februar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår anvendelsen af innovationsfonden (EUT L 140 af 28.5.2019, s. 6).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/522 af 24. marts 2021 om oprettelse af et EU-handlingsprogram for sundhed (»EU4Health-programmet«) for perioden 2021-2027 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 282/2014 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Forordning om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (endnu ikke offentliggjort). Afventer vedtagelse.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/697 af 29. april 2021 om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1092 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 149).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽²²⁾ I overensstemmelse med InvestEU-forordningen, bilag V, afsnit A, sidste afsnit, må refinansieringstransaktioner ikke støttes af EU-garantien undtagen under særlige ekstraordinære og velbegrundede omstændigheder. Finansierings- og investeringstransaktioner, der dækker eksisterende porteføljer, som er omfattet af denne undtagelse, kan som udgangspunkt etableres inden for rammerne af en pilotordning med et begrænset budget under et bestemt politikområde og skal opfylde alle de betingelser, der er fastsat i bilag V til InvestEU-forordningen og yderligere defineret i garantiaftalen.

Gennemførelsespartnerne kan yde finansiering direkte ⁽²³⁾ til endelige modtagere eller indirekte gennem private eller offentlige finansielle formidlere.

Gennemførelsespartnere kan også blive rådgivningspartnere og direkte eller indirekte yde teknisk bistand og støtte til kapacitetsopbygning til finansielle formidlere og endelige modtagere under InvestEU-rådgivningsplatformen. Finansielle formidlere kan også yde teknisk bistand og støtte til kapacitetsopbygning til endelige modtagere eller selv drage fordel heraf.

Direkte transaktioner vedrører direkte finansiering fra gennemførelsespartnere til endelige modtagere ⁽²⁴⁾.

For indirekte transaktioner kan gennemførelsespartnerne indgå aftaler med finansielle formidlere i overensstemmelse med finansforordningens artikel 208, stk. 4. I tilfælde af formidlet finansiering skal disse finansielle formidlere i henhold til finansforordningens artikel 208, stk. 4, udvælges af gennemførelsespartnerne efter procedurer svarende til dem, som Kommissionen anvender. Sådanne procedurer skal overholde principperne om åbne, gennemsigtige, forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende procedurer og hindre interessekonflikter. De kan f.eks. tage form af en indkaldelse af interesselitkendegivelser. Indirekte transaktioner kan også bestå i at yde finansiering gennem investeringsplatforme som defineret i artikel 2, stk. 18, i InvestEU-forordningen.

I overensstemmelse med finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra a), og artikel 219, stk. 3, yder finansierings- og investeringstransaktioner kun støtte til endelige modtagere, der anses for økonomisk levedygtige i henhold til internationalt anerkendte standarder på tidspunktet for Unionens finansielle støtte.

De støtteberettigede endelige modtagere er fysiske eller juridiske personer, herunder:

- a) private enheder såsom special purpose vehicles (SPV) eller projektvirksomheder, store selskaber, midcap-selskaber, herunder små midcap-selskaber ⁽²⁵⁾ og SMV'er
- b) enheder i den offentlige sektor (det være sig med eller uden territorial tilknytning, men uden finansierings- og investeringstransaktioner med enheder ⁽²⁶⁾, der skaber direkte risici for medlemsstater) og enheder af tilsvarende art
- c) blandede enheder såsom offentlig-private partnerskaber (OPP) og private virksomheder med et offentligt formål eller
- d) almennyttige organisationer.

De endelige modtagere, der er tiltænkt støtte under et finansielt produkt, anføres i garantiaftalen.

Gennemførelsespartnerne må ikke befinde sig i nogen af de situationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, eller stk. 4, litra a) eller b) i finansforordningen. Hvad angår finansielle formidlere og endelige modtagere skal anvendelsen af artikel 136 præciseres i garantiaftalerne. Hvor finansierings- og investeringstransaktioner er til fordel for endelige modtagere, som er store virksomheder, enheder i den offentlige sektor eller enheder af tilsvarende art, som har lettere adgang til kapitalmarkeder eller bankfinansiering eller har lavere risikoniveauer, skal gennemførelsespartneren påvise en høj politisk merværdi.

På grundlag af oplysninger fra gennemførelsespartneren kontrollerer Investeringsudvalget, at en InvestEU-støttet finansierings- eller investeringstransaktion indgivet af en gennemførelsespartner eller en kombination af sådanne transaktioner indgivet af mere end én gennemførelsespartner:

- a) for direkte transaktioner ikke overstiger 50 % ⁽²⁷⁾ af de samlede projektomkostninger

⁽²³⁾ Direkte egenkapital- og kvasiegenkapitalfinansiering er ikke tilladt under EU-segmentet i politikområdet »SMV'er«.

⁽²⁴⁾ En finansierings- eller investeringstransaktion, der tager form af eller omfatter en garanti fra gennemførelsespartneren til en tredjepartsinvestor i forbindelse med specifikke projekter, som gennemførelsespartneren vurderer og udvælger, behandles som en direkte transaktion.

⁽²⁵⁾ Ved midcapselskaber forstås enheder med 3 000 ansatte, som ikke er SMV'er. Små midcapselskaber er selskaber som defineret i artikel 2, stk. 22, i InvestEU-forordningen.

⁽²⁶⁾ Dvs. statslige organer eller organer, der er fuldt ud garanteret af medlemsstaten.

⁽²⁷⁾ I tilfælde af projekter med stor politisk merværdi og når det er afgørende at tiltrække yderligere private investorer gennem finansieringsstrukturer (såsom syndikerede lån), kan tallet nå op på 70 % af de samlede projektomkostninger, som det yderligere er fastsat i garantiaftalen.

- b) for indirekte egenkapitaltransaktioner ikke overstiger 50 % af Fondens størrelse ⁽²⁸⁾
- c) for indirekte lånetransaktioner tilbageholder den finansielle formidler mindst 20 % af eksponeringen.

Disse krav finder anvendelse, medmindre andet er angivet i afsnit 5 i disse investeringsretningslinjer.

For indirekte transaktioner kræver gennemførelsespartneren kontraktligt, at en finansiell formidler ikke medtager den samme transaktion med endelige modtagere eller andre formidlere i mere end én portefølje, der støttes af InvestEU.

For så vidt angår indirekte egenkapitaltransaktioner anmoder gennemførelsespartneren, jf. kravet i punkt b) ovenfor, potentielle finansielle formidlere om at blive underrettet om deres hensigt om at søge investeringer fra en anden gennemførelsespartner og/eller finansiell formidler, der er omfattet af EU-garantien, med forbehold af fortrolighedskrav, som er bindende for de potentielle finansielle formidlere.

Endelige modtagere skal kontraktligt forpligtes til at bekræfte, at kombinationen af støtte fra InvestEU-Fonden og andre EU-programmer, hvor det er relevant, ikke overstiger de samlede projektkomkostninger, og at InvestEU-støttet finansiering ikke anvendes til at forfinansiere et tilskud fra EU-programmer, eller at et tilskud fra et EU-program ikke vil blive anvendt til at tilbagebetale InvestEU-støtte.

Gennemførelsespartnerne sikrer synligheden af InvestEU-støtten i overensstemmelse med artikel 32 i InvestEU-forordningen som yderligere præciseret i garantiaftalerne under hensyntagen til arten af det finansielle produkt og endelige modtagerne.

2.3.2. *Typer af finansielle produkter og krav til sikring af fælles interesser med gennemførelsespartnere og finansielle formidlere*

2.3.2.1. Prioritering af politiske mål

Der vil blive fastsat nøgleresultatindikatorer, som viser, at de politiske prioriteter er nået, med henblik på at prioritere de politiske mål for hvert finansielt produkt. Derudover anvendes en eller flere af følgende metoder:

- a) målbeløb for finansiering ydet til visse politiske prioriteter
- b) specifikke kriterier for at målrette mod relevante endelige modtagere
- c) EU-garantiens forskellige dækning af risici i forbindelse med specifikke politiske prioriteter
- d) koncentrationsgrænser pr. sektor/geografi
- e) en behørigt begrundet resultatbaseret mekanisme, der afspejler gennemførelsen af specifikke politiske prioriteter
- f) fastlæggelse af delmål og mål i forbindelse med tildeling af yderligere EU-garantitrancher til en gennemførelsespartners nye eller eksisterende finansielle produkter eller
- g) andre egnede midler.

Prioriteringen og de anvendte midler specificeres i garantiaftalen.

Endvidere etableres en tæt dialog mellem Kommissionen og hver enkelt gennemførelsespartner med henblik på at styre politikken og gennemgå de planlagte transaktioner under InvestEU-Fonden.

For at sikre fleksibilitet og reaktionsevne over for potentielt skiftende markeds- og politikbehov som krævet under hvert politikområde kan Kommissionen og de relevante InvestEU-forvaltningsorganer prioritere de støtteberettigede områder for finansiering, der er fastsat i InvestEU-forordningens bilag II, på grundlag af de midler, der er beskrevet i dette afsnit. Kommissionen kan navnlig:

- a) sammen med gennemførelsespartnerne regelmæssigt gennemgå oversigten over planlagte projekter, som disse udarbejder. Denne oversigt indeholder aggregerede oplysninger (eller detaljerede oplysninger, med forbehold af fortrolighedsforpligtelser mellem gennemførelsespartneren og den endelige modtager, hvis disse er aftalt i garantiaftalen) vedrørende det forventede finansieringsbeløb under de relevante politikområder på delsektorniveau og transaktionernes geografiske dækning. Der skal afgives mere detaljerede oplysninger om tematiske produkter, som er defineret i afsnit 2.3.2.2, og om finansierings- og investeringstransaktioner, der er omfattet af blanding som defineret i afsnit 2.9

⁽²⁸⁾ Der kan gøres undtagelser fra grænsen på 50 % for Fondens størrelse, hvis medlemsstatssegmentet anvendes. Afsnit 5.1.2 indeholder yderligere regler for investeringer i equity-fonde.

- b) vejlede om fortolkningen af de kriterier for støtteberettigelse og prioriteringsmetoder, der er omhandlet i disse retningslinjer
- c) gennemgå resultaterne og omfanget af de relevante finansielle produkter med henblik på at optimere opfyldelsen af de politiske prioriteter, der er omhandlet i disse retningslinjer.

Inden for de rammer, der er fastlagt i dette afsnit 2.3.2.1., kan der fastsættes vejledende mål, som fokuserer på specifikke politiske målsætninger, under generelle finansielle produkter.

2.3.2.2. Finansielle produkter

Finansielle produkter kan være generelle finansielle produkter, tematiske finansielle produkter og fælles generelle eller tematiske finansielle produkter.

Generelle finansielle produkter skal støtte et eller flere politikområder, der er omfattet af hvert af de områder, som er nærmere defineret i afsnit 6 i disse investeringsretningslinjer.

I behørigt begrundede tilfælde og afhængigt af risikoprofilen for finansierings- og investeringstransaktioner rettet mod specifikke politiske mål, kan der oprettes **tematiske finansielle produkter** under politikområderne.

Et tematisk finansielt produkt skal fokusere på et klart defineret politikområde med en højere EU-merværdi, hvis markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer ikke kan afhjælpes af generelle finansielle produkter, fordi det afviger væsentligt fra vilkårene og betingelserne for disse tilgængelige generelle finansielle produkter. Dette kan navnlig skyldes finansierings- og investeringstransaktionernes højrisikoprofil, som kræver en højere EU-garantidækning gennem asymmetrisk, begrænset eller ingen risikodeling med gennemførelsespartneren. Under alle omstændigheder skal gennemførelsespartnerens finansielle bidrag overholde artikel 13, stk. 4 og stk. 5, i InvestEU-forordningen på porteføljebasis.

Et tematisk finansielt produkt skal være baseret på et markedssvigt eller en vurdering af en suboptimal investeringssituation, som skal stå i et rimeligt forhold til det foreslåede tematiske finansielle produkts karakteristika, i det omfang produktet ikke allerede er omfattet af eksisterende vurderinger og undersøgelser.

Ud over oversigten over planlagte projekter forelægger gennemførelsespartneren Kommissionen specifikke oplysninger om støtteberettigelse for hver finansierings- eller investeringstransaktion under et tematisk produkt som fastlagt i garantiaftalen.

Der kan udvikles et **fælles generelt eller tematisk finansielt produkt** for mere effektivt at nå de politiske mål, der falder ind under mere end ét politikområde. Sådanne produkter skal kombinere ressourcer fra to eller flere områder.

2.3.3. Aktiviteter, der ikke er omfattet

InvestEU-Fonden støtter ikke de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit B i bilag V til InvestEU-forordningen.

2.3.4. Statsstøttestøtrelige overvejelser

Midler fra medlemsstaterne, der er involveret i finansierings- og investeringstransaktioner, hvortil der ydes støtte fra InvestEU-Fonden under EU- og medlemsstatssegmentet, kan i visse tilfælde betragtes som statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). De er imidlertid fritaget for anmeldelsespligten for statsstøtteforanstaltninger i artikel 108, stk. 3, i TEUF, hvis de opfylder de krav, der er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning ⁽²⁹⁾, navnlig nævnte forordnings InvestEU-afsnit ⁽³⁰⁾, eller i en anden gruppefritagelsesforordning ⁽³¹⁾. Statsstøtte, der ikke opfylder kravene i en gruppefritagelsesforordning, skal anmeldes til Kommissionen i henhold til artikel 108 i TEUF.

2.4. Risikovurdering

For alle direkte transaktioner af låntypen foretager gennemførelsespartnerne deres standardrisikovurdering, herunder beregning af sandsynligheden for misligholdelse og den forventede inddrivelsesrate samt klassificeringen i henhold til gennemførelsespartnerens interne rating- eller klassificeringssystem, og rapporterer i overensstemmelse hermed til Kommissionen.

⁽²⁹⁾ Forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

⁽³⁰⁾ Endnu ikke vedtaget.

⁽³¹⁾ Når der er tale om statsstøtte, bestemmes det i artikel 1, stk. 4, litra c), i den generelle gruppefritagelsesforordning, at forordningen ikke finder anvendelse på kriseramte virksomheder.

For at afspejle den samlede risiko ved transaktionen foretages en sådan beregning uden hensyntagen til EU-garantien og det finansielle bidrag fra gennemførelsespartneren. Der skal dog tages hensyn til, at visse transaktioner under tematiske produkter i henhold til gennemførelsespartnerens regler og procedurer kan falde uden for dennes normale risikoparametre. I sådanne tilfælde udarbejder gennemførelsespartneren i samarbejde med Kommissionen en passende risikovurdering for at sikre tilstrækkelig risikorapportering.

Oplysninger om den forventede risikoprofil for transaktioner af låntypen forelægges også Investeringsudvalget som led i ansøgningen om støtte fra InvestEU-Fonden. En transaktion af låntypen er en transaktion, der har risikokarakteristika som gæld, hvilket kan omfatte instrumenter i den juridiske form af gæld. Eksempler på gæld omfatter lån, finansiel leasing, realkreditlån, remburs, garantier, standby-kreditfaciliteter og værdipapirer udstedt på kapitalmarkederne, såsom obligationer; disse kan være foranstillede, mezzanin eller efterstillede samt sikrede eller usikrede.

For egenkapitaltransaktioner kan EU-garantien anvendes til at støtte investeringer i individuelle enheder eller projekter (investeringer af egenkapitaltypen) foretaget af gennemførelsespartnerne eller gennem investeringer i fonde (herunder fonde af fonde, saminvesteringsinstrumenter eller andre typer formidlere) eller andre former for finansieringsinstrumenter med porteføljerisici af egenkapitaltypen (egenkapitalporteføljer).

En egenkapitallignende transaktion er en transaktion, der har egenkapitalens risikokarakteristika. Dette kan omfatte instrumenter, der har retlig status af egenkapital, såsom investeringer i almindelige aktier eller præferenceaktier, og kvasiegenkapitalinstrumenter eller hybride instrumenter, såsom mest efterstillede lån med gevinstandele, mezzaninfansiering, venturelån, konvertible værdipapirer, warrants eller andre former for egenkapital-igangsættere, når indehaveren eksponeres for egenkapitallignende risici. For direkte egenkapitaltransaktioner foretager gennemførelsespartneren sin standardvurdering og aflægger rapport herom til Kommissionen. For transaktioner, der ikke er omfattet af de almindelige parametre for egenkapital, udvikler gennemførelsespartneren en passende vurderingsmetode i samarbejde med Kommissionen for at sikre passende rapportering.

Gennemførelsespartneren anvender sin standardrisikovurdering til at afgøre, om en transaktion er klassificeret som egenkapitaltype eller låntype, uanset dens retlige form og nomenklatur, og indberetter dette til Kommissionen i overensstemmelse hermed.

For formidlede transaktioner kan gennemførelsespartnerne basere sig på de finansielle formidlers standardprocedurer med hensyn til vurderingen af risikoen for endelige modtagere eller værdiansættelsen af transaktionen, alt efter hvad der er relevant. Det bestemmes i garantiaftalen, at resultatet af den analyse, som gennemførelsespartnerne har foretaget på grundlag af input fra finansielle formidlere på porteføljeniveau, indberettes til Kommissionen, så denne kan vurdere sådanne transaktioners indvirkning på den risiko, der bæres af EU-garantien, og hvorvidt hensættelsesbehovene er tilstrækkelige.

Finansierings- og investeringstransaktioner vurderes i forhold til et fælles ratingsystem som indføres i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, litra b), nr. ii), i InvestEU-forordningen. Relevante oplysninger om risikovurderingen af en finansierings- eller investeringstransaktion stilles til rådighed for Investeringsudvalget i overensstemmelse med artikel 24, stk. 4, i InvestEU-forordningen og for Kommissionen med henblik på rapportering. De detaljerede krav fastsættes i garantiaftalerne under hensyntagen til EU's interesser som garant og sikrer passende beskyttelse af fortroligheden af private og/eller kommercielt følsomme oplysninger.

2.5. Finansieringsvaluta

EU-garantien til gennemførelsespartnerne stilles i euro.

Finansiering til den endelige modtager i forbindelse med finansierings- og investeringstransaktioner kan ydes i enhver valuta, der har status som lovligt betalingsmiddel i en medlemsstat. En sådan finansiering kan også bidrage til udviklingen af lokale kapitalmarkeder.

Finansiering kan også ydes i andre omsættelige valutaer. Gennemførelsespartnere og finansielle formidlere skal dog bestræbe sig på at undgå at udsætte de endelige modtagere for valutarisici. Som hovedregel kan finansiering kun ydes til endelige modtagere i andre valutaer end det lovligt betalingsmiddel i den stat, hvor den endelige modtager er etableret, hvis der er stærke økonomiske grunde hertil. I sådanne tilfælde bør finansieringen fortrinsvis ydes i euro.

2.6. Tildelingsprincipper pr. politikområde

Finansielle produkter etableres under det relevante politikområde i overensstemmelse med nedenstående principper:

- a) Finansielle produkter til støtte for finansierings- og investeringstransaktioner, hvis hovedformål er at skabe en positiv social indvirkning eller kompetenceudvikling, er omfattet af politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«.
- b) Finansielle produkter til støtte for porteføljer, der udelukkende består af SMV'er og små midcapselskaber på et formidlet grundlag i form af lån eller egenkapital, henhører under politikområdet »SMV'er«, bortset fra dem, der falder ind under anvendelsesområdet for punkt a). For direkte transaktioner placeres finansielle produkter til støtte for porteføljer, som udelukkende består af SMV'er og små midcapselskaber som et generelt politikområde, jf. artikel 8, stk. 1, litra c), i InvestEU-forordningen, under politikområdet »SMV'er«, mens finansielle produkter, der er rettet mod andre specifikke politikområder, placeres under det politikområde, som et sådant område dækker.
- c) Finansielle produkter til støtte for forsknings-, innovations- eller digitaliseringsaktiviteter er omfattet af politikområdet »forskning, innovation og digitalisering«, undtagen dem, der er omhandlet i punkt a) og b).
- d) Finansielle produkter til støtte for infrastrukturtransaktioner, tilknyttede mobile aktiver, anvendelse af innovative teknologier, hvor risikoen hovedsagelig er på efterspørgselssiden og sektorspecifik markedsudvikling, henhører under politikområdet »bæredygtig infrastruktur« på følgende betingelser:
 - i) Finansielle produkter i forbindelse med social infrastruktur ⁽³²⁾ placeres i området »sociale investeringer og færdigheder«.
 - ii) Finansielle produkter i forbindelse med infrastruktur, hvor den største risiko ligger i teknologiudviklings- og innovationsaktiviteter, placeres under politikområdet »forskning, innovation og digitalisering«. Finansielle produkter i forbindelse med projekter, der forfølger relevante politiske mål for bæredygtig infrastruktur, kan dog også gennemføres og udvikles af SMV'er og små midcapselskaber under politikområdet »bæredygtig infrastruktur«, så længe porteføljerne ikke falder ind under punkt b).

Kapitalstøtte til SMV'er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra g), i InvestEU-forordningen kan ydes gennem finansielle produkter, der henhører under et hvilket som helst politikområde.

Fælles finansielle produkter henhører under to eller flere områder i henhold til den relevante mekanisme for tildeling af garantier som fastsat i garantiaftalerne. En sådan mekanisme for tildeling af garantier kan bestå i en pro rata-fordeling af hver finansierings- eller investeringstransaktion, der er fastlagt på forhånd, mellem de relevante politikområder eller andre mekanismer.

Hver enkelt finansierings- eller investeringstransaktion, der foreslås af gennemførelsespartneren, placeres under det respektive finansielle produkt, som den svarer til. Finansierings- eller investeringstransaktioner, der opfylder kriterierne for mere end ét etableret finansielt produkt, placeres inden for det finansielle produkt, som dens primære mål hører ind under i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i InvestEU-forordningen.

Gennemførelsespartneren foreslår i sin indgivelse af en specifik finansierings- eller investeringstransaktion det relevante finansielle produkt under det politikområde, som finansierings- eller investeringstransaktionen skal placeres under.

2.7. Geografisk og sektormæssig diversificering

Omfanget af finansierings- og investeringstransaktioner, der er dækket af EU-garantien i tre medlemsstater, bør ikke udgøre mere end 45 % af det finansieringsbeløb, som støttes af InvestEU-Fonden, på tværs af alle gennemførelsespartnere, samlet set ved investeringsperiodens udgang. Dette udelukker finansierings- og investeringstransaktioner eller de relevante dele heraf, der er omfattet af medlemsstatssegmenterne.

⁽³²⁾ Social infrastruktur i forbindelse med politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« henviser til den infrastruktur, der understøtter leveringen af sociale tjenesteydelser og udvalgte tjenesteydelser af almen interesse (uddannelse og sundhed) som defineret i Kommissionens meddelelse om sociale tjenesteydelser af almen interesse og tjenesteydelser af almen interesse (KOM(2007) 725 endelig og KOM(2006) 177 endelig). Mere specifikt støtter social infrastruktur inden for socialydelser leveringen af støttetjenester, der gennem personlig støtte hjælper folk med at komme ud af deres ugunstige sociale situation, for sikre inklusion i samfundet og forbedre deres beskæftigelsesegenhed. Denne type infrastruktur leveres typisk på lokalt plan og omfatter integreret gennemførelse og lokalsamfundsbase ret leveret.

Desuden skal der gøres alt for at sikre, at en bred vifte af støtteberettigede områder, der er opført i bilag II til InvestEU-forordningen, vil blive dækket ved investeringsperiodens udløb. Dette vil navnlig omfatte spirende eller underudviklede markeder og tage hensyn til finansielle produkter fra gennemførelsespartneren. Ethvert af de støtteberettigede områder for finansierings- og investeringstransaktioner, der er anført i bilag II til InvestEU-forordningen, kan være omfattet af et finansielt produkt.

Der kan oprettes investeringsplatforme for at fremme geografisk spredning ved at kombinere gennemførelsespartneres indsats og ekspertise med nationale erhvervsfremmende banker og institutioner med begrænset erfaring med anvendelse af finansielle instrumenter.

Under medlemsstatssegmenterne vil det geografiske anvendelsesområde og den specifikke øremærkning blive medtaget i de respektive bidragsaftaler.

2.8. Medlemsstatssegmenter inden for politikområder

Der kan oprettes medlemsstatssegmenter, som dækker et eller flere relevante politikområder. De vil udgøre øremærkede tildelinger fra bidragydende medlemsstater for at sikre, at de politiske mål for midlerne under delt forvaltning, genopretnings- og resiliensfaciliteten eller til formål, der er fastsat i bidragsaftalen, opfyldes, afhængigt af det bidragede beløbs oprindelse. Medlemsstatssegmenterne kan blandt andet yde kapitalstøtte til SMV'er i overensstemmelse med InvestEU-forordningens artikel 3, stk. 1, litra g).

Finansierings- og investeringstransaktionerne under medlemsstatssegmenterne gennemføres ifølge InvestEU-Fondens regler og skal overholde disse investeringsretningslinjer og en bidragsaftale i henhold til artikel 10 i InvestEU-forordningen, herunder målsætninger for de bidragende programmer.

Hvert medlemsstatssegment ⁽³³⁾ kan yde støtte i følgende scenarier i forbindelse med de finansielle produkter, der er omhandlet i afsnit 2.3.2.2:

- a) Et eksisterende finansielt produkt, der er udformet til EU-segmentet, kan også gennemføres under medlemsstatssegmentet. Bidraget øremærkes til de(n) medlemsstat(er) eller region(er), det kommer fra.
- b) Der kan udvikles skræddersyede finansielle produkter for at imødekomme specifikke behov og endelige modtagere i oprindelsesmedlemsstaten eller -regionen. Et sådant finansielt produkt kan være en ny type finansielt produkt eller kan afvige væsentligt fra et eksisterende finansielt produkt, der er udviklet til EU-segmentet.
- c) Et finansielt produkt kan kombinere støtte fra EU- og medlemsstatssegmentet på en komplementær måde.

To eller flere medlemsstater kan indgå en aftale om fælles bidrag med Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i InvestEU-forordningen.

2.9. Blandingsoperationer, der modtager støtte fra InvestEU-Fonden

Blandingsoperationer ⁽³⁴⁾ som defineret i artikel 2, stk. 5, og omhandlet i artikel 6, stk. 2, i InvestEU-forordningen omfatter støtte fra InvestEU-Fonden. Gennemførelsespartneren forelægger et forslag til en finansierings- eller investeringstransaktion, der udgør en del af en sådan blandingsoperation, med henblik på Investeringsudvalgets godkendelse.

Blandingsoperationen gennemføres i henhold til InvestEU-reglerne. Det blandede element i sektorprogrammet ⁽³⁵⁾ kan have form af et tilskud eller et finansielt instrument og skal være i overensstemmelse med sektorprogrammets støtteberettigelsesregler. Det blandede element i form af et finansielt instrument kan kombineres og dele risikoen med InvestEU-garantien som yderligere præciseret i garantiaftalen. Det relevante arbejdsprogram ⁽³⁶⁾ udgør finansieringsafgørelsen om det blandede

⁽³³⁾ Medlemsstatssegmentet kan finansieres af en af følgende fonde under delt forvaltning: EFRU, Samhørighedsfonden, ESF+, ELFUL og EHFF, eller ved et kontant bidrag fra en medlemsstat, herunder bidrag, der støttes af genopretnings- og resiliensfaciliteten.

⁽³⁴⁾ En blandingsoperation behandles ikke som en finansierings- eller investeringstransaktion som defineret i artikel 2, stk. 5, i InvestEU-forordningen, der udgør en del af en sådan blandingsoperation.

⁽³⁵⁾ I disse investeringsretningslinjer forstås ved »sektorprogrammer« EU-programmer som defineret i artikel 2, stk. 5, i InvestEU-forordningen. I forbindelse med dette afsnit 2.9 er kun sektorspecifikke programmer, for hvilke der er medtaget en tilsvarende bemyndigelsesbestemmelse i retsgrundlaget, relevante.

⁽³⁶⁾ I tilfælde af blanding med ETS-innovationsfonden, relevant afgørelse vedtaget i overensstemmelse med delegerede retsakter vedtaget på grundlag af artikel 10a, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF som ændret ved direktiv (EU) 2018/410 (EUT L 76 af 19.3.2018, s. 3).

element i sektorprogrammet; heri anføres dets form, mål, det beløb fra sektorprogrammet, der skal afsættes til blandingsoperationer, og listen over enheder, som er involveret i blandingsoperationen. En afgørelse om det blandede element fra et sektorprogram berører ikke Investeringsudvalgets afgørelse om EU-garantien i henhold til InvestEU-forordningen.

Ved udformningen og gennemførelsen af en blandingsoperation lægges der særlig vægt på den kombinerede EU-støttes effektivitet og proportionalitet. I garantiaftalen angives de(t) finansielle produkt(er), i henhold til hvilke(t) blandingsoperationer kan indgives, og de særlige bestemmelser, der gælder for blandingsoperationer. Disse kan omfatte vejledende eller obligatoriske lofter for de respektive trancher af EU-støtte. Desuden kan aggregerede oplysninger (eller, hvis det er aftalt i garantiaftalen, detaljerede oplysninger) om blandingsoperationer tages op til revision under drøftelserne om planlagte projekter med Kommissionen. Resultattavlen skal afspejle, om en blandingsoperation drager fordel af en tilskudskomponent eller et finansielt instrument fra andre EU-programmer.

Ud over gennemgangen af planlagte projekter forelægger gennemførelsespartneren Kommissionen specifikke oplysninger om støtteberettigelse for hver finansierings- eller investeringstransaktion, der er omfattet af blanding i henhold til et finansielt produkt som defineret i garantiaftalen. For homogene, indirekte finansierings- eller investeringstransaktioner kan der fastsættes specifikke støtteberettigelseskriterier for transaktioner med endelige modtagere i garantiaftalen, som kan erstatte behovet for sådanne specifikke oplysninger.

2.10. Strategiske investeringer

Finansierings- eller investeringstransaktioner under InvestEU kan bidrage til aktiviteter af strategisk betydning for Unionen som fastsat i InvestEU-forordningens artikel 8, stk. 3. Sådanne aktiviteter vil blive betragtet som strategiske investeringer, hvis de:

- i) vedrører projekter og endelige modtagere, der er forbundet med risici for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen og dens medlemsstater, navnlig investeringer i forsvars- og rumsektoren og i cybersikkerhed:
 - for så vidt angår forsvar, investeringer i forsvarsteknologier og -produkter, der er identificeret i det årlige arbejdsprogram for Den Europæiske Forsvarsfond
 - for så vidt angår rummet, investeringer i følgende produkter:
 - atomure (f.eks. til Galileo-positioneringssystemer)
 - strategiske løfteraketter (dvs. løftefartøjer til rumfartøjer til EU-kontrollerede rumsystemer) og
 - rumfartsprodukter, der er defineret i en liste, som Kommissionen fastsætter hvert år, og som meddeles styringsrådet
 - for så vidt angår cybersikkerhed, investeringer, der udelukkende fokuserer på udvikling og udbredelse af cybersikkerhedsværktøjer og -løsninger, herunder når disse indgår i udrulning eller opgradering af digitale net og datainfrastrukturer

eller

- ii) bidrager til Unionens modstandsdygtighed på områder af strategisk betydning for Unionen, jf. afsnit 6.1.1.8, 6.2.1.1 og 6.4.1.1, ved at opretholde og styrke strategiske værdikæder og videreføre og styrke aktiviteter af strategisk betydning for Unionen, herunder vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse, inden for kritisk infrastruktur, transformativ teknologi, banebrydende innovationer og input til virksomheder og forbrugere.

For direkte transaktioner sikrer gennemførelsespartneren, at strategiske investeringer overholder de begrænsninger, der er fastsat i nedenstående punkter. For indirekte transaktioner kræver gennemførelsespartneren kontraktligt, at den finansielle formidler sikrer overholdelse af de samme begrænsninger.

Der gælder begrænsninger for endelige modtagere, som er omfattet af nr. i) i første stykke, undtagen i tilfælde af direkte transaktioner på under 10 000 000 EUR og transaktioner under indirekte transaktioner på under 10 000 000 EUR.

Med henblik på de begrænsninger, der er fastsat i dette afsnit, forstås ved:

- a) »kontrol«: mulighed for at udøve afgørende indflydelse på en retlig enhed direkte eller indirekte gennem en eller flere mellemliggende retlige enheder

- b) »ledelse«: et organ i en retlig enhed, der er udpeget i overensstemmelse med national ret, og som, hvis det er relevant, rapporterer til den administrerende direktør eller enhver anden person med tilsvarende beslutningskompetence, har beføjelse til at fastlægge den retlige enheds strategi, mål og generelle kurs og fører tilsyn med og overvåger beslutningstagningen
- c) »tredjelandsenhed«: en retlig enhed, der er hjemmehørende i et tredjeland eller, hvis den er hjemmehørende i Unionen, har sin ledelse i et tredjeland. Den retlige enheds etableringssted afhænger af det vedtægtsmæssige hjemsted.

En endelig modtager, der er omfattet af nr. i), må ikke kontrolleres af et tredjeland eller en tredjelandsenhed og skal have sin ledelse i Unionen.

Hvis en endelig modtager, der er omfattet af nr. i), er involveret i en strategisk investering inden for 5G-konnektivitet, finder foranstaltningerne og risikoreduktionsplanerne i henhold til 5G-værktøjskassen for cybersikkerhed ⁽³⁷⁾ også anvendelse på dennes leverandører. Sådanne leverandører omfatter navnlig sælgere af telekommunikationsudstyr og -produkter og andre tredjepartsleverandører som f.eks. cloudinfrastrukturudbydere, managed service providers, systemintegratorer, sikkerheds- og vedligeholdelsesleverandører og producenter af transmissionsudstyr.

Hvis en endelig modtager, der er omfattet af nr. i), er involveret i en strategisk investering på forsvarsområdet, finder denne begrænsning også anvendelse på dennes leverandører og underleverandører.

De begrænsninger vedrørende manglende kontrol fra et tredjeland eller en enhed i et tredjeland, der er fastsat i de tre foregående stykker, finder ikke anvendelse på en bestemt finansierings- og investeringstransaktion, hvis den modtager, der er omfattet af nr. i), kan påvise, at den er en retlig enhed, for hvilken den medlemsstat, hvor den er etableret, har godkendt en garanti i overensstemmelse med principperne for støtteberettigede enheder som fastlagt i de relevante bestemmelser i forordningen om Den Europæiske Forsvarsfond ⁽³⁸⁾ eller Kommissionens fritagelse i overensstemmelse med principperne for støtteberettigede enheder som fastlagt i de relevante bestemmelser i rumforordningen ⁽³⁹⁾. Gennemførelsespartneren skal underrette Kommissionen om enhver undtagelse fra de begrænsninger, der er fastsat i dette afsnits 2.10.

Endelige modtagere, der er omfattet af nr. i), må ikke meddele en eksklusiv licens på eller overføre intellektuelle ejendomsrettigheder til dertil knyttede kritiske teknologier og teknologier, som bidrager til at beskytte Unionens og medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, og som følger direkte af disse strategiske investeringer, til tredjelande eller tredjelandsenheder, medmindre de er godkendt af den medlemsstat, hvor den endelige modtager er etableret.

Denne begrænsning ophører med at gælde fem år efter datoen for den endelige udbetaling af finansieringen.

3. FREMME AF BÆREDYGTIGE INVESTERINGER

InvestEU vil som en vigtig del af investeringsplanen for et bæredygtigt Europa/investeringsplanen for den grønne pagt ⁽⁴⁰⁾ bidrage til gennemførelsen af den europæiske grønne pagt og mekanismen for retfærdig omstilling. InvestEU vil også bidrage til at opbygge Unionens sociale dimension.

InvestEU-forordningen indeholder specifikke retlige krav vedrørende bidraget til klima- og miljømålene samt til bæredygtigheden af finansierings- og investeringstransaktioner, hvortil der ydes støtte fra EU-garantien. I InvestEU-sammenhæng skal der ved bæredygtighed forstås indvirkning på de tre dimensioner, der er nævnt i InvestEU-forordningen: klima, miljø og sociale forhold.

Desuden fastsættes det i InvestEU-forordningens artikel 8, stk. 5, at projekter, der ikke er forenelige med klimamålene, i henhold til principperne i vejledningen om bæredygtighedskontrol ikke er støtteberettigede.

⁽³⁷⁾ NIS Cooperation Group, Cybersecurity of 5G networks EU Toolbox of risk mitigating measures, 01/2020, https://ec.europa.eu/newsroom/dae/document.cfm?doc_id=64468.

⁽³⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/697 af 29. april 2021 om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1092 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 149).

⁽³⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 69).

⁽⁴⁰⁾ Kommissionens meddelelse om investeringsplanen for et bæredygtigt Europa/investeringsplanen for den europæiske grønne pagt (COM(2020) 21 final).

I udformningen af finansielle produkter under InvestEU tages der hensyn til bidraget til bæredygtighedsmålene, herunder gennem opskalering af markedet for grønne obligationer og bæredygtighedsobligationer: udbredelse af innovative og bæredygtige løsninger inden for områderne cirkulær økonomi, bioøkonomi, blå økonomi, fødevarer og klimaændringer, beskyttelse af miljø og naturkapital (luft, vand, natur, jord og biodiversitet), omstilling og dekarbonisering af energiintensive industrier, herunder gennem investeringer i digitale teknologier og cirkulære systemer, sektorer, der har behov for støtte for at være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions klimamål for 2030 og 2050, behovet for at imødegå relaterede negative virkninger, der kan have en skadelig indvirkning på navnlig sårbare borgere, herunder dem, der har behov for opkvalificering eller omskoling og omstilling til nye former for arbejde, og regioner, der halter bagefter med hensyn til etablering af bæredygtige industrier og tjenester, samt fremme af ligestilling mellem kønnene og ligestilling af andre grunde.

Gennemførelsespartnerne opfordres til at støtte økonomiske aktiviteter, som er i overensstemmelse med kriterierne i forordning (EU) 2020/852 ⁽⁴¹⁾.

Der kan ydes særlige rådgivningstjenester til projektpromotorer, finansielle formidlere eller gennemførelsespartnere ⁽⁴²⁾, navnlig med henblik på at opbygge kapacitet til at håndtere krav til bæredygtighedskontrol og opbygge en projektpipeline, der tager sigte på ovennævnte mål.

3.1. Overvågning af og rapportering om klima og miljø

Som anført i InvestEU-forordningens betragtning 10 forventes den samlede mængde finansierings- og investeringstransaktioner at bidrage med mindst 30 % af InvestEU-programmets samlede finansieringsramme til klimamålene. Desuden er der i artikel 8, stk. 8, i InvestEU-forordningen fastsat et specifikt mål om, at mindst 60 % af den samlede mængde af finansierings- og investeringstransaktioner skal vedrøre klima- og miljørelaterede mål under politikområdet »bæredygtig infrastruktur« for EU-segmentet. Finansierings- og investeringstransaktionerne forventes også at bidrage til Unionens overordnede biodiversitetsmål.

Klima- og miljømålene gælder for både EU- og medlemsstatssegmentet under InvestEU-Fonden. Opfyldelsen af målene ⁽⁴³⁾ beregnes og overvåges dog særskilt for EU- og medlemsstatssegmentet.

Gennemførelsespartnerne skal måle bidraget til klima- og miljømålene for de finansierings- og investeringstransaktioner, de forelægger for Investeringsudvalget, i overensstemmelse med Kommissionens vejledning om klima- og miljøsporingssystem, jf. InvestEU-forordningens artikel 8, stk. 7. Klima- og miljøovervågningen under InvestEU vil bygge på et sammenhængende system til indsamling, mærkning og aggregering af relevante oplysninger fra alle gennemførelsespartnere, samtidig med at der sikres forenelighed med en bredere klimasporingsmetode, som finder anvendelse på alle relevante programmer, der finansieres over EU-budgettet. Dette system skal på passende vis anvende kriterierne for bestemmelse af, om en økonomisk aktivitet er miljømæssigt bæredygtig i overensstemmelse med forordningen om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer ⁽⁴⁴⁾.

Med henblik på at overvåge opfyldelsen af klimamålet på 30 % og det kumulative klima- og/eller miljømål på 60 % for politikområdet »bæredygtig infrastruktur« forelægger gennemførelsespartnerne på tidspunktet for indgivelsen af et forslag til Kommissionen de oplysninger, som er nødvendige for at spore bidraget til disse mål i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer. De samme oplysninger indsendes også til Investeringsudvalget som en del af støtteansøgningen til InvestEU-Fonden.

Garantiaftaler vil kræve, at gennemførelsespartnerne rapporterer årligt på aggregeret niveau til Kommissionen om de transaktioner, der bidrager til at nå klima- og miljømålene, og, hvis det er relevant, særskilt for hver bidragende fond under delt forvaltning i medlemsstatssegmentet. En sådan rapportering skal om nødvendigt omfatte relevante indikatorer.

⁽⁴¹⁾ Forordning (EU) 2020/852 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13) og relevante delegerede retsakter.

⁽⁴²⁾ Rådgivningsstøtten til gennemførelsespartnerne vil supplere den tekniske bistand, der ydes af instrumentet for teknisk støtte.

⁽⁴³⁾ 30 % til klima og 60 % til klima og miljø under politikområdet »bæredygtig infrastruktur«.

⁽⁴⁴⁾ Forordning (EU) 2020/852 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

3.2. Bæredygtighedskontrol

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i InvestEU-forordningen screener gennemførelsespartneren finansierings- og investeringstransaktioner for at fastslå, om de støtter projekter over en vis størrelse ⁽⁴⁵⁾, og i bekræftende fald om de har væsentlige miljømæssige, klimamæssige eller sociale virkninger. Hvis det er tilfældet, underkastes de bæredygtighedskontrol i overensstemmelse med retningslinjer, som Kommissionen har udarbejdet i samarbejde med potentielle gennemførelsespartnere. Hvis gennemførelsespartneren konkluderer, at der ikke skal foretages en bæredygtighedskontrol, forelægger den pågældende Investeringsudvalget en begrundelse herfor.

Gennemførelsespartneren er ansvarlig for at foretage bæredygtighedskontrollen på grundlag af oplysninger fra projektlederne og i overensstemmelse med Kommissionens vejledning. Når gennemførelsespartnerne ansøger om InvestEU-støtte, fremlægger de et resumé af bæredygtighedskontrollen, hvis det er relevant. Under behørig hensyntagen til regler og praksis vedrørende fortrolige og kommercielt følsomme oplysninger, herunder intellektuel ejendomsret, offentliggøres resuméet af bæredygtighedskontrollen efter Investeringsudvalgets godkendelse af anvendelsen af EU-garantien til en specifik transaktion.

Kommissionens vejledning vil blive udarbejdet på en måde, der er i overensstemmelse med den vejledning, som er udarbejdet for andre EU-programmer, og på grundlag af eksisterende lovgivning ⁽⁴⁶⁾, eksisterende retningslinjer, værktøjer og bedste praksis for at sikre modstandsdygtighed over for klimaændringer og vurdere de miljømæssige eksternaliteter ⁽⁴⁷⁾ og ved på passende vis at tage hensyn til kriterierne for at fastslå, om en økonomisk aktivitet er miljømæssigt bæredygtig som defineret i forordning (EU) 2020/852, herunder princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«. Kontrollen skal også bidrage til at kontrollere, at InvestEU-investeringstransaktionerne sigter mod at fjerne uligheder eller i det mindste ikke bidrager til at bibeholde eller øge eksisterende uligheder.

3.3. Ordningen for en retfærdig omstilling under InvestEU

Som led i investeringsplanen for et bæredygtigt Europa/investeringsplanen for den europæiske grønne pagt bidrager InvestEU til mekanismen for retfærdig omstilling med en særlig InvestEU-ordning for retfærdig omstilling (InvestEU JTS), der gennemføres via InvestEU's finansielle produkter. InvestEU JTS støtter investeringer, der tackler sociale, økonomiske og miljømæssige udfordringer som følge af omstillingen hen imod opfyldelsen af Unionens klimamål for 2030 og målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050. For at kunne drage fordel af InvestEU JTS fastsætter medlemsstaterne i den relevante territoriale plan for retfærdig omstilling de sektorer og områder, der påtænkes støttet, i overensstemmelse med principperne for de territoriale planer for retfærdig omstilling som fastlagt i de relevante bestemmelser i forordningen om Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO-forordningen) ⁽⁴⁸⁾.

InvestEU JTS støtter økonomisk levedygtige investeringer foretaget af private og offentlige enheder i overensstemmelse med målene for retfærdig omstilling. Projekter eller endelige modtagere skal være beliggende i områder, som er omfattet af en godkendt territorial plan for retfærdig omstilling i henhold til FRO-forordningen. Desuden kan der ydes støtte til projekter eller endelige modtagere, som ikke er beliggende i disse områder, men som bidrager til at opfylde deres udviklingsbehov, forudsat at finansieringen af sådanne projekter er afgørende for omstilling i områder med en territorial plan for retfærdig omstilling. F.eks. kan infrastrukturprojekter, der forbedrer konnektiviteten i regioner med retfærdig omstilling, være omfattet.

InvestEU JTS støtter investeringer i overensstemmelse med de mål (artikel 3 i InvestEU-forordningen) og investeringssprioriteter (artikel 8, stk. 1, i og bilag II til InvestEU-forordningen), der er fastsat i InvestEU-forordningen og i disse investeringsretningslinjer.

⁽⁴⁵⁾ De specifikke tærskler, der skal anvendes, vil blive defineret i den bæredygtighedsvejledning, som Kommissionen udsender i henhold til artikel 8, stk. 6, i InvestEU-forordningen.

⁽⁴⁶⁾ For eksempel: direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1), ændret ved direktiv 2014/52/EU (EUT L 124 af 25.4.2014, s. 1), direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7), direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1), direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

⁽⁴⁷⁾ »Climate change and major projects. Outline of the climate change related requirements and guidance for major projects in the 2014-2020 programming period: ensuring resilience to the adverse impact of climate change and reducing the emission of greenhouse gases«, European Commission (25.8.2016) https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/major_projects_en.pdf samt »Integrating Climate Change Information and Adaptation in Project Development: Emerging Experience from Practitioners«, Den Europæiske Unions finansielle institutioners arbejdsgruppe om tilpasning til klimaændringer (EUFIWACC) (maj 2016) https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/integrating_climate_change_en.pdf.

⁽⁴⁸⁾ Forordning om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (endnu ikke offentliggjort). Afventer vedtagelse.

InvestEU JTS kan gennemføres gennem ethvert af InvestEU's finansielle produkter under de fire politikområder. På grund af de særlige forhold i omstillingsområder (f.eks. økonomiske forskelle, arbejdsmarkedsstruktur, absorptionskapacitet osv.) og indvirkningen på de økonomiske udsigter som følge af covid-19-pandemien kan der forventes en større efterspørgsel efter finansiering under nogle finansielle produkter og begrænset eller ingen efterspørgsel under andre. I betragtning af disse faktorer kan der tilbydes særlige incitamer til gennemførelsespartnere og finansielle formidlere. De kan, hvor det er berettiget, tage form af mere fordelagtige risikodelingsordninger for investeringsporteføljerne mellem EU og gennemførelsespartneren, en lavere forrentning af EU-garantien eller en delvis dækning af administrationsomkostningerne under de finansierings- og investeringstransaktioner, der bidrager til InvestEU JTS som defineret i artikel 13, stk. 2, i InvestEU-forordningen, eller en anden form, der er aftalt i en garantiaftale i forbindelse med et eller flere finansielle produkter. Der kan, hvor det er relevant, tilbydes målrettet rådgivningsstøtte til relevante projektiværksættere eller finansielle formidlere for at støtte udviklingen af levedygtige projekter.

Enhver nedsættelse af forrentningen af EU-garantien skal fuldt ud komme de endelige modtagere til gode.

Bidraget fra gennemførelsespartnere til at nå investeringsmålene for InvestEU JTS kan variere afhængigt af arten af det pågældende finansielle produkt.

Gennemførelsespartnere skal spore og rapportere om finansierings- og investeringstransaktionerne eller de af deres komponenter, der støtter projekter eller endelige modtagere under InvestEU JTS. Efter vedtagelsen af en relevant territorial plan for retfærdig omstilling betegnes sådanne transaktioner eller deres relevante komponenter som investeringer, der er mobiliseret under InvestEU JTS, også selv om de blev godkendt inden vedtagelsen af planen, forudsat at gennemførelsespartneren kontrollerer, at de er i overensstemmelse med målene i den relevante territoriale plan for retfærdig omstilling.

Finansiering under InvestEU JTS må ikke kombineres med lånefaciliteten for den offentlige sektor ⁽⁴⁹⁾ (søjle 3), bortset fra rådgivningsstøtte.

4. ANVENDELSE AF EU-GARANTIEN

EU-garantien kan anvendes til at dække forskellige risikotrancher i forbindelse med finansierings- eller investeringstransaktioner under forskellige finansielle produkter eller porteføljer af finansierings- og investeringstransaktioner under finansielle produkter. De nærmere bestemmelser for anvendelsen af EU-garantien fastlægges i garantiaftalen.

EU-garantien kan være pari passu med gennemførelsespartnerens risikoposition eller kan dække en juniortranche, f.eks. en »First Loss Piece«-tranche (FLP) eller en mezzanintranche. I forbindelse med garantiaftaler, der dækker mere end ét politikområde, kan tab ved finansielle produkter gensidiggøres inden for et eller flere politikområder under hensyntagen til den risikodelingsstruktur, der er fastlagt i garantiaftalen.

Gennemførelsespartnerens andel af FLP'en medregnes i dennes finansielle bidrag som defineret i artikel 2, stk. 7, i InvestEU-forordningen. Risikodeling i andre former, f.eks. gennemførelsespartnerens andel i en mezzanintranche, kan medregnes i dennes finansielle bidrag på de betingelser og i henhold til den beregningsmetode, der er fastsat i garantiaftalerne.

Et finansielt produkts løbetid og betingelserne for dets ophør fastsættes i garantiaftalen. Hvis det er relevant, kan der i forbindelse med et finansielt produkt på finansierings- eller investeringstransaktionens niveau være mulighed for at udtræde af investeringer eller afhænde eksponeringer inden udløbet af de underliggende investeringers levetid, hvis det kan sikres, at politikmålene nås, samtidig med at Unionens og gennemførelsespartnerens finansielle interesser respekteres.

Uden at dette berører principperne i afsnit 4, som finder tilsvarende anvendelse, kan junior- eller mezzanintranchens tykkelse også fastsættes ved hjælp af en overførselssatsmekanisme, som specificeres i garantiaftalen. Dette består i, at gennemførelsespartneren og EU-garantien anvender en individuel overførselssats på hver finansierings- eller investeringstransaktion for at fastsætte bidragsniveauet til den pågældende junior- eller mezzanintranche.

⁽⁴⁹⁾ Forordning om lånefaciliteten for den offentlige sektor under mekanismen for retfærdig omstilling (endnu ikke offentliggjort) Afventer Europa-Parlamentets førstebehandlingsholdning.

Følgende principper gælder for udnyttelsen af EU-garantien, medmindre andet er angivet i disse investeringsretningslinjer under afsnittet om det relevante politikområde. For medlemsstatssegmentet kan FLP'ens eller mezzanintranchens tykkelse afvige fra nedenstående principper i dette afsnit 4 som specificeret i den relevante bidragsaftale mellem Kommissionen og medlemsstaten.

4.1. Generelle finansielle produkter

4.1.1. *Anvendelse af EU-garantien på transaktioner af låntypen*

Hvis EU-garantien dækker en FLP, skal gennemførelsespartneren i princippet have en andel på mindst 5 % i FLP'en, jf. dog bestemmelserne i afsnit 4.1.1.1 til 4.1.1.3 nedenfor, for porteføljer til støtte for transaktioner af låntypen under finansielle produkter.

4.1.1.1. Dækning af individuelle transaktioner

Dette afsnit 4.1.1.1 finder kun anvendelse på direkte transaktioner.

EU-garantien kan anvendes til delvist at dække en individuel transaktion på pari passu-basis. I dette tilfælde kan EU-garantien for en enkelt transaktion ikke overstige 50 % af finansieringen fra gennemførelsespartneren. Gennemførelsespartneren er forpligtet til at beholde en pari passu-andel på mindst 20 % af en individuel transaktion af hensyn til interesse-sammenfald.

EU-garantien kan også antage andre former, herunder en underordnet position i forbindelse med en individuel transaktion. I så fald er EU-garantien for en individuel transaktion begrænset til 25 % af det samlede finansieringsbeløb fra gennemførelsespartneren ⁽⁵⁰⁾. Gennemførelsespartneren skal have en andel på mindst 5 % i den underordnede position.

4.1.1.2. Dækning af andre driftsporteføljer end dem, der er omhandlet i afsnit 4.1.1.3

EU-garantien kan også dække en FLP eller en mezzanintranche i henseende til den relevante portefølje af finansierings- og investeringstransaktioner, der finansieres af gennemførelsespartneren. Hvis EU-garantien dækker FLP'en, skal gennemførelsespartneren tegne sig for mindst 5 % i denne.

FLP'ens tykkelse vil blive baseret på den forventede risikoprofil for transaktionerne under den garanterede portefølje. Den er begrænset til op til 30 % af det samlede finansieringsbeløb, som gennemførelsespartneren yder i forbindelse med et finansielt produkt. Under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« kan FLP'ens tykkelse øges med henvisning til en passende andel af det samlede finansieringsbeløb.

4.1.1.3. Dækning af porteføljer af garantier med og uden loft

For formidlet lånefinansiering, i form af garantier både med og uden loft, hvor vederlaget fra finansielle formidlere ikke er tilstrækkeligt til at dække risikoen ved den finansiering, der ydes af gennemførelsespartneren, kan EU-garantien have en andel på op til 100 % i den FLP, der er fastsat på det forventede tabsniveau. For sådan formidlet lånefinansiering i form af garantier med loft kan tykkelsen af den FLP, der er dækket af EU-garantien, fastsættes til op til 100 % af finansieringen fra gennemførelsespartneren.

I behørigt begrundede tilfælde kan EU-garantien for garantier uden loft, der tilbydes af gennemførelsespartneren, dække tab ud over de forventede tab. I sådanne tilfælde skal den del af de uventede tab, der dækkes af EU-garantien, prissættes som angivet i garantiaftalen.

I ekstraordinære tilfælde af høj politisk værdi og for garantier med loft, der tilbydes af gennemførelsespartneren, kan tykkelsen af den FLP, der er dækket af EU-garantien, fastsættes til et niveau, der er højere end de forventede tab. I sådanne tilfælde skal den del af de uventede tab, der dækkes af EU-garantien, prissættes som angivet i garantiaftalen.

⁽⁵⁰⁾ Hvis der er tale om en finansierings- eller investeringstransaktion i form af en garanti fra gennemførelsespartneren til tredjepartsinvestoren, gælder grænsen på 25 % for den finansiering, der ydes af tredjeparten.

4.1.2. *Anvendelse af EU-garantien til egenkapitallignende transaktioner*

For så vidt angår porteføljer, der støtter egenkapitallignende transaktioner, skal gennemførelsespartnerne principielt for egen risiko investere på pari passu-basis i hver finansierings- eller investeringstransaktion for en andel, der sikrer tilstrækkelig overensstemmelse mellem interesser som defineret på forhånd under hvert finansielt produkt. Den del af finansieringen, der dækkes af EU-garantien, skal samlet set udgøre op til 70 % af den samlede finansiering af egenkapitaltypen, der ydes af gennemførelsespartneren (som kan være på koncernniveau) på pari passu-basis under de forskellige finansielle produkter, og finansiering af egen risiko skal udgøre mindst 5 % af den samlede egenkapitallignende finansiering, som gennemførelsespartneren yder pari passu i forbindelse med enhver finansierings- eller investeringstransaktion.

I behørigt begrundede tilfælde kan risikodelingsordninger mellem gennemførelses partnere og Kommissionen være på ikke-pari passu-basis. For eksempel kan en underordnet anvendelse af EU-garantien tillades for offentlige goder med systemiske markedssvigt eller for manglende passende prissætning af eksterne virkninger, såsom førstegangstransaktioner eller etablering af nye markeder.

Kun i undtagelsestilfælde, herunder i tilfælde, hvor der er en høj risikokoncentration, kan EU-garantien dække op til 100 % af FLP'en (som ikke vil overstige 50 % af den samlede finansiering fra gennemførelsespartneren under en sådan portefølje). I alle tilfælde skal indtægtsdelingen mellem gennemførelsespartneren og Kommissionen stå i et rimeligt forhold til deres risikoeksponering.

4.2. **Tematiske finansielle produkter**

4.2.1. *Anvendelse af EU-garantien på transaktioner af låntypen*

EU-garantien kan dække en FLP for den relevante portefølje af transaktioner af låntypen, der finansieres af gennemførelsespartneren. I betragtning af sådanne finansielle produkters karakteristika kan FLP'ens tykkelse være over 50 % af den målfinansiering, der ydes af gennemførelsespartnerne. Gennemførelsespartneren skal tage en andel på mindst 5 % i FLP'en for at sikre interessesammenfald. I behørigt begrundede tilfælde kan et sådant interessesammenfald sikres med andre finansieringsmidler, som er præciseret i den pågældende garantiaftale.

I behørigt begrundede tilfælde kan gennemførelsespartnerens bidrag til den tabsdækning, som FLP'en sikrer, ydes gradvist, efterhånden som porteføljen udløber, og risikoen mindskes. Dette bidrag kan ydes gennem indtægterne fra den eller de(n) garanterede portefølje(r) eller andre porteføljer eller gennem andre hensigtsmæssige og innovative mekanismer.

4.2.2. *Anvendelse af EU-garantien på egenkapitallignende transaktioner*

EU-garantien kan dække en FLP for den relevante portefølje af transaktioner af låntypen, der finansieres af gennemførelsespartneren; FLP'ens tykkelse kan være over 50 % for så vidt angår den relevante portefølje af transaktioner, der finansieres af gennemførelsespartneren. Gennemførelsespartneren skal tage en andel på mindst 5 % i FLP'en for at sikre interessesammenfald. I behørigt begrundede tilfælde kan et sådant interessesammenfald sikres med andre finansieringsmidler, som er præciseret i den pågældende garantiaftale.

I behørigt begrundede tilfælde kan gennemførelsespartnerens bidrag til den tabsdækning, som FLP'en sikrer, ydes gradvist, efterhånden som porteføljen udløber, og risikoen mindskes. Dette bidrag kan ydes gennem indtægterne fra den eller de(n) garanterede portefølje(r) eller andre porteføljer eller gennem andre hensigtsmæssige og innovative mekanismer.

5. **FINANSIERING TILVEJBRAGT AF GENNEMFØRELSESPARTNEREN**

Følgende principper finder anvendelse på finansieringen fra gennemførelsespartneren, medmindre andet er angivet i disse investeringsretningslinjer under afsnittet om det relevante politikområde.

5.1. Generelle finansielle produkter

5.1.1. Lånefinansiering fra gennemførelsespartneren

5.1.1.1. Generel lånefinansiering

Gennemførelsespartneren kan yde finansiering direkte til de endelige modtagere, dvs. i form af direkte lån eller andre former for direkte lånefinansiering, eller gennem finansielle formidlere.

5.1.1.2. Garantier med loft og uden loft

Følgende betingelser finder anvendelse på finansierings- og investeringstransaktioner under EU-segmentet:

- a) EU-garantien kan tilbydes gennemførelsespartnerne, så de kan stille en garanti med eller uden et loft for en portefølje af nyetablerede finansieringstransaktioner, der tilvejebringes af en finansiell formidler. Transaktioner med slutbrugere, der er under konkursbehandling eller opfylder kriterierne i deres nationale lovgivning for konkursbehandling på kreditorernes anmodning, kan ikke medtages i disse porteføljer.
- b) I tilfælde af en porteføljegaranti med loft fastsættes maksimumssatsen til niveauet for de forventede tab i den nye portefølje og fastsættes individuelt for hver enkelt porteføljegarantiaftale, der indgås med den finansielle formidler ⁽⁵¹⁾. De forventede tab skal bestemmes og dokumenteres på grundlag af historiske data og fremadskuende skøn. Hvis der ikke foreligger relevante data, fastsættes loftet på et på forhånd aftalt niveau og angives i garantiaftalen mellem Kommissionen og gennemførelsespartneren. Det maksimalt tilladte loft er på 25 %. For politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« kan det maksimalt tilladte loft være højere.
- c) I behørigt begrundede tilfælde kan garantidækningen op til det forventede tab ydes gratis (for både garantier med og uden loft), mens gennemførelsespartneren skal prissætte risikoen ud over de forventede tab som fastsat i garantiaftalen mellem Kommissionen og gennemførelsespartneren. I begge tilfælde skal nedsættelsen af forrentningen af EU-garantien fuldt ud komme de endelige modtagere til gode.
- d) Garantisatsen for de enkelte finansieringstransaktioner i den nye portefølje fastsættes typisk til 50 %, men denne procentsats kan forhøjes for transaktioner med specifikke politiske mål.
- e) Den finansielle formidler er forpligtet til at beholde mindst 20 % af eksponeringen for hver finansieringstransaktion, og den rangerer på lige fod med den garanti, der stilles af gennemførelsespartneren. I behørigt begrundede tilfælde kan der fastsættes en lavere procentsats i garantiaftalen mellem Kommissionen og gennemførelsespartneren, hvis den er i overensstemmelse med eller overholder statsstøttereglerne, alt efter hvad der er relevant. Under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« kan minimumseksponeringen reduceres til 5 % i behørigt begrundede tilfælde.
- f) Med hensyn til tabsdækning er den garanti, der stilles af gennemførelsespartneren, sidestillet med den finansielle formidler. I tilfælde af garantier med loft kan et tilsvarende beløb for tabsdækning, hvis tabene overstiger garantiloftet, først allokere til de mere privilegerede eksponeringer. Alternativt kan der anvendes en forud anslået inddrivelsessats.
- g) Minimumsløbetiden for de finansieringstransaktioner, der kan indgå i porteføljerne, fastsættes til 12 måneder, undtagen under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«, hvor den kan være kortere.

5.1.2. Egenkapitalfinansiering fra gennemførelsespartneren

Egenkapitalfinansiering og kvasiegenkapitalfinansiering kan stilles til rådighed for endelige modtagere direkte af gennemførelsespartnere ⁽⁵²⁾ eller gennem finansielle formidlere, såsom særlige fonde og investeringsinstrumenter, herunder saminvesteringsinstrumenter. Formidlende fonde eller investeringsinstrumenter skal typisk være rettet mod minoritetsinteresser i de endelige modtagere.

⁽⁵¹⁾ Loftet kan undtagelsesvis i behørigt begrundede tilfælde fastsættes til et højere tabsniveau end forventet under medlemsstatssegmentet i politikområdet »SMV'er«.

⁽⁵²⁾ Direkte egenkapital- og kvasiegenkapitalfinansiering er ikke tilladt under EU-segmentet i politikområdet »SMV'er«.

Alle følgende betingelser finder anvendelse på investeringer, der foretages inden for EU-segmentet til finansielle formidlere, som yderligere fastsat i garantiaftalerne med gennemførelsespartnerne, og for at undgå tvivl finder de anvendelse på den finansiering, der ydes af gennemførelsespartneren under InvestEU (finansierings- eller investeringstransaktion), herunder de dele, der er dækket af EU-garantien og af gennemførelsespartnerens finansielle bidrag:

- a) En finansiell formidler, der modtager en investering under InvestEU (finansierings- eller investeringstransaktion), skal som led i sin investeringsstrategi forpligte sig til at investere i endelige modtagere, der er støtteberettigede i henhold til InvestEU-forordningen, med et beløb, der mindst svarer til det højeste af følgende beløb:
 - i) 50 % af formidlerens samlede investerede beløb og
 - ii) det dobbelte af det beløb, der blev trukket under EU-støttede investeringer til investeringsformål, med et loft på 80 % af formidlerens samlede investerede beløb.
- b) Gennemførelsespartneres investeringer i fonde må typisk ikke udgøre mere end 25 % af fondens størrelse. I tilfælde af høj politisk merværdi kan investeringer, der udgør op til 50 % af fondens størrelse, tillades, undtagen under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« eller i ekstraordinære tilfælde med teknologioverførselsfonde under andre politikområder, hvor de kan udgøre op til 75 % af fondens størrelse. For fonde af fonde gælder disse grænser på investeringsfondsniveau.
- c) Investeringer i fonde, der er dedikeret til grønne og digitale investeringer på europæisk plan, foretaget af tre eller flere gennemførelsespartnerne kan udgøre op til 75 % af fondens størrelse.
- d) For saminvesteringsinstrumenter og -ordninger vil der blive fastsat et særligt regelsæt i garantiaftalerne med gennemførelsespartnerne.
- e) Investeringer foretaget af gennemførelsespartnerne under InvestEU foretages på pari passu-basis med andre offentlige og private investorer og i overensstemmelse med markedsvilkårene. Overensstemmelse med markedsvilkårene kræver, at mindst 30 % af alle investeringer i en fond eller i fondens underliggende projekter skal foretages af private investorer i en situation, der er sammenlignelig med de øvrige investorer, på pari passu-basis ⁽⁵³⁾. Kravene i dette punkt gælder ikke for investeringer på områder af særlig politisk relevans for EU, som yderligere præciseret i den relevante garantiaftale med en gennemførelsespartner.
- f) Investeringer i fonde foretaget af gennemførelsespartnerne under InvestEU sker normalt ved fondens første lukning. Investeringer ved efterfølgende lukninger er kun mulige, hvis det er behørigt begrundet.
- g) Finansierings- og investeringstransaktioner skal være langsigtede og med en løbetid på typisk mellem 5 og 20 år.
- h) Investeringer i endelige modtagere, der er støtteberettigede i overensstemmelse med det relevante finansielle produkt, skal ske i form af primære investeringer ⁽⁵⁴⁾. Sekundære investeringer kan også betragtes som støtteberettigede, hvis det er behørigt begrundet, jf. garantiaftalen.

5.2. Tematiske finansielle produkter

5.2.1. Lånefinansiering fra gennemførelsespartneren

Gennemførelsespartneren kan yde finansiering til endelige modtagere i form af direkte lån eller andre former for direkte lånefinansiering eller via finansielle formidlere med henblik på det relevante politikområde med højere EU-merværdi.

5.2.2. Egenkapitalfinansiering fra gennemførelsespartneren

Gennemførelsespartnerne kan stille finansiering af egenkapital og kvasiegenkapital til rådighed for endelige modtagere, enten direkte ⁽⁵⁵⁾ eller gennem særlige fonde og investeringsinstrumenter. Investeringer i fonde eller andre investeringsinstrumenter og platforme, der støttes af EU-garantien, kan i behørigt begrundede tilfælde også rangordnes på en underordnet måde i forhold til andre investorer.

⁽⁵³⁾ For politikområdet »SMV'er« kræves der mindst 30 % finansiering fra private investorer på fondsniveau. Når der er tale om saminvesteringsforeninger, kan den private deltagelse også foretages på niveauet for investeringen i hver enkelt endelig modtager.

⁽⁵⁴⁾ Ved primær investering forstås en direkte eller indirekte investering (herunder i form af lånefinansiering) i en endelig modtager, således at finansieringen direkte eller indirekte går til den endelige modtager.

⁽⁵⁵⁾ Direkte egenkapital- og kvasiegenkapitalfinansiering er ikke tilladt under EU-segmentet i politikområdet »SMV'er«.

6. POLITIKOMRÅDER

6.1. Politikområdet »bæredygtig infrastruktur«

6.1.1. Politiske indsatsområder

Politikområdet »bæredygtig infrastruktur« sigter mod at støtte finansierings- og investeringstransaktioner i bæredygtig infrastruktur på de områder, der er omhandlet i InvestEU-forordningens artikel 8, stk. 1, litra a). Uden at dette berører bestemmelserne om udelukkede aktiviteter (afsnit 2.3.3 i disse retningslinjer for investeringer) og InvestEU-Fondens tildelingsprincipper som fastsat i afsnit 2.6, er ethvert relevant område knyttet til bæredygtig infrastruktur, som er opført i bilag II til InvestEU-forordningen, berettiget til støtte under politikområdet »bæredygtig infrastruktur«. Denne støtte vedrører hovedsagelig punkt 1, 2, 3, 4, 9, 10, 11, 13, litra d), punkt 14 og 15 i bilag II til InvestEU-forordningen, hvoraf nogle er yderligere beskrevet på en ikke-udtømmende og vejledende måde i afsnit 6.1.1.1-6.1.1.8. De støtteberettigede områder kan prioriteres i overensstemmelse med afsnit 2.3.2.1.

Under overholdelse af det generelle mål om, at 60 % af investeringerne skal bidrage til Unionens klima- og miljømål, skal finansiering fra gennemførelsespartnerne søge at sikre en tilstrækkelig grad af diversificering mellem sektorerne under hensyntagen til de finansielle produkter, som gennemførelsespartneren anvender.

Under politikområdet »bæredygtig infrastruktur« kan der også kanaliseres støtte fra sektorspecifikke programmer (jf. afsnit 2.9 om blanding). Desuden kan støtte til investeringer under politikområdet »bæredygtig infrastruktur« kombineres med støtte fra fonde under delt forvaltning eller fra genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Støtte under politikområdet »bæredygtig infrastruktur« skal tilføre merværdi ved at give adgang til finansiering med følgende formål:

- a) nå politiske mål og målsætninger vedrørende bæredygtig udvikling, der er fastlagt på europæisk plan. Dette vedrører f. eks. samtidig fremme af økonomiske, miljømæssige og sociale mål, såsom overholdelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige principper ⁽⁵⁶⁾.
- b) støtte udviklingen af infrastruktur som en aktivklasse ved at fremme konsekvent anvendelse af høje bæredygtighedsstandarder (herunder tilgængelighed ⁽⁵⁷⁾), gennemsigtighed og sammenlignelighed inden for projektforberedelse, finansieringsteknik og produkter, overvågning og data
- c) fremme projekter med makroregionale og/eller grænseoverskridende virkninger, hvis omkostninger og fordele fordeles mellem flere medlemsstater, eller hvor omkostningerne opstår på nationalt eller lokalt plan, mens fordelene realiseres på tværs af grænserne eller på EU-plan
- d) støtte projekter, der internaliserer miljømæssige og socioøkonomiske omkostninger og fordele som følge af EU's politiske prioriteter. Dette vedrører f.eks. bidrag til skift til andre transportformer og anvendelse af bæredygtige brændstoffer inden for transport, bidrag til materiale- og energieffektivitet, vedvarende energi, forbedring af luft- og vandkvalitet, miljøbeskyttelse, fremme af langsigtet beskyttelse og genopretning af biodiversitet, bæredygtig infrastruktur og naturbaserede løsninger, støtte til bioøkonomi, reduktion af drivhusgasemissioner, kulturarvsforvaltning, turisme, bygningers energimæssige ydeevne osv. Det omfatter også støtte til fornyelse og renovering af mobile transportaktiver
- e) fremme transeuropæisk netinfrastruktur, udstyr og innovative teknologier, der f.eks. fungerer som et offentligt gode for energi- og transportsystemet osv. Sådanne projekter kan også være vigtige katalysatorer for højere investeringer i vedvarende energi, energieffektivitet og efterspørgselsstyret elforbrug, sundhedspleje (f.eks. e-sundheds- og plejeløsninger), offentlig forvaltning (såsom digitale offentlige tjenester) samt alternative brændstoffer og samarbejdende, opkoblet og automatiseret mobilitet

⁽⁵⁶⁾ Jf. f.eks. Kommissionens meddelelse om finansiering af bæredygtig vækst (COM(2018) 97 final) og input fra ekspertgruppen på højt plan om bæredygtig finansiering til den endelige rapport, der blev offentliggjort den 31. januar 2018, online på <https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf>.

⁽⁵⁷⁾ I overensstemmelse med tilgængelighedskravene i den europæiske retsakt om tilgængelighed (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenesteydelser (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

- f) fremme bæredygtig digital konnektivitet samt dataplatforme og -infrastrukturer i hele Unionen og projekter, der støtter en bred vifte af kommunikations- og informationsteknologirelaterede produkter og tjenester, der fremmer EU's internationale konnektivitet, når det er nødvendigt, hvor bæredygtighed omfatter fokus på cirkulariteten af infrastruktur og udstyr
- g) fremme udviklingen og driften af bæredygtig (i kredsløb og jordbaseret) ruminfrastruktur, der muliggør rumtjenester og rumbaserede applikationer
- h) fremme projekter, hvor fordelene afhænger af andre investeringer i værdi- eller forsyningskæden eller -netværket, og/eller indebærer en høj »first mover«-risiko
- i) fremme interoperabilitet i grænseoverskridende infrastruktur og tjenester, herunder digitale platforme og tjenester
- j) fremme udbredelse af og synergier med forskningsinfrastruktur, herunder e-infrastruktur, i hele Unionen. Dette skal fokusere på markedsudvikling af faciliteter, ressourcer og tjenester, som anvendes af lokalsamfund til at fremme innovation
- k) sikre, at det indre marked fungerer effektivt ved at fremme markedsbaserede investeringer under forskellige reguleringsordninger ⁽⁵⁸⁾
- l) opnå en kritisk masse samt etablere grupper og samlede projekter for at tiltrække private investorer.

Støtte til de politikområder, der beskrives i afsnit 6.1.1.1-6.1.1.8, kan suppleres med ledsageforanstaltninger, som har til formål at hjælpe offentlige myndigheder og projektiværksættere med at udvikle kapacitet til at fastlægge investeringsstrategier, blanding af finansiering, planlægning og gruppering af projekter.

6.1.1.1. Udvikling af energisektoren

Støtte til produktion, forsyning eller anvendelse af ren og **bæredygtig vedvarende energi** skal fokusere på projekter med en høj opfattet risiko og kapitalintensitet, der muliggør yderligere integration af vedvarende energi i alle sektorer (elproduktion, opvarmning og køling, transport) samt andre nulemissions- og lavemissionsenergikilder og -løsninger. Den kan f.eks. omfatte projekter om vedvarende energi af grænseoverskridende eller offshore karakter (se også afsnit 6.1.1.7), projekter, der er rettet mod dekarbonisering af bygninger, anvendelse af vedvarende energi i industrielle processer, kulstoffattig gas (såsom kulstoffattig, ren brint eller biomethan i overensstemmelse med brintstrategien ⁽⁵⁹⁾), produktion og forsyning (i kommerciel målestok), avancerede biobrændstoffer, biomasse og andre bæredygtige projekter for alternative brændstoffer og lagring på stedet. Der bør også ydes støtte til lokalt styrede projekter om vedvarende energi, f.eks. projekter under ledelse af energifællesskaber, som ofte er integreret i forbedringer af energieffektiviteten. Støtte til energisektoren kan, hvor det er relevant, bidrage til målene i direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (»RED II« ⁽⁶⁰⁾) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energunionen og klimaindsatsen (»forvaltningsforordningen« ⁽⁶¹⁾) samt fremme energieffektivitet i investeringsbeslutninger, herunder gennem EU-finansieringsmekanismen for vedvarende energi ⁽⁶²⁾.

⁽⁵⁸⁾ Medlemsstaterne har en lang række lovgivningsmæssige rammer, der støtter bæredygtig energiinfrastruktur, og som indebærer en lang række politiske, markeds- og lovgivningsmæssige risici, der påvirker investeringernes kapitalomkostninger.

⁽⁵⁹⁾ Kommissionens meddelelse om en brintstrategi for et klimaneutralt Europa (COM(2020) 301 final).

⁽⁶⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

⁽⁶¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

⁽⁶²⁾ Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi er oprettet ved artikel 33 i forvaltningsforordningen.

Støtte under **energieffektivitet og energibesparelser** vil omfatte projekter i overensstemmelse med Unionens forpligtelser i henhold til Agenda 2030 og Parisaftalen og fremme målene i direktiv 2012/27/EU ⁽⁶³⁾ (reduktion af energieftefterspørgslen gennem energibesparende foranstaltninger og efterspørgselsstyring, anvendelse af principperne om cirkulær økonomi, støtte til fjernvarme og energiproduktion i kraftvarmeprojekter, der reducerer energiforbruget og forebygger emissioner af drivhusgasser og andre forurenende stoffer). Støtten vil omfatte projekter i overensstemmelse med strategien for renoveringsbølger ⁽⁶⁴⁾, navnlig dens tre fokusområder: bekæmpelse af energifattigdom og bygninger med den dårligste ydeevne, renovering af offentlige bygninger såsom administrative, uddannelsesmæssige og sundhedsmæssige faciliteter og dekarbonisering af opvarmning og køling. Der bør ydes støtte til projekter, som moderniserer opvarmnings- og kølingssystemer i bygninger, da de er afgørende for dekarboniseringen af EU's bygningsmasse. Udnyttelsen af lokalt potentiale for vedvarende energi er også afgørende for at mindske EU's afhængighed af importerede fossile brændstoffer. Det vil omfatte **energieffektivitetsrenoveringer af eksisterende bygninger**, som sigter mod eller opnår en forøgelse af deres energimæssige ydeevne som fastsat i et eller flere af kriterierne i artikel 10, stk. 6, i direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne ⁽⁶⁵⁾, f.eks. gennem den forbedring, der opnås som følge af en sådan renovering ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen, og opførelse af **meget energieffektive nye bygninger, kun når de overskrider nationale standarder for næsten energineutrale bygninger** (som følge af den lovbestemte frist for, at alle nye bygninger i EU skal være næsten energineutrale bygninger efter den 31. december 2020), herunder modernisering af bygninger ved hjælp af intelligente teknologier og integrering af disse i et opkoblet system for energi, lagring, digitale tjenester og transport, herunder gennem etablering af infrastruktur til e-mobilitet i henhold til direktiv 2010/31/EU ⁽⁶⁶⁾. Støtten vil også omfatte projekter rettet mod bygningers energimæssige ydeevne i hele deres livscyklus samt projekter, der anvender den europæiske indikatorramme Level(s) for bæredygtige bygninger ⁽⁶⁷⁾. Den vil også sigte mod en reduktion af virksomhedernes energiintensitet gennem forbedret effektivitet af processer eller produktion af produkter med et lavere CO₂-fodaftryk samt udvikling af innovative nul- og lavemissionsvarmeforsyningssystemer og kombineret kraftvarmeproduktion.

Udvikling, indførelse af intelligente systemer i og **modernisering af bæredygtig energiinfrastruktur** skal være rettet mod transmissions- og distributionsniveauet. Det vil også omfatte støtte til projekter af fælles interesse som fastsat i forordningen om retningslinjer for transeuropæisk energiinfrastruktur ⁽⁶⁸⁾, digitalisering og modernisering af energinet for at fremme en større udbredelse af vedvarende energi samt projekter vedrørende fleksibilitet på efterspørgselsiden og energilagring.

Støtte fra InvestEU vil ligeledes også fremme udbredelsen af lavemissionsteknologier: projekter, der omfatter **teknologier og infrastruktur til opsamling og anvendelse af kulstof** («CCUS») i forbindelse med produktion af vedvarende elektricitet, varme og kulde, kulstoffattige gasser (såsom brint) eller industrielle processer samt bioenergianlæg og fremstillingsfaciliteter, der muliggør energiomstillingen eller kulstofoptag.

6.1.1.2. Udvikling af bæredygtige transportinfrastrukturer, udstyr og innovative teknologier

Støtte til udvikling af bæredygtige transportinfrastrukturer, udstyr og innovative teknologier vil blive rettet mod udvikling af bæredygtige og sikre transportinfrastrukturer, suprastrukturer, mobilitetsløsninger og -udstyr og innovative teknologier i overensstemmelse med Unionens prioriteter på transportområdet, strategien for bæredygtig og intelligent mobilitet ⁽⁶⁹⁾ og de forpligtelser, der er indgået i henhold til Parisaftalen. Dette vil omfatte projekter, der støtter udviklingen af infrastrukturen for **det transeuropæiske transportnet** (TEN-T), rehabilitering og opgradering af eksisterende infrastruktur- og sammenkoblingskomponenter på tværs af alle transportformer, herunder byknudepunkter, sø- og indlandshavne, lufthavne, multimodale terminaler og deres forbindelse til hovednettene og de telematikapplikationer, der er fastlagt i TEN-T-forordningen ⁽⁷⁰⁾.

⁽⁶³⁾ Direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU og om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽⁶⁴⁾ Kommissionens meddelelse om en renoveringsbølge for Europa — grønnere bygninger, flere arbejdspladser, bedre levevilkår (COM (2020) 662 final).

⁽⁶⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

⁽⁶⁶⁾ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.

⁽⁶⁷⁾ https://ec.europa.eu/environment/topics/circular-economy/levels_en.

⁽⁶⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39).

⁽⁶⁹⁾ Kommissionens meddelelse om en strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet — europæisk transport på vej mod fremtiden (COM (2020) 789 final).

⁽⁷⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

Støtte vil først og fremmest blive rettet mod projekter i TEN-T-hovednettet, der er identificeret i arbejdsplanerne for hovednetkorridoren, og som skal afhjælpe manglende forbindelser, flaskehalse eller grænseoverskridende forbindelser. Hvor det er relevant, vil den omfatte: rehabilitering og opgradering af eksisterende jernbane-, vej-, vandvejs- og luftfartsinfrastruktur, opgraderinger af sikkerheden ved hjælp af passende sikkerhedsledelsesprocedurer og opgraderinger af miljøpræstationerne, herunder indførelse af digitale transportstyringssystemer som ITS ⁽¹⁾, RIS ⁽²⁾, ERTMS ⁽³⁾ og SESAR, herunder mobilt udstyr, og digital transportinfrastruktur med henblik på interoperabel datadeling og -rapportering på tværs af transportformer og sektorer. Den vil også omfatte udvikling og anvendelse af nye transportteknologier og -tjenester, f.eks. i forbindelse med forbundne og autonome transportformer, integrerede billetssystemer og mindre forurenende transportmidler på indre vandveje og på havet (herunder forebyggelse af olieudslip fra skibe). Den vil også omfatte støtte til at tilpasse TEN-T-nettet til militære mobilitetsbehov, i det omfang en sådan infrastruktur opfylder behovet for både civile og militære formål (dobbel anvendelse).

Støtte vil også blive rettet mod **TEN-T-infrastrukturprojekter, der giver mulighed for anvendelse af mindst to forskellige transportformer**, navnlig multimodale godsterminaler og logistikplatforme samt knudepunkter for passagertransport. Støtte vil desuden blive rettet mod multimodale forbindelser og afsnit frem til slutpunktet, der gør det muligt at flytte gods- eller passagertrafik til mere bæredygtige transportformer såsom jernbanetransport, offentlig/kollektiv transport, indlandssejlsads eller nærsøfart.

Der kan ydes støtte til **intelligente og bæredygtige bytrafikprojekter**, navnlig multimodale knudepunkter for passagertransport, aktive transportformer, indre vandveje og innovative mobilitetsløsninger, digital transportinfrastruktur til problemfri og effektiv sammenkobling af transportformer, infrastruktur til aktiv mobilitet og nulemissionsmobilitet. Projekter, der har til formål at fremme overgangen til bæredygtige transportformer, skal fokusere på at forbedre brugernes sikkerhed og ikke-diskriminerende tilgængelighed, herunder med hensyn til bevægelseshæmmede passagerer. Projekter vil også sigte mod at forbedre trafiksikkerheden i overensstemmelse med Unionens mål om at udrydde dødsfald og alvorligt tilskadekomne på de europæiske veje inden 2050, idet der lægges særlig vægt på bløde trafikanter såsom cyklister og fodgængere.

Fornyelsen og ombygningen af mobile transportaktiver skal prioritere ikke-diskriminerende projekter for indkøb af rullende materiel og fartøjer til brug inden for jernbanetransport, transport ad indre vandveje og søtransport. For jernbane- og indlandssejlsads vil det også omfatte investeringer i rullende materiel og fartøjer, f.eks. digitalt RIS-udstyr, støjreduktion, udrustning med ERTMS og digitale automatiske koblinger. Det vil også omfatte projekter inden for luftfart, skibsfart, søfart og indre vandveje, sektorer, der tager hensyn til principperne for den cirkulære økonomi og sigter mod omstilling til bæredygtige alternative brændstoffer, reduktion af forurening af enhver art og hjælp til industrien med at opfylde kommende forpligtelser vedrørende drivhusgasemissioner, herunder backup til nulemissionsskibe og udskiftning af gamle luftfartøjer og fartøjer med ny generation, der opnår betydelige emissionsreduktioner baseret på fuldstændige livscyklusemissioner. Desuden er fartøjer og nul- og lavemissionskøretøjer støtteberettigede (jf. punkt nedenfor om infrastruktur for alternative brændstoffer).

Der kan ydes støtte til **jernbaneinfrastruktur, andre jernbaneprojekter, infrastruktur til indre vandveje, massetransitprojekter og søhavne og motorveje til søs** til investeringer, der forebygger eller reducerer emissioner af drivhusgasser og giftige forurenende stoffer eller støjniveauer. Disse investeringer kan også være rettet mod modtagefaciliteter i havne og andre midler, der muliggør miljøbeskyttelsesforanstaltninger, og investeringer i kombineret bæredygtig infrastruktur, herunder etablering af mindre infrastruktur til alternative brændstoffer og andre løsninger, der reducerer havnenes samlede kulstoffodaftryk. Der kan ydes støtte til investeringer i en grønnere lufthavnsinfrastruktur og tilknyttede tjenester (såsom groundhandling, jordbaserede trafikoperationer og fly på jorden), der forebygger eller reducerer emissioner eller støjniveauer.

For alle transportformer kan der ydes støtte til udbredelse af **opladnings- og optankningsinfrastruktur** til elektricitet, brint og flydende eller komprimeret naturgas med højt iblandet biomethanindhold (> 50 %), etablering af flåder af lav- eller nulemissionskøretøjer til vejtransport samt platforme for intelligent konnektivitet og interoperable tjenester. Ved fornyelse af vognparker bør køretøjerne også opfylde de gældende høje sikkerhedsstandards. Når der er tale om eftermontering, skal køretøjerne eftermonteres i overensstemmelse med standarden for nulemission ved udstødningsrøret. Der kan ydes støtte til udbredelse af nul- og lavemissionsfartøjer og flåder, som anvender bæredygtige alternative brændstoffer (herunder LNG), og luftfartøjer, der anvender bæredygtige energikilder. Eftermontering af fartøjer vil gøre det muligt for søfart og skibsfart på indre vandveje at anvende bæredygtige alternative brændstoffer eller elektricitet. Der gives prioritet til relaterede investeringer til i) etablering af offentligt tilgængelig optanknings- og opladningsinfrastruktur under hensyntagen til principperne for den cirkulære økonomi, ii) optanknings- og opladningsinfrastruktur til brug for offentlige myndigheders eller operatørers flåder til opfyldelse af forpligtelser i forbindelse med offentlig tjeneste i henhold til en kontrakt om offentlig trafikbetjening og iii) udbredelse af lette og tunge nul- og lavemissionsfartøjer, nul- og lavemissionskøretøjer og fartøjer, der drives med bæredygtige alternative brændstoffer, eller lavemissionsluftfartøjer, der drives med

⁽¹⁾ Intelligente transportsystemer.

⁽²⁾ River Information Services (flodinformationstjenester).

⁽³⁾ European Rail Traffic Management System.

bæredygtige energikilder, i den offentlige sektor og i private flåder. Vejinfrastruktur skal være tilgængelig for offentligheden uden nogen begrænsning og vil give mulighed for let at anvende ad hoc-betalinger (f.eks. bankkortbetaling), således at køretøjsbrugere kan oplade, uden at det er nødvendigt at indgå en servicekontrakt med den pågældende operatør. Desuden vil tilgængelige statiske og dynamiske data blive stillet til rådighed via fælles eller nationale adgangspunkter. Disse krav om offentlig tilgængelighed finder ikke anvendelse i forbindelse med opladnings- eller opfyldningsinfrastruktur i privatejede eller forvaltede depoter, der betjener en bunden flåde. Der kan ydes støtte til udviklings-, produktions- og forsyningsinfrastruktur til bæredygtige alternative brændstoffer til luftfart, landevejs- og vandvejstransport som gennemfører EU's dekarboniseringspolitikker på transportområdet (f.eks. ReFuelEU Aviation og FuelEU Maritime).

Der kan ydes støtte til **andre intelligente og bæredygtige mobilitetsprojekter** i byområder og landdistrikter, der er rettet mod trafiksikkerhed, tilgængelighed, emissions- og støjreduktion samt udvikling og udbredelse af nye transportteknologier og -tjenester, f.eks. i forbindelse med forbundne og autonome transportformer eller integrerede billetsystemer.

InvestEU-Fonden kan yde støtte til foranstaltninger, der har til formål at opgradere, skabe eller opretholde overholdelse af standarder, herunder miljø- og sikkerhedsstandarder, og projekter til **vedligeholdelse eller opgradering af eksisterende transportinfrastruktur**, rehabilitering af eksisterende transportinfrastruktur eller sikre parkeringsområder og -faciliteter.

6.1.1.3. Miljø og ressourcer

InvestEU-Fonden forventes at mobilisere investeringer i forbindelse med naturkapital og cirkulær økonomi ⁽⁷⁴⁾. Ud over de grønne investeringer i traditionelle infrastrukturområder, der er anført i afsnit 6.1.1.3, omfatter investeringer f.eks. mobilitetsprojekter rettet mod luftforurening og støj, natur, energiforbrug og ulykker.

Støtte til **vand, herunder drikkevandsforsyning og sanitet, oversvømmelsessikring**, neteffektivitet, reduktion af lækager, infrastruktur til opsamling og behandling af spildevand, **kystinfrastruktur og anden vandrelateret grøn infrastruktur**, som omfatter investeringsprojekter og ledsagende tjenester til støtte for gennemførelsen af EU's miljøpolitikker vedrørende landbaserede og marine vandressourcer og relaterede økosystemtjenester, som beskrevet i f.eks. direktiv 2008/56/EF ⁽⁷⁵⁾, 2000/60/EF ⁽⁷⁶⁾ og 2007/60/EF ⁽⁷⁷⁾, Rådets direktiv 98/83/EF ⁽⁷⁸⁾, 91/271/EØF ⁽⁷⁹⁾ og 91/676/EØF ⁽⁸⁰⁾, forordning (EU) 2019/1009 ⁽⁸¹⁾ og forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽⁸²⁾. Der skal lægges særlig vægt på at i) sikre adgang til vandforsyning og sanitet for alle EU-borgere ved at færdiggøre og vedligeholde infrastruktur til drikkevand og spildevandsrensning, der opfylder kriterierne for energieffektivitet og forebyggelse af lækager, og ii) sikre overensstemmelse med vandrammedirektivet (2000/60/EF) og oversvømmelsesdirektivet (2007/60/EF), herunder foranstaltninger, der er fastsat i vandområdeplanerne og risikostyringsplanerne for oversvømmelser, navnlig investeringer, der sikrer en god miljøtilstand for vandløb, renovering eller opgradering af eksisterende vandkraft for at øge effektiviteten og mindske miljøpåvirkningen og reducere diffus forurening fra landbrug, akvakultur og industrielle kilder, vandeffektivtetsløsninger, genbrug af vand inden for alle sektorer og i naturbaserede løsninger for at mindske risikoen for oversvømmelser.

⁽⁷⁴⁾ Kommissionens meddelelse »Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelser til den næste generation (COM(2020) 456 final).

⁽⁷⁵⁾ Direktiv 2008/56/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁽⁷⁶⁾ Direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet) (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽⁷⁷⁾ Direktiv 2007/60/EF om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (oversvømmelsesdirektivet) (EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27).

⁽⁷⁸⁾ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (drikkevandsdirektivet) (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

⁽⁷⁹⁾ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (byspildevandsdirektivet) (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

⁽⁸⁰⁾ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (nitratdirektivet) (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

⁽⁸¹⁾ Forordning (EU) 2019/1009 om fastsættelse af regler om tilgængeliggørelse på markedet af EU-gødningsprodukter og om ændring af forordning (EF) nr. 1069/2009 og (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2003/2003 (gødningsforordningen) (EUT L 170 af 25.6.2019, s. 1).

⁽⁸²⁾ Forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (forordningen om plantebeskyttelsesmidler) (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

Støtte til **infrastruktur til affaldshåndtering**, dvs. infrastruktur, der er nødvendig for at støtte overgangen til en mere cirkulær økonomi i medlemsstaterne, navnlig ved at bevæge sig opad i gennemførelsen af EU's affaldshierarki med affaldsforebyggelse som det primære. Uden at det berører udelukkelseskriterierne som fastlagt i bilag V til InvestEU-forordningen, bør investeringsprojekter omfatte gennemførelse af affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer (baseret på det ændrede rammedirektiv 2008/98/EF om affald ⁽⁸³⁾), etablering af og støtte til genbrugs- og reparationsnetværk, oprettelse af funktionelle ordninger for affaldssortering og -indsamling samt genanvendelsesanlæg, herunder for separat indsamling af kommunalt bioaffald og tekstiler.

Investeringer i **forbedring og genopretning af økosystemerne og deres tjenester**, som skal fokusere på projekter, der fremmer bevarelse, genopretning, forvaltning og forbedring af naturkapital til gavn for biodiversitet og tilpasningsfordele, herunder gennem grønne og blå infrastrukturprojekter. De vil omfatte økosystembaserede løsninger på udfordringer såsom dem, der vedrører luft- og klimasystemer, hav, land, jord, skovbrug, landbrug, vand og affald samt transport og energi. Støtten vil også omfatte foranstaltninger, der har til formål at forfølge målene for biodiversitetsstrategien ⁽⁸⁴⁾ og fra-jord-til-bord-strategien ⁽⁸⁵⁾ gennem forbedring af værdikæderne for fødevareproduktion (hvis de ikke falder ind under politikområdet »SMV'er«). Der skal navnlig tilskyndes til grænseoverskridende projekter samt projekter, der fremmer **bæredygtig kulturarv**. Støtten kan også omfatte **rehabilitering af industriområder** (herunder forurenede arealer) og genopretning med henblik på bæredygtig udnyttelse.

Støtte til **bæredygtig udvikling i by-, land-, kyst- og offshoreområder og bioøkonomien i bredere forstand**, der skal omfatte infrastrukturprojekter, som ikke er omfattet af andre områder og med fokus på et geografisk område, herunder investeringer i naturen og naturbaserede løsninger, der har til formål at forebygge eller begrænse udledninger af drivhusgasser, giftige forurenende stoffer, støj og andre virkninger eller afhængighed af naturkapital, samtidig med at omstillingen til en cirkulær økonomi fremmes. Den vil omfatte infrastrukturprojekter, der har til formål at fremme rummelige og tilgængelige intelligente byer og deres netværk, regioner og sektorer. Dette vil også omfatte projekter, der har til formål at fremme bioøkonomi gennem investeringer i biobaserede industrier, marine og landbaserede løsninger, der erstatter energiintensive eller fossile materialer, akvakultur samt blå og grøn bioteknologi. Støtten kan også vedrøre have og oceaner gennem den blå økonomi og dens finansieringsprincipper, navnlig gennem vedvarende havenergi og cirkulær økonomi.

Støtte under **klimaforanstaltninger, tilpasning til og afbødning af klimaændringer, herunder reduktion af risikoen for naturkatastrofer**, vil omfatte infrastrukturprojekter, der har til formål at tilpasse sig klimaændringer og øge modstandsdygtigheden over for nuværende og fremtidige klimaændringer. Dette vil bl.a. omfatte beskyttelse af lavtliggende områder, kystområder og andre foranstaltninger i forbindelse med stigende vandstand i havene, forebyggelse af oversvømmelser, forbedret og bæredygtig anvendelse af vandforsyning og tørkeforebyggelse samt tilpasning af infrastruktur til ekstreme temperaturer. Dette kan også omfatte innovative teknologier, som bidrager til EU's mål om klimamodstandsdygtighed eller social bæredygtighed eller begge dele, og som opfylder EU's miljømæssige standarder eller standarder for social bæredygtighed.

Støtte til **projekter og virksomheder, som gennemfører systemer for den cirkulære økonomi, herunder bæredygtig anvendelse af råmaterialer**, i overensstemmelse med målene i handlingsplanen for den cirkulære økonomi ⁽⁸⁶⁾. Denne støtte vil bl.a. omfatte projekter, der integrerer ressourceeffektivitetsaspekter i produktionen og produkternes livscyklus, og alle strategier, der har til formål at sikre, at værdien og levetiden af produkter, aktiver og materielle ressourcer maksimeres, samt infrastruktur og tjenester, der fremmer industriel symbiose og deling af aktiver mellem industrianlæg på tværs af sektorer og by- og landsamfund. Dette omfatter også anvendelse af cirkulære forretningsmodeller, der fører til dematerialisering, servitisering og en mere intensiv og effektiv anvendelse af produkter og ressourcer, internalisering eller eliminering af negative eksterne virkninger. Investeringsprojekter bør også omfatte foranstaltninger, der dækker hele værdikæden for sekundære råstoffer, herunder lukkede kredsløb, eliminering af eksisterende giftige og problematiske kemikalier og stoffer fra råstofforarbejdning til genanvendelse. Der vil blive lagt særlig vægt på de sektorer, der anvender flest ressourcer, og hvor potentialet for cirkularitet er højt, dvs. elektronik og informations- og kommunikationsteknologi (IKT), batterier og køretøjer, emballage, plast, tekstiler, byggeri og bygninger samt fødevarer, vand og næringsstoffer.

⁽⁸³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3), ændret ved direktiv (EU) 2018/851 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 109).

⁽⁸⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen om EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv (COM(2020) 380 final).

⁽⁸⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen om en jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system (COM(2020) 381 final).

⁽⁸⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen: En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa (COM(2020) 98 final).

Støtte til operationer, der støtter **dekarbonisering** og væsentlig reduktion af emissioner fra energiintensive industrier, herunder lukkede systemer og anvendelse af innovative lavemissionsteknologier inklusive energilagring, kulstofopsamling, -transport og -lagring og/eller -anvendelse (CCUS), samt operationer, der fremmer dekarbonisering af energiproduktions- og distributionskæden ved at udfase anvendelsen af kul og olie, og gradvis erstatning af naturgas med kulstoffattige gasser. Den skal også fremme cirkulære systemer med lukkede kredsløb ved energiintensiv behandling af materialer såsom stål, aluminium, plast og cement for at eliminere urenheder, der resulterer i værditab i genvindingsmaterialer.

6.1.1.4. Udvikling af bæredygtig og sikker infrastruktur til digital konnektivitet

Støtte til udviklingen af bæredygtig og sikker **infrastruktur til digital konnektivitet** skal fokusere på projekter, der støtter en bred vifte af kommunikations- og informationsteknologirelaterede produkter og tjenester. Denne støtte kan f.eks. omfatte projekter, der støtter en universel (dvs. inklusive landdistrikter/randområder) udrulning af infrastruktur, udrulning af digitale net med meget høj kapacitet, herunder gennem udbredelse af kabelbaserede og trådløse tilslutningssystemer, inklusive fiber- og 5G-tilslutningssystemer, og investeringer, der er nødvendige for at nå EU's strategiske mål for digital konnektivitet som defineret i meddelelsen Konnektivitet med henblik på et konkurrencedygtigt digitalt indre marked ⁽⁸⁷⁾.

Den vil også være rettet mod projekter, der har til formål at øge kapaciteten og modstandsdygtigheden i EU's net (f.eks. kvantesikrede kommunikationsnet, interregional og international konnektivitet, herunder gennem landbaserede kabler, undersøiske kabler, satellitsystemer, datacentre samt offentlige beredskabsnet) og støtte den digitale omstilling af centrale offentlige tjenester.

Den vil også være rettet mod udrulning af bæredygtige og sammenkoblede cloud-infrastrukturer med høj kapacitet i EU (f.eks. udrulning af softwaredefinerede infrastrukturer til optimering af fordelingen af arbejdsopgaver mellem clouds og grønne konnektivitetsnet med henblik på sammenkobling af cloud-infrastrukturer) samt fremme af de mest energieffektive europæiske datacentre i klassen gennem støtte til ombygning af datacentre for både store og små virksomheder (f.eks. nye kølesystemer og strømforvaltningsløsninger).

Infrastrukturer til digital konnektivitet, f.eks. de, der har til formål at optimere transport- og energiinfrastrukturer, optimere energiforbrug i bygninger, reduktion af affald og forurening samt optimering af anvendelsen af naturressourcer ved hjælp af digitale løsninger, vil også udgøre passende investeringsmål.

Den bør i den forbindelse være rettet mod projekter, der har til formål at reducere eller undgå drivhusgasemissioner og indsætte infrastruktur, der er udformet til at være holdbar og har mulighed for reparation, opgradering og genanvendelse i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt.

6.1.1.5. Udvikling af bæredygtig ruminfrastruktur

Støtte til bæredygtig udvikling og modernisering af ny og eksisterende infrastruktur i kredsløb og på jorden. Dette vil gøre rumindustrien grønnere for løfteraketter og rumfartøjer (f.eks. satellitter) og tilhørende jordsegmenter. Dette omfatter produktions-, monterings-, afprøvnings-, drifts-, vedligeholdelses- og opsendelsesfaciliteter med henblik på udvikling af grønnere rumfartøjer, opsendelsessystemer og tilhørende faciliteter. En renere anvendelse af rummet ved at udtage rumfartøjer af kredsløb og udfase dem er også omfattet.

Støtte til komponenterne i EU's rumprogram og dertil knyttede tjenester samt støtte til målene i rumstrategien for Europa ⁽⁸⁸⁾ for at maksimere fordelene for Unionens samfund og økonomi. Dette vil gøre det muligt at udvikle dedikerede tjenester og applikationer, der opfylder eksisterende og nye brugeres behov, herunder på prioriterede områder som klimaændringer, bæredygtig udvikling, konnektivitet og sikkerhed.

6.1.1.6. Udvikling af bæredygtig turistinfrastruktur

Støtte til udviklingen af bæredygtige turistinfrastrukturer og -tjenester skal bidrage til at styrke sektorens konkurrenceevne på lang sigt gennem støtte til projekter, der fremmer en omstilling i retning af bæredygtig, innovativ og digital turisme.

⁽⁸⁷⁾ Kommissionens meddelelse »Konnektivitet med henblik på et konkurrencedygtigt digitalt indre marked — På vej mod et europæisk gigabitsamfund« (COM(2016) 587 final).

⁽⁸⁸⁾ Meddelelse fra Kommissionen om en rumstrategi for Europa (COM(2016) 705 final).

6.1.1.7. Offshoreudvikling med henblik på dekarbonisering

Støtten på dette område skal bidrage til produktion af offshoreelektricitet for at dække den fremtidige energiefterspørgsel. Den skal også lette de mange krav til EU's landbaserede ressourcer ved at forbedre produktiviteten af akvatiske og marine ressourcer, f.eks. produktion og anvendelse af tang, og andre nye proteinkilder, som potentielt kan lette presset på landbrugsjorden.

Støtten skal fokusere på anvendelse af:

- a) flydende vindmølleparker
- b) udvikling med henblik på at omstille havne fra at være transportknudepunkter til at blive knudepunkter til servicering af offshoreindustrien
- c) kabelføring til et offshorenæt med særligt fokus på vekselstrømsforbindelser fra vindmøllerne til knudepunkter, som derefter benytter jævnstrømsforbindelser til land
- d) enheder til bølge- og tidevandsenergi
- e) offshore akvakultur.

6.1.1.8. Strategiske investeringer i kritisk infrastruktur

Strategiske investeringer under politikområdet »bæredygtig infrastruktur« kan være rettet mod projekter, der bidrager til stabilitet, driftssikkerhed og modstandsdygtighed for kritiske infrastrukturdele, hvad enten de er fysiske eller virtuelle, eller forsyningskæder til den kritiske infrastruktur eller direkte til de kritiske elementer i infrastrukturen, navnlig med henblik på EU's grønne og digitale omstilling.

Støttede operationer kan også være rettet mod virksomheder, herunder SMV'er, der producerer varer og tjenesteydelser, som er af afgørende betydning for driften og vedligeholdelsen af en af de kritiske infrastrukturprioriteter, der er anført i dette afsnit 6.1.1.8.

Investeringstransaktioner vedrørende **kritisk infrastruktur** kan være rettet mod operationer, der defineres som europæisk kritisk infrastruktur i overensstemmelse med Rådets direktiv 2008/114/EF ⁽⁸⁹⁾ som udvalgt af medlemsstaterne i henhold til artikel 3. Støtten kan være rettet mod forsyningskæder for ren energi, nemlig produktionskapacitet for udstyr til vedvarende energiteknologier (f.eks. solcelleanlæg, vindenergi, vandkraft, vedvarende brint osv.).

De støttede transaktioner kan også være rettet mod **forsyningskæder for europæisk luftfart, jernbanetransport, vejtransport, transport ad indre vandveje og søtransport**, herunder støtte til investeringer i integration af transportformer og produktionskapacitet.

For så vidt angår **digital infrastruktur** er strategiske investeringer dem, der er tæt forbundet med målene om modstandsdygtig og sikker levering af digitale kommunikationstjenester, herunder kritiske elementer af konnektivitet med meget høj kapacitet og 5G-net, kvantekommunikation, tingenes internet, medier, onlinetjenesteplatforme, sikker cloud computing, databehandling og lagring samt de underliggende værdikæder bag disse infrastrukturer og tjenester. I betragtning af de forskellige arkitekturer og teknologiske løsninger, der er i konstant udvikling, herunder dem, der er relevante for cybersikkerhed ⁽⁹⁰⁾, er det nødvendigt at screene de skiftende behov i forbindelse med den digitale omstilling samt de relevante dimensioner af den sikkerhedsmæssige og teknologiske uafhængighed og modstandsdygtighed af en sådan omstilling i forbindelse med dataoverførsel, -anvendelse og -lagring. Støtte til projekter vedrørende **digital valginfrastruktur og følsomme faciliteter** har som hovedformål at styrke deres sikkerhed, modstandsdygtighed og beskyttelse mod ondsindede og forstyrrende handlinger, herunder navnlig desinformation, datatyveri og cyberangreb.

Investeringer i **kommunikations- og medieinfrastruktur** betragtes også som strategiske, i det omfang de bidrager til uafhængig europæisk indholdsproduktion i overensstemmelse med målet om at beskytte EU's demokratiske værdier og medlemsstaternes suverænitet i den digitale tidsalder samt produktion, beskyttelse af intellektuel ejendomsret og kommerciel udnyttelse af europæisk indhold på globalt plan.

⁽⁸⁹⁾ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

⁽⁹⁰⁾ Cybersikkerhedsrisici skal vurderes i henhold til den relevante EU-lovgivning samt national lovgivning og retningslinjer, herunder 5G-sikkerhedsværktøjskassen.

Projekter vedrørende **kritisk ruminfrastruktur** skal understøtte ajourføringen af eksisterende komponenter i EU's rumprogram samt udviklingen af ny EU-ruminfrastruktur og -tjenester. Den skal navnlig være rettet mod: i) uafhængig, pålidelig og omkostningseffektiv adgang til og brug af rummet, der muliggøres af europæiske løfteraketter, herunder innovative koncepter såsom genanvendelighed, avanceret fremstilling og nye rumtransportsystemer, ii) overvågning af rummet og beskyttelse af aktiver, iii) satellitkommunikation og konnektivitet og iv) andre nye behov.

De operationer, der støttes, kan også være rettet mod rumsystemers og -teknologiers modstandsdygtighed og konkurrenceevne, idet der tages hånd om værdikædernes sårbarhed.

Støtte til **forsvarsindustriens infrastruktur** kan omfatte opgradering af eksisterende eller installation af ny infrastruktur, der er nødvendig for ud fra et teknologisk og industrielt perspektiv at støtte forsvarsteknologiers og -produkters eller uddannelsesfaciliteters livscyklus. Disse infrastrukturer vedrører ikke kun de traditionelle områder luft, land og hav, men også nye områder såsom information, rummet og cyberspace. De kan også anvendes til FoU, demonstration, afprøvning og certificering af forsvarssystemer eller -teknologier, herunder sådanne, som er udviklet inden for rammerne af Den Europæiske Forsvarsfond, samt systemer og teknologier med dobbelt anvendelse. Multinationale projekter, der er åbne for brugere fra andre EU-medlemsstater, bør støttes. Støtten kan også rettes mod projekter, der har til formål at etablere paneuropæiske digitale kapaciteter og cyberkapaciteter og -infrastrukturer, der f.eks. vedrører virtuelle teknologiudviklingsmiljøer, digitale prøvebænke og -laboratorier, nye samarbejdsbaserede kampmiljøer, supercomputere, kunstig intelligens (AI) og relaterede digitale færdigheder inden for forsvar (f.eks. digitale skibsværfter, digitale modeller eller digitale tvillinger af militære systemer).

På området for **kritiske råstoffer** kan de støttede investeringer omfatte projekter og støttemodtagere, der bidrager til øget uafhængighed og modstandsdygtighed for EU i industrielle økosystemer for e-mobilitet, batterier, vedvarende energi, lægemidler, digitale applikationer og forsvar. Prioritetsområder, der er knyttet til kritiske råstoffer, kan omfatte udvikling af magneter, genvinding af sjældne jordarter fra brugte magneter, raffinering af sjældne jordarter, primære malme og genanvendt mineaffald (bauxit, jernmalm, kulaffald). Der kan opstå andre behov for kritiske råstoffer fremover.

For at garantere en **sikker og bæredygtig fødevareforsyning** kan der ydes støtte til relevante investeringer i f.eks. transport, logistik, decentraliseret fødevarekædeinfrastruktur og oprettelse af klynger inden for fødevareforsyning.

6.1.2. *Kendetegn ved potentielle finansielle produkter*

Støtten under politikområdet »bæredygtig infrastruktur« vil omfatte foranstillet og efterstillet finansiering i form af lån, garantier, alle andre former for finansiering, kreditfaciliteter samt kvasiegenkapital- og egenkapitalfinansiering. Støtten vil have til formål at lette adgangen til støtteberettiget projekt- og virksomhedsfinansiering. De finansielle produkter skal være tilgængelige horisontalt for de forskellige delområder, der er omfattet af dette politikområde. Alternativt kan de afsættes til specifikke politiske prioriteter, bl.a. under tematiske finansielle produkter.

Finansielle produkter skal udvikles i overensstemmelse med politiske prioriteringer og markedsbehov.

6.1.2.1. Finansielle formidlere, der skal inddrages

a) for så vidt angår lånefinansiering:

Alle former for finansielle formidlere, herunder nationale erhvervsfremmende banker eller institutter og andre offentligt ejede formidlere, forretningsbanker, garantiselskaber, diversificerede gældsforde, der yder foranstillet og efterstillet finansiering, og leasingselskaber, som er i stand til at yde finansiering på de områder, der er omfattet af politikområdet »bæredygtig infrastruktur«, i fuld overensstemmelse med gældende national lovgivning og EU-lovgivning og med de relevante krav i finansforordningen, kan ansøge.

b) for så vidt angår egenkapitalfinansiering:

Offentlige eller private finansielle formidlere eller enheder, der skal stiftes, »funds-of-funds«, private equity-fonde, venturekapitalfonde, saminvesteringsredskaber og venturegældsforde, som kan yde egenkapitalfinansiering på de områder, der er omfattet af politikområdet »bæredygtig infrastruktur«, i fuld overensstemmelse med gældende national lovgivning og EU-lovgivning og med de relevante krav i finansforordningen, kan ansøge.

Forvaltere, rådgivere eller andre tilsvarende personer, der er tilknyttet sådanne formidlere (herunder førstegangsforgvaltere eller -rådgivere) skal påvise kapacitet og færdigheder til at foretage sådanne investeringer på de områder, hvor de agter at investere under politikområdet »bæredygtig infrastruktur«, og evne til at tilvejebringe og tiltrække privat kapital og til at skabe afkast, som vil tiltrække flere private investeringer i den pågældende aktivklasse.

6.1.2.2. Endelige modtagere, der målrettes mod

På politikområdet »bæredygtig infrastruktur« fokuseres der på at støtte investeringer i infrastruktur og tilhørende udstyr, som bl.a. befordres af

- a) selvstændige promotorer
- b) private, offentlige og halvoffentlige virksomheder
- c) enheder med særligt formål (special purpose vehicles, SPV'er).

6.1.2.3. Generelle finansielle produkter

Generelle finansielle produkter skal have til formål at lette adgangen til finansiering for enkeltstående projekter eller grupper af mindre projekter gennem finansiering, der ydes direkte eller indirekte (f.eks. via investeringsmekanismer) af gennemførelsespartnerne.

Generelle finansielle produkter kan støtte en bred vifte af endelige modtagere med forskellige risikoprofiler, såsom f.eks.:

- a) projekter, der ledes af regulerede enheder på virksomhedsbasis eller uden regres, herunder OPP'er (f.eks. på områderne for energi, transport, affald, vand- og spildevandsforsyning og store infrastrukturforvaltere) eller af offentlige eller halvoffentlige virksomheder, som typisk udgør en lav risiko
- b) projekter, der ledes af ikkeregulerede enheder på virksomhedsbasis eller uden regres, herunder OPP'er (f.eks. energiproduktion, energilagring, energieffektivitet i energiintensive industrier, koncessionshavere på motorveje, lufthavne/havneterminaler og jernbaneselskaber, grøn skibsfart, bredbånds- og ruminfrastruktur), som typisk udgør en mellemhøj til høj risiko
- c) udrulning af projekter, der støtter offentlige goder, herunder projekter, der gennemføres af SMV'er inden for e-mobilitet, energieffektivitet, naturkapital eller naturbaserede løsninger, som promoveres af lokale myndigheder eller filantropiske investorer, og rumprojekter, som typisk indebærer en høj risiko
- d) porteføljer bestående af transaktioner på områder som energieffektivitet og vedvarende energi til husholdninger eller SMV'er samt grønnere mobile aktiver.

For så vidt angår lånefinansiering, der ydes af gennemførelsespartneren:

EU-garantien kan stilles for finansierings- og investeringstransaktioner i form af bl.a.

- a) seniorlån, obligationer, leasingkontrakter og kreditlinjer, herunder seniorgæld til projekter vedrørende begrænset adgang
- b) efterstillede lån, bl.a. i form af mezzaninfinansiering
- c) (finansierede eller ufinansierede) garantier til tredjepartsinvestorer og andre risikodelingsordninger med finansielle formidlere
- d) kreditfaciliteter i forbindelse med nye investeringer (projektobligationer, banklån eller en kombination af disse), herunder i form af efterstillede produkter.

Efterstillet finansiering kan også anvendes til at mobilisere privat finansiering og opnå diversificering fra bank- til kapitalmarkedsfinansiering.

EU-garantien kan anvendes til udvikling af finansielle produkter, der støtter anvendelsen af grønne obligationer.

6.1.2.4. Tematiske finansielle produkter

Støtte fra tematiske finansielle produkter vil bl.a. være rettet mod:

- a) på transportområdet: højrisikoprojekter inden for bæredygtig mobilitet, intelligent og sikrere transport

- b) inden for vedvarende energi: specifikke højrisikoaktiviteter som f.eks.:
 - i) skræddersyede innovative garantier under medlemsstatssegmentet, der har til formål at reducere kapitalomkostningerne ved investeringer i vedvarende energi i den enkelte medlemsstat
 - ii) højrisikogarantiprodukter til fremme af markedet for aftaler om virksomhedskøb af vedvarende energi, der bidrager til at sikre et højere niveau for langsigtet privat finansiering af investeringer i vedvarende energi
- c) på området for energieffektivitet: specifikke højrisikoaktiviteter som f.eks.:
 - i) beboelsesejendomme: Garantiinstrumentet kan kombineres med tilskud for at frigøre privat finansiering og tilskynde husholdningerne til at afhjælpe den betydelige mangel på finansiering i forbindelse med renovering og modernisering af beboelsesejendomme, navnlig gennemgribende renoveringer
 - ii) kontrakter om energimæssig ydeevne og energitjenesteselskaber (ESCO'er): et garantiinstrument og en revolverende fond, som energitjenesteselskaber kan gøre brug af med henblik på at fjerne hindringerne og frigøre finansiering til udvikling af kontrakter om energimæssig ydeevne i forbindelse med energieffektivitetsprojekter
 - iii) uanset den endelige modtager: kreditfaciliteter i forbindelse med grønne obligationer med henblik på at tiltrække institutionelle investorer til ny finansiering af energieffektivitet og samtidig fremme udvidelsen af markedet for grønne obligationer, som i dag er begrænset
- d) i bestræbelserne på at modernisere elinfrastrukturen og gøre den mere intelligent: projekter, der fremmer
 - i) nye forretningsmodeller for udbredelse af fleksibilitetsmuligheder såsom prisleksibelt elforbrug og energilagring
 - ii) decentrale og små energikilder, der er udviklet af nye aktører og energifællesskaber på nye markeder.
- e) projekter til fremme af markedsudbredelse af lavemissionsteknologier: projekter, der omfatter opsamling, lagring og/eller anvendelse (»CCUS«) med relation til produktion af elektricitet, varme eller køling, kulstoffattige gasser (såsom brint) eller industrielle processer, energilagring samt bioenergianlæg og produktionsanlæg, der muliggør omstilling og erstatning af kulstofintensive produkter
- f) risikobetonede bæredygtige grønne investeringsprojekter eller programmer til fremme af en omfattende naturkapitalbaseret tilgang til beskyttelse og genopretning af miljøet og forvaltning af omstillingen til en cirkulær, ressourceeffektiv bioøkonomi med lave emissioner
- g) i den digitale sektor: projekter med høj finansiell risiko, navnlig vedrørende udbredelse af konnektivitet i hvide og grå områder (dvs. uden umiddelbar kommerciel levedygtighed), eller som fremviser betydelige teknologiske fremskridt (f. eks. ingen gradvise opgraderinger, men udrulning af den seneste generation af teknologier, herunder bæredygtige net og datainfrastrukturer)
- h) højrisikoporteføljer på områderne for energieffektivitet, vedvarende energi og grønnere mobile aktiver
- i) i rumindustrien: risikobetonede eller kapitalintensive projekter i tilknytning til ruminfrastruktur og tilknyttede tjenester samt nye koncepter for ruminfrastruktur og løsninger i rummet og på jorden.

6.2. Politikområdet »forskning, innovation og digitalisering«

6.2.1. Politiske indsatsområder

Støtte under politikområdet »forskning, innovation og digitalisering« skal lette og fremskynde adgangen til finansiering for forsknings- og innovationsprojekter, projektpromotorer, virksomheder og andre innovative enheder og stimulere den digitale omstilling af virksomheder, markeder og medlemsstater i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra b), og artikel 8, stk. 1, litra b), i InvestEU-forordningen. I overensstemmelse med InvestEU-målet om at fremme EU's konkurrenceevne vil politikområdet »forskning, innovation og digitalisering« have en videnskabelig, teknologisk, økonomisk og samfundsmæssig indvirkning ved at styrke EU's videnskabelige og teknologiske grundlag med det endelige mål at opfylde EU's strategiske prioriteter og yde støtte til opskalering af innovative virksomheder og udbredelse af teknologier til markedet. Investeringer på politikområdet »forskning, innovation og digitalisering« vil give Europa mulighed for at udvikle modstandsdygtighed i vigtige industrisektorer.

De delområder, der kan komme i betragtning til finansierings- og investeringstransaktioner under politikområdet »forskning, innovation og digitalisering«, er anført i bilag II til InvestEU-forordningen, særlig punkt 5 og 6. Alle andre områder af relevans for finansierings- og investeringstransaktioner, der er opført i bilag II til InvestEU-forordningen, f.eks. punkt 13 og 14, og som falder ind under forsknings-, innovations- og digitaliseringsaktiviteter, er berettigede til finansiering på dette politikområde. Der kan bl.a. være tale om forskning, produktudvikling, demonstration, innovation og digitalisering inden for de sektorer, der omfatter energi, energiintensiv industri, miljø, den blå økonomi, søfart, transport, sundhed, biovidenskab, bioteknologi, landbrugsfødevarer, forsvar, rumfart, de kulturelle og kreative sektorer samt andre sektorer. De støtteberettigede områder kan prioriteres i henhold til afsnit 2.3.2.1 i disse investeringsretningslinjer.

Investeringerne på dette politikområde dækker forsknings-, innovations-, demonstrations- og digitaliseringsaktiviteter, herunder investeringer i lancering af nye produkter og teknologier på markedet, som har gennemgået forsknings- og udviklingsfasen (FoU), samt organisatorisk innovation og procesinnovation, herunder nye og innovative forretningsmodeller. Derudover omfatter de finansierings- og investeringstransaktioner inden for grundforskning og anvendt forskning i systemer, der er dokumenteret i et operationelt miljø ⁽⁹¹⁾.

FoU defineres som et systematisk arbejde, der udføres for at øge videngrundlaget og udvikle nye anvendelser af tilgængelig viden. Aktiviteten skal være ny, kreativ og usikker med hensyn til resultatet og følge systematiske, overførbare og reproducerbare metoder ⁽⁹²⁾.

Med innovation menes produkt-, proces- og organisationsrelateret innovation, der omfatter udvikling, demonstration, gennemførelse, markedsføring og indførelse af nye eller væsentligt forbedrede produkter, processer (herunder forretningsmodeller) eller tjenesteydelser, som skaber værdi for forbrugerne og/eller samfundet som helhed.

Med digitalisering menes FoI, demonstration, afprøvning, udbredelse og indførelse af digitale teknologier og tjenester samt investeringer, der bidrager til den digitale omstilling af Unionens virksomheder, industrier og områder af offentlig interesse.

Støtten på politikområdet »forskning, innovation og digitalisering« vil desuden sigte mod at yde et væsentligt bidrag til den europæiske grønne pagt med fokus på projekter, der giver klima- og miljøfordele. Dette politikområde kan bl.a. være rettet mod projekter, der har til formål at undgå eller reducere drivhusgasemissioner og forurening fra energiintensive industrier og fra den digitale økonomi samt deres materialeeffektivitet. Det vil være rettet mod projekter, der anvender digitale teknologier, tjenester og løsninger til at undgå eller reducere drivhusgasemissioner, forurening og affald i andre økonomiske sektorer, herunder, men ikke begrænset til, industri, transport, energi og landbrug. Der vil også blive ydet støtte til investeringer, der yder et væsentligt bidrag til den cirkulære økonomi, navnlig i nøglesektorer, der bruger de fleste ressourcer, og hvor potentialet for cirkularitet er højt.

Investeringer i rumøkosystemet kan støtte målene i rumstrategien for Europa med henblik på at maksimere fordelene for Unionens samfund og økonomi ved at målrette indsatsen mod projekter, der: i) fremskynder udbredelsen af digitale applikationer og tjenester baseret på rumdata, ii) integrerer rumdata og -tjenester i innovative produkter i andre markedssegmenter, f.eks. selvkørende køretøjer eller konnektivitetsskæbnet, og iii) opskalerer den kommercielle udbredelse og fremstilling af rumteknologi, herunder adgang til rummet ⁽⁹³⁾.

Politikområdet »forskning, innovation og digitalisering« skal også bidrage til udviklingen af forsvarsindustrien, navnlig gennem støtte til virksomheder, der deltager i innovationsprojekter i forsvarssektoren og sektorer for tæt forbundne teknologier med dobbelt anvendelse, og gennem støtte til forsyningskæden i forsvarssektoren.

Politikområdet »forskning, innovation og digitalisering« vil også støtte Unionens politiske prioriteter som fastsat i andre programmer såsom Horisont Europa, programmet for det digitale Europa, programmet Et Kreativt Europa, det europæiske rumprogram, Den Europæiske Forsvarsfond, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne osv.

Under politikområdet »forskning, innovation og digitalisering« kan der også kanaliseres midler fra sektorprogrammer såsom innovationsfonden, der er oprettet under emissionshandelssystemet (ETS), og andre programmer og fonde på EU-plan og nationalt plan. Disse investeringer kan kombineres med finansiering under EU-programmer eller programmer, der er oprettet under samhørighedspolitikken (delt forvaltning) eller under nationale programmer.

⁽⁹¹⁾ Teknologiske modenhedsgrader.

⁽⁹²⁾ OECD, Frascati Manual 2015 — Guidelines for Collecting and Reporting Data on Research and Experimental Development, p. 44-45, https://read.oecd-ilibrary.org/science-and-technology/frascati-manual-2015_9789264239012-en.

⁽⁹³⁾ I tråd med den seneste ajourføring af listen over aktioner vedrørende kritiske rumteknologier med henblik på europæisk strategisk uafhængighed, som er udarbejdet af Kommissionens, ESA's og EDA's fælles taskforce.

Støtte under politikområdet »forskning, innovation og digitalisering« skal tilføre politisk merværdi ved at give adgang til finansiering af forskning, innovation og digitalisering i følgende tilfælde:

- a) fremme investeringer i FoU for at styrke EU's videnskabelige og teknologiske grundlag, fremskynde industriel omstilling, herunder investeringer i nøgleteknologier, og opfylde målene for Horisont Europa og relevante missioner
- b) støtte den digitale omstilling hos SMV'er og midcapselskaber
- c) støtte digitaliserings- og innovationsprojekter, der øger interoperabiliteten og afhjælper forskelle i digitaliseringsniveauet i medlemsstaterne, virksomhederne og sektorerne
- d) fremme udvikling og udbredelse af strategiske digitale kapaciteter og teknologier, herunder cybersikre digitale løsninger, som fører til innovative og uafprøvede forretningsmodeller, der tackler samfundsmæssige udfordringer (f. eks. digitale løsninger på området for bæredygtighed), og som bidrager til modstandsdygtighed, cirkularitet og autonomi
- e) støtte investeringer i produkter, teknologier, løsninger eller forretningsmodeller, der giver miljø- og klimafordele sammenlignet med alternative løsninger, og som bidrager til afbødning af klimaændringer og reduktion af miljøpåvirkningen
- f) støtte til risikoinvesteringer, herunder grænseoverskridende investeringer, der er knyttet til teknologier, markeder samt demonstrations- og gennemførelsesaktiviteter og andre aktiviteter, og som indebærer en højere risiko på grund af usikkerheden om, hvorvidt resultatet bliver vellykket, eller om den endelige økonomiske fordel for den pågældende enhed
- g) fremme tidlige demonstrationsaktiviteter, hvor private investorer udviser manglende risikovillighed eller oplever uforudsigelige afkast eller markedsvolatilitet
- h) fremme operationer, der tiltrækker private investeringer i forskning, innovation og digitalisering med henblik på at nå EU's politiske mål
- i) fremme overførsel og opskalering af forsknings- og innovationsresultater og teknologier på området til markedet og støtte deres industrielle udbredelse, stimulere markeds-katalysatorer og fremme samarbejde mellem virksomheder
- j) støtte forskningsinstitutter, universiteters og forskningsorganisationers FoU-investeringer, der bidrager til målene for Horisont Europa og Erasmus+ og styrker forbindelserne mellem FoU-tjenesteudbydere (akademiske institutioner, forskningscentre osv.) og virksomheder
- k) støtte hurtigtvoksende innovative virksomheder, der søger finansiering til markedsføring af nyskabelser, som har vist deres tekniske og økonomiske gennemførlighed
- l) skabe stordriftsfordele og supplere nationale, interregionale og regionale investeringer i forskning, innovation og digitalisering, herunder indførelse af nye produkter, teknologier eller forretningsmodeller på tværs af regioner inden for medlemsstaterne
- m) støtte platforme for tematiske investeringer og andre innovative finansielle produkter (under behørig hensyntagen til stordriftsfordele) eller
- n) fremme alternative og innovative finansieringsløsninger såsom crowdfunding, business angels og venturefilantropi, der fremmer udveksling af bedste praksis mellem finansielle formidlere med henblik på at tilskynde til udvikling af en bred vifte af produkter til aktiviteter på området for forskning, innovation og digitalisering.

Foranstaltningerne i litra a)-n) i tolvte stykke i dette afsnit 6.2.1 kan suppleres med:

- a) indsamling af data fra hele EU om markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer på området for forskning, innovation og digitalisering, sporing af teknologiske og industrielle ændringer, udpegelse af fremspirende strategiske værdikæder og offentliggørelse af disse oplysninger og
- b) teknisk bistand til og forbedring af mulighederne for bankfinansiering af projekter vedrørende forskning, innovation og digitalisering på tværs af forskellige sektorer.

6.2.1.1. Strategiske investeringer under politikområdet »forskning, innovation og digitalisering«

Strategiske investeringer under politikområdet »forskning, innovation og digitalisering« kan støtte **industriel udbredelse af demonstrerede teknologier, der er udviklet i EU, og fremme deres markeder samt promovere EU's industri som en global frontløber** i overensstemmelse med målene i den nye industristrategi for Europa ⁽⁹⁴⁾ og underliggende sektorspecifikke strategier, herunder den digitale strategi (Europas digitale fremtid i støbeskeen ⁽⁹⁵⁾, hvidbogen om kunstig intelligens ⁽⁹⁶⁾, den europæiske strategi for data ⁽⁹⁷⁾ (herunder fælles europæiske dataområder for f.eks. sundhed og finans) og den europæiske strategi for vacciner ⁽⁹⁸⁾). Investeringerne skal være rettet mod industriel opskalering og fremstilling af disse befordrende, forandringsfremmende, grønne og digitale teknologier og nyskabelser i de sektorer, der er omfattet af politikområdet, og som rækker videre end forsknings-, innovations- og demonstrationsfasen.

Der kan ydes støtte til investeringer i **genbrugs- og produktionsanlæg til fremstilling af IKT-komponenter og -udstyr i Unionen**, som bidrager til innovation, bæredygtighed, modstandsdygtighed og autonomi i den europæiske IKT-industri og dens delsektorer og værdikæder. Disse projekter kan vedrøre fremstilling af følgende IKT-elementer: elektroniske komponenter (halvledere og mikroprocessorer), computere og perifert udstyr, kommunikationsudstyr, forbrugerelektronik, magnetiske og optiske medier, elektronisk udstyr og telekommunikationsudstyr og tilhørende dele, software, programmering, databehandling, hosting og lignende aktiviteter mv.

For så vidt angår **sundhedsområdet** skal de støttede operationer være rettet mod nye effektive og tilgængelige sundhedsprodukter, herunder forskning, udvikling, innovation og fremstilling af lægemidler, medicinsk udstyr, diagnostiseringsprodukter og lægemidler til avanceret terapi, nye antimikrobielle stoffer og innovative udviklingsprocesser, hvor anvendelse af dyreforsøg undgås. Derudover skal operationerne være rettet mod at øge konkurrenceevnen for EU's lægemiddelindustri som helhed, bl.a. med hensyn til fremstilling af kemiske produkter og aktive stoffer til fremstilling af lægemidler.

På området for **forsvar**, for så vidt angår teknologi- og/eller produktionsrelaterede investeringer (f.eks. modernisering, digitalisering og udvidelse af eksisterende produktionskapacitet eller etablering af ny kapacitet), kan projekterne vedrøre strategiske områder, hvor investeringerne bidrager til Unionens forsvarsindustris teknologiske og industrielle autonomi og dermed til Unionens strategiske autonomi og modstandsdygtighed. Der kan også ydes støtte til innovative virksomheders udvikling af kritiske og disruptive forvarsteknologier. Investeringerne kan desuden bidrage til at bringe centrale projekter, som allerede har modtaget støtte i FoU-fasen, f.eks. under EUF og de forudgående programmer, videre over i faserne efter FoU eller støtte de forsyningskæder, der er involveret i sådanne projekter.

Projekterne kan også vedrøre beskyttelse og udvikling af kritisk kapacitet i EU's forsyningskæder på forsvarsområdet med relation til strategiske områder og nedbringelse af afhængigheden af tredjelande.

6.2.2. Kendetegn ved potentielle finansielle produkter

6.2.2.1. Finansielle formidlere, der skal inddrages

a) for så vidt angår lånefinansiering:

Alle former for finansielle formidlere, herunder nationale erhvervsfremmende banker eller institutter og andre offentligt ejede formidlere, forretningsbanker, garantiselskaber, diversificerede gældsforfattere, der yder foranstillet og efterstillet finansiering, og leasingselskaber, som er i stand til at yde finansiering på de områder, der er omfattet af politikområdet »forskning, innovation og digitalisering«, i fuld overensstemmelse med gældende national lovgivning og EU-lovgivning og med de relevante krav i finansforordningen, kan ansøge.

b) for så vidt angår egenkapitalfinansiering:

Offentlige eller private finansielle formidlere eller enheder, der skal stiftes, »funds-of-funds«, private equity-fonde, venturekapitalfonde, saminvesteringsredskaber, venturegældsforfattere, business angel-fonde og teknologioverførselsfonde, som kan yde egenkapitalfinansiering på de områder, der er omfattet af politikområdet »forskning, innovation og digitalisering«, i fuld overensstemmelse med gældende national lovgivning og EU-lovgivning og med de relevante krav i finansforordningen, kan ansøge.

⁽⁹⁴⁾ Meddelelse om en ny industristrategi for Europa (COM(2020) 102 final).

⁽⁹⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen: Europas digitale fremtid i støbeskeen (COM(2020) 64 final).

⁽⁹⁶⁾ Hvidbog om kunstig intelligens — En europæisk tilgang til ekspertise og tillid (COM(2020) 65 final).

⁽⁹⁷⁾ Meddelelse om en europæisk strategi for data (COM(2020) 66 final).

⁽⁹⁸⁾ Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for covid-19-vacciner (COM(2020) 245 final).

Forvaltere, rådgivere eller andre tilsvarende personer, der er tilknyttet sådanne formidlere (herunder førstegangsforvaltere eller -rådgivere) skal påvise kapacitet og færdigheder til at foretage sådanne investeringer på de områder, hvor de agter at investere under politikområdet »forskning, innovation og digitalisering«, og evne til at tilvejebringe og tiltrække privat kapital og til at skabe afkast, som vil tiltrække flere private investeringer i den pågældende aktivklasse.

6.2.2.2. Endelige modtagere, der målrettes mod

Fokus for politikområdet »forskning, innovation og digitalisering« er at støtte forsknings-, innovations- og digitaliseringsaktiviteter, der gennemføres af

- a) selvstændige promotorer
- b) private, offentlige og halvoftentlige virksomheder, herunder SMV'er og midcapselskaber
- c) enheder med særligt formål (special purpose vehicles, SPV'er)
- d) universiteter, teknologioverførselskontorer og højere læreanstalter
- e) forskningscentre
- f) forsknings- og teknologiinfrastrukturer
- g) innovations- og digitaliseringsagenturer, acceleratorer, væksthuse, knudepunkter, klynger
- h) andre promotorer på området for forskning, innovation og digitalisering (f.eks. fysiske personer, forskningsfonde).

Markedssegmentering og udpegelse af målgrupper foretages på sektorbasis (med tilknytning til de områder, hvor de politiske prioriteter vil blive gennemført) og på grundlag af projekternes eller virksomhedernes livscyklus (baseret på markedsvurderinger).

Ved operationer under InvestEU-Fonden, der støttes gennem et bidrag fra ETS-innovationsfonden, skal reglerne for støtteberettigelse og udvælgelseskriterierne være i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF⁽⁹⁹⁾ og de delegerede retsakter, der er vedtaget på grundlag af denne bestemmelse.

6.2.2.3. Generelle finansielle produkter

Gennem støtten på politikområdet »forskning, innovation og digitalisering« vil der blive ydet foranstillet og efterstillet finansiering i form af lån eller garantier, andre former for finansiering, herunder venturegæld og leasing eller kreditfaciliteter samt kvasiegenkapital- og egenkapitalfinansiering for at lette adgangen til finansiering for projekter og virksomheder, der beskæftiger sig med forskning, innovation og digitalisering. De finansielle produkter kan stilles til rådighed horisontalt for de forskellige delområder, der er omfattet af politikområdet. Alternativt kan de afsættes til specifikke prioriteter under tematiske finansielle produkter.

Støtte fra generelle finansielle produkter kan bl.a. være rettet mod:

- a) forsknings- og teknologiinfrastruktur: der udvikles af offentlige eller private forskningsorganisationer (f.eks. forskningsinstitutter og universiteter). Der kan bl.a. være tale om faciliteter, der er direkte knyttet til FoI og digitale aktiviteter, f.eks. laboratorier eller højtydende databehandlingscentre
- b) store projekter på området for forskning, innovation og digitalisering: forbedring af adgangen til risikofinansiering for store projekter på området for forskning, innovation og digitalisering, der stammer fra større virksomheder, OPP'er og enheder med særligt formål (special purpose vehicles, SPV'er) eller enkeltstående projekter
- c) innovative SMV'er, små midcapselskaber og andre mellemstore virksomheder med det mål at støtte aktiviteter på området for forskning, innovation og digitalisering, der bidrager til vækst
- d) hurtigtvoksende virksomheder og virksomheder, der beskæftiger sig med forskning, innovation og digitalisering, forsknings- og teknologiinfrastrukturer, forsknings- og innovationsinvesteringer, som foretages af offentlige eller private forskningsorganisationer (såsom forskningsinstitutter og universiteter) beliggende i medlemsstater, som i den europæiske resultattavle for innovation betegnes som moderate eller beskedne innovationslande.

- a) for så vidt angår lånefinansiering, der ydes af gennemførelsespartneren:

EU-garantien kan stilles for finansierings- og investeringstransaktioner i form af bl.a.

- a) direkte lån (herunder efterstillede lån), usikrede udlån, lån, som der ikke stilles sikkerhed for, mezzaninfinansiering, seniorlån og kreditlinjer

⁽⁹⁹⁾ Direktiv 2003/87/EF som ændret ved direktiv (EU) 2018/2018 (EUT L 76 af 19.3.2018, s. 3).

- b) (mod)garantier, genudlånsgarantier, finansierede garantier og andre risikodelingsordninger for garantiordninger, der gennemføres af finansielle formidlere eller gennemførelsespartnere
- c) direkte garantier til finansielle formidlere eller gennemførelsespartnere og andre risikodelingsordninger til gavn for disse
- d) kreditfaciliteter i forbindelse med nye investeringer (projektobligationer, banklån eller en kombination af disse)
- e) en direkte investering i eller sammen med en finansiell formidler, det være sig en investeringsfond, en (sam) investeringsordning eller en enhed med særligt formål (special purpose vehicle, SPV), som investerer direkte eller indirekte i foranstillet eller efterstillet gæld eller hybrider mellem lån og aktiekapital.

EU-garantien vil sigte mod at mindske de særlige vanskeligheder, som levedygtige enheder står over for med hensyn til at få adgang til finansiering, hovedsageligt på grund af deres opfattede højere risiko eller mangel på tilstrækkelig sikkerhed eller kommercielle finansieringsudbydere begrænsede evne til at vurdere det underliggende projekt eller den underliggende forretningsmodel.

- b) For så vidt angår egenkapitalfinansiering, der ydes af gennemførelsespartneren:

Egenkapital- og kvasiegenkapitalinvesteringer skal navnlig foretages i form af:

- a) direkte egenkapital til endelige modtagere
- b) saminvesteringer og saminvesteringsordninger (herunder investeringsplatforme)
- c) egenkapital og garantier til finansielle formidlere, som investerer direkte i enheder på et hvilket som helst udviklingsstadium, eller garantier til investorer i sådanne finansielle formidlere
- d) investerings- og/eller risikodelingsordninger i gældsfondstrukturer
- e) investeringer i »funds-of-funds«-strukturer.

6.2.2.4. Tematiske finansielle produkter

Støtte fra tematiske finansielle produkter kan rettes mod:

- a) tematiske finansieringsfaciliteter, der yder låne- og/eller egenkapitalfinansiering til områder som f.eks.:
 - i) innovative demonstrationsprojekter og digitaliseringsprojekter, der befinder sig på et tidligt stadie inden for tematiske højrisikoområder såsom kulstoffattig industri, transport, energi og rumforskning
 - ii) klinisk udvikling, validering og markedsføring på området for smitsomme sygdomme, sjældne og komplekse sygdomme, neurodegenerative sygdomme m.fl.
 - iii) bæredygtig blå økonomi og bæredygtig udnyttelse af havressourcer såsom akvakultur og blå bioteknologi
 - iv) fødevarer systemer, biobaserede systemer og bioøkonomi i bred forstand
 - v) cirkulær økonomi, naturbaserede løsninger og naturkapital
 - vi) klimateknologier, -tjenester og -tilpasning.

De tematiske områder vil blive udvalgt på grundlag af politiske prioriteter og den vurdering, der er omhandlet i afsnit 2.3.2.2 i disse investeringsretningslinjer.

- b) andre risikodelingsordninger såsom investeringsplatforme, der skal virke som katalysatorer for tredjepartsfinansiering til specifikke områder af strategisk betydning under politikken for forskning, innovation og digitalisering som et supplement til og i synergi med investeringer fra de eksisterende nationale, lokale og offentlige finansieringssystemer. Disse platforme skal opfylde følgende betingelser:
 - i) ved brug af låne- og/eller egenkapitalprodukter give adgang til finansiering af projekter inden for specifikke tematiske områder. De skal forvaltes af finansielle formidlere eller fondsforvaltere, der udvælges ved hjælp af de procedurer, der er beskrevet i afsnit 2.3.1
 - ii) yde støtte til den generelle digitalisering af EU's industri og teknologier som defineret i bilag II til InvestEU-forordningen, punkt 6, og andre støtteberettigede områder

- iii) støtte teknologier, produkter eller forretningsmodeller, der udsættes for en øget risiko på grund af deres teknologiske innovationsevne, eller fordi de op søger nye markeder eller oplever betydelige markedsforstyrrelser
- iv) være rettet mod etablering af anlæg til tidlig demonstration og industriproduktion, der tager sigte på gennemførelse af banebrydende, markedsskabende og stærkt innovative processer eller fremstilling af nye produkter med et højt markedsskabende innovationsindhold inden for det specifikke område.

6.3. Politikområdet »SMV'er«

6.3.1. Politiske indsatsområder

Støtte under politikområdet »SMV'er« skal lette adgangen til og udbuddet af finansieringskilder for navnlig SMV'er, men også for små midcapselskaber og styrke deres globale konkurrenceevne uanset deres udviklingsstadium. Støtten skal især gavne de virksomheder, der anses for at være forbundet med høj risiko, og som mangler tilstrækkelig sikkerhed, navnlig i deres tidlige udviklingsfaser.

Støtten under politikområdet »SMV'er« skal desuden have til formål at tilvejebringe mere diversificerede finansieringskilder, herunder efterstillet gæld samt egenkapital- og kvasiegenkapitalfinansiering, med henblik på at øge SMV'ers og små midcapselskabers evne til at finansiere deres etablering, vækst, udvikling og overdragelse, modstå økonomiske tilbageslag og bidrage til at gøre økonomien og det finansielle system mere modstandsdygtige i tider med økonomisk afmatning eller chok. Der kan ydes støtte til investerings- og driftskapital samt til risikofinansiering fra seed- til ekspansionsfaserne for at sikre teknologisk lederskab inden for innovative og bæredygtige sektorer, navnlig ved at målrette mod SMV'er, hvis aktiviteter fokuserer på immaterielle aktiver i kraft af forsknings-, innovations- og digitaliseringsaktiviteter eller på grund af sektorspecifikke karakteristika som f.eks. i den kulturelle og kreative sektor ⁽¹⁰⁰⁾. Om nødvendigt kan der ydes støtte til finansiering af medarbejderes erhvervelse af eller deltagelse i en virksomhed. De støtteberettigede områder kan prioriteres som beskrevet i afsnit 2.3.2.1 i disse investeringsretningslinjer. Produkter under politikområdet »SMV'er« vil blive udviklet i overensstemmelse med de prioriteter og områder, der er skitseret i »En SMV-strategi for et bæredygtigt og digitalt Europa« ⁽¹⁰¹⁾.

Støtten under politikområdet »SMV'er« skal supplere de EU-initiativer, der iværksættes inden for rammerne af kapitalmarkedsunionen.

Støtte under politikområdet »SMV'er« skal tilføre merværdi ved at understøtte lånefinansiering til især SMV'er (og små midcapselskaber) i følgende tilfælde:

- a) markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer, der ikke afhjælpes i tilstrækkelig grad (med hensyn til volumen, dækning, risikovillighed eller tidshorisont) ved brug af finansielle instrumenter, der er oprettet på regionalt eller nationalt plan. Der kan f.eks. være tale om oprettelse af ordninger, der sikrer øget effektivitet eller virkningsgrad eller stordriftsfordele, da medlemsstaterne kan være tilbageholdende med at indføre støtteordninger på egen hånd af hensyn til omkostningseffektiviteten
- b) virksomheder, der opererer inden for klart definerede underfinansierede økonomiske sektorer (f.eks. de kulturelle og kreative sektorer, herunder mediesektoren), hvorved der ydes et bidrag til opfyldelsen af EU's politiske prioriteter
- c) behov for at fremskynde virksomheders tilpasning til klart udpegede strukturelle ændringer og dermed bidrage til opfyldelsen af EU's politiske prioriteter
- d) finansieringsløsninger, der bidrager til at nå målene for kapitalmarkedsunionen, herunder løsninger, der leveres på tværs af grænserne
- e) udveksling af eksempler på bedste praksis i hele Unionen (herunder eventuelt levering af teknisk bistand) mellem finansielle formidlere med henblik på at fremme udviklingen af et bredt produktudbud for forholdsvis risikobetonede finansieringstransaktioner til gavn for SMV'er, der passer til deres specifikke finansieringsbehov.

Desuden skal støtten under politikområdet »SMV'er« tilføre politisk merværdi ved at støtte fonde, der tilbyder skræddersyede lånefinansieringsløsninger og egenkapital- eller kvasiegenkapitalfinansiering til SMV'er og små midcapselskaber i følgende tilfælde:

- a) Finansielle formidlere rejser midler eller investerer eller yder finansiering på tværs af grænserne, hvorved de støtter risikospredning og tiltrækker privat kapital.

⁽¹⁰⁰⁾ Som beskrevet i punkt 8 i bilag II til InvestEU-forordningen.

⁽¹⁰¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om en SMV-strategi for et bæredygtigt og digitalt Europa (COM(2020) 103 final) (afsnit 4. Forbedret adgang til finansiering).

- b) Investeringerne støtter oprettelsen af større fonde, der har kapacitet til at opnå et tilstrækkeligt afkast med henblik på at tiltrække private investorer.
- c) Markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer afhjælpes ikke i tilstrækkelig grad (med hensyn til volumen, dækning af udviklingsfasen eller tidshorisont) ved brug af finansielle instrumenter, der er oprettet på regionalt eller nationalt plan. Der kan f.eks. være tale om oprettelse af ordninger, der sikrer øget effektivitet eller virkningsgrad eller stordriftsfordele, da medlemsstaterne kan være tilbageholdende med at indføre støtteordninger på egen hånd af hensyn til omkostningseffektiviteten
- d) Interventionen har demonstrations- og/eller katalysatoreffekt og bidrager til EU's politiske mål, herunder målene for kapitalmarkedsunionen.
- e) Interventionen letter adgangen til markedsbaserede og skræddersyede finansieringsløsninger for SMV'er og små midcapselskaber.
- f) Udveksling af eksempler på bedste praksis i hele Unionen med henblik på at tilskynde til etablering af nye fondsforvaltere/-forvaltningshold, som kan udvide og uddybe venturekapitalmarkedet i EU. Dette kan omfatte støtte til alternative og innovative finansieringsløsninger såsom crowdfunding, business angels og venturefilantropi.

6.3.2. Kendetegn ved potentielle finansielle produkter

6.3.2.1. Finansielle formidlere, der skal inddrages

a) for så vidt angår lånefinansiering:

Alle former for finansielle formidlere, herunder nationale erhvervsfremmende banker eller institutter og andre offentligt ejede formidlere, forretningsbanker, garantiselskaber, diversificerede gældslande, der yder foranstillet og efterstillet finansiering, og leasingselskaber, som målretter deres indsats mod at frembringe nye porteføljer af mere risikobetonede finansieringstransaktioner til gavn for SMV'er og/eller små midcapselskaber, blandt andet i form af skræddersyede lånefinansieringstransaktioner, der målrettes mod underfinansierede økonomiske sektorer, i fuld overensstemmelse med gældende national lovgivning og EU-lovgivning og med de relevante krav i finansforordningen, kan ansøge.

b) for så vidt angår egenkapitalfinansiering:

Etablerede finansielle formidlere eller enheder, der skal stiftes, herunder private equity-fonde og mezzaninfonde, saminvesteringsredskaber, venturegældslande, venturekapitalfonde, business angel-fonde, »funds-of-funds«, som kan yde egenkapital- og kvasiegenkapitalfinansiering på de områder, der er omfattet af politikområdet »SMV'er«, i fuld overensstemmelse med gældende national lovgivning og EU-lovgivning og med de relevante krav i finansforordningen, kan ansøge.

Forvaltere, rådgivere eller andre lignende enheder, der er tilknyttet sådanne formidlere (herunder førstegangsforvaltere eller -rådgivere), skal påvise den kapacitet og de færdigheder, der kræves for at foretage sådanne investeringer, evnen til at tilvejebringe og tiltrække privat kapital og en evne til at skabe afkast fremadrettet (herunder gennem en sund investeringsstrategi, som vil tiltrække flere private investeringer til denne aktivklasse).

6.3.2.2. Endelige modtagere, der målrettes mod

a) for så vidt angår lånefinansiering:

Lånefinansieringsstøtte vil blive stillet til rådighed gennem formidlere eller direkte af gennemførelsespartneren med henblik på hovedsageligt at finansiere SMV'er og små midcapselskaber som defineret i InvestEU-forordningen, der ikke ville modtage finansiering fra markedet eller ikke ville modtage støtte i samme omfang på grund af bl.a. den opfattede højere risiko eller manglen på (tilstrækkelig) sikkerhed, eller fordi virksomheden er aktiv i et klart defineret underfinansieret økonomisk område eller deltager i aktiviteter, der er omfattet af EU's politiske prioriteter.

Hvis det er berettiget, kan der ydes mere målrettet støtte til virksomheder i bestemte sektorer eller inden for områder, hvor der er udstukket en særlig politisk retning, herunder retfærdig omstilling. I sådanne tilfælde vil der blive udformet klare og utvetydige kriterier for støtteberettigelse i de respektive finansielle produkter til innovative SMV'er og små midcapselskaber. Desuden vil de operationelle rapporteringskrav gøre det muligt at udpege den støtte, der ydes til sådanne sektorer eller politiske retninger.

b) for så vidt angår egenkapitalfinansiering:

Under EU-segmentet vil der blive stillet støtte til egenkapitalfinansiering til rådighed for SMV'er og små midcapselskaber gennem formidlere (herunder saminvesteringsmekanismer) i overensstemmelse med definitionerne i InvestEU-forordningen og mere specifikt for de aktiviteter, der vil bidrage til at nå EU's politiske mål som omhandlet i artikel 3 i InvestEU-forordningen.

Målretningen kan foretages på grundlag af fondsforvalterens investeringsstrategi med fokus på sektorer eller aktiviteter, der er omfattet af EU's politiske prioriteter, og på basis af virksomhedens livscyklus (baseret på markedsvurderinger).

6.3.2.3. Kendetegn ved finansielle produkter

De finansielle produkter vil supplere medlemsstaternes anvendelse af finansielle instrumenter til gavn for SMV'er på nationalt og regionalt plan i overensstemmelse med additionalitetskravene i bilag V til InvestEU-forordningen.

a) For så vidt angår lånefinansiering, der ydes af gennemførelsespartneren:

EU-garantien kan stilles for finansierings- og investeringstransaktioner i form af

- a) direkte lån fra gennemførelsespartneren
- b) (mod)garantier, genudlånsgarantier og andre risikodelingsordninger for garantiordninger, der gennemføres af finansielle formidlere eller gennemførelses partnere
- c) direkte garantier til finansielle formidlere eller gennemførelses partnere og andre risikodelingsordninger til gavn for disse
- d) direkte investering i eller sammen med en finansiell formidler, det være sig en investeringsfond, en (sam) investeringsordning eller en enhed med særligt formål (special purpose vehicle, SPV), som investerer direkte eller indirekte i foranstillet eller efterstillet gæld.

Gennem sådanne ordninger skal EU-garantien sigte mod at mindske de særlige vanskeligheder, som levedygtige virksomheder står over for med hensyn til at få adgang til finansiering på grund af deres opfattede højere risiko eller mangel på (tilstrækkelig) sikkerhed. Dette kan opnås ved bl.a. at støtte følgende transaktioner:

- a) opstartsfinansiering
- b) finansieringstransaktioner med væsentligt reducerede (eller slet ingen) krav om sikkerhedsstillelse (usikret långivning)
- c) efterstillet finansiering
- d) finansieringstransaktioner med tilbagebetalingsbetingelser eller -perioder, som finansielle formidlere typisk ikke tilbyder.

Berettigelsen af en finansiell formidlers forslag til opbygning af en portefølje af finansieringstransaktioner vil blive fastslået for hver enkelt formidler og — i tilfælde af direkte finansiering — for hver gennemførelsespartner på grundlag af vedkommendes eksisterende forretningsaktiviteter. EU-garantien skal i princippet have den effekt, at den finansielle formidler eller gennemførelsespartneren udvider sine forretningsaktiviteter ved at finansiere transaktioner, som vedkommende ikke ville have finansieret uden EU-garantien på grund af en sådan porteføljes højere risikoprofil. Hvis en finansiell formidler allerede har et dedikeret SMV-finansieringsprodukt, der er behæftet med større risiko, men vedkommendes evne til at imødekomme efterspørgslen på markedet er begrænset, kan EU-garantien anvendes til at støtte en betydelig forøgelse af udbuddet af et sådant finansieringsprodukt.

Blandt de finansieringstransaktioner, som kan indgå i porteføljerne, kan bl.a. nævnes investeringslån, driftskapitalfaciliteter, herunder revolverende faciliteter, handelsfinansieringsfaciliteter, lån (herunder lån, der er indbygget i eller knyttet til en anfordringskonto), bankgarantier, leasingtransaktioner, efterstillede lån samt mest foranstillede og efterstillede gældsudstedelselån.

b) for så vidt angår egenkapitalfinansiering, der ydes af gennemførelsespartneren:

EU-garantien vil blive anvendt til at garantere investeringer i formidlende venturekapitalfonde, herunder funds-of-funds og saminvesteringsmekanismer, der stiller egenkapital og kvasegenkapital til rådighed for SMV'er og små midcapselskaber uanset deres udviklingstrin, og i fonde, som yder lånefinansiering til SMV'er og små midcapselskaber.

Mulig yderligere produktudvikling:

Politikområdet »SMV'er« vil også være til rådighed i forbindelse med frembringelse af finansielle produkter på pilotbasis, der skal afhjælpe markedssvigt og suboptimale investeringssituationer eller tiltrække flere private investeringer (f.eks. ved at stille garantier over for investorer). Hvis sådanne pilotordninger bliver en succes, kan de efterfølgende udrulles i større skala. I behørigt begrundede tilfælde kan disse pilotprojekter på baggrund af markedsvurderinger afvige fra betingelserne i afsnit 4 og 5 i disse investeringsretningslinjer.

6.4. Politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«

6.4.1. Politiske indsatsområder

Støtten under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« skal lette gennemførelsen af projekter, der styrker Unionens sociale dimension som fremhævet i den europæiske søjle for sociale rettigheder. På politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« rettes fokus mod at skabe en positiv social indvirkning. Foranstaltningerne på dette politikområde sigter navnlig mod opadgående konvergens, udligning af uligheder, øget modstandsdygtighed og inklusion gennem fremme af beskæftigelse og udvikling af færdigheder, herunder iværksætteri og selvstændig virksomhed, sociale virksomheder og social økonomi, social inklusion, forbedring af borgernes sundhed, trivsel og generelle livskvalitet, fremme af uddannelsesresultater og tilegnelse af færdigheder samt støtte til en retfærdig omstilling til en lavemissionsøkonomi. Derudover har foranstaltningerne til formål at lette adgangen til og øge udbuddet af mikrofinansiering og finansiering til sociale virksomheder, støtte finansierings- og investeringstransaktioner i forbindelse med sociale investeringer, kompetencer og færdigheder samt udvikle og konsolidere sociale investeringsmarkeder på de områder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra d), i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra d), i InvestEU-forordningen. Politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« vil lette udviklingen af færdigheder og nøglekompetencer, matchning, udbredelse og udnyttelse af højere kvalifikationer gennem uddannelse, herunder i forbindelse med jobtræning og relaterede aktiviteter, med henblik på at nå de politiske mål, der er fastsat i den europæiske dagsorden for færdigheder ⁽¹⁰²⁾, Rådets henstilling om erhvervsrettet uddannelse ⁽¹⁰³⁾, det europæiske uddannelsesområde ⁽¹⁰⁴⁾ og handlingsplanen for digital uddannelse 2021-2027 ⁽¹⁰⁵⁾.

De områder, der er berettigede til finansierings- og investeringstransaktioner under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«, er opført i bilag II til InvestEU-forordningen, navnlig punkt 12. De støtteberettigede områder kan prioriteres i henhold til afsnit 2.3.2.1 i disse investeringsretningslinjer.

Politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« vil støtte mikrofinansiering og sociale virksomheder. I forbindelse med mikrofinansiering betyder et mikrolån (eller en mikrokredit) et lån på op til 50 000 EUR. Der skal navnlig tilskyndes til at tilvejebringe investeringer på op til 500 000 EUR til sociale virksomheder, og større beløb på op til 2 000 000 EUR vil også blive målrettet mod at fremme ekspansion og opskalering af dem.

Støtten vil også omfatte foranstaltninger til fremme af ligestilling mellem kønnene og ligestilling på andre områder, social inklusion, udbuddet af og efterspørgslen efter færdigheder, uddannelse og relaterede tjenester, herunder udvikling af bæredygtig social infrastruktur i byområder og landdistrikter. Under dette område vil der desuden blive ydet støtte til social infrastruktur (herunder sundheds- og uddannelsesinfrastruktur samt sociale boliger og studenterboliger), projekter, der omfatter social innovation, sundhedstjenester, aldring og langtidspleje, adgang til forebyggelse, innovative behandlingsformer og e-sundhedsløsninger, inklusion og tilgængelighed samt kulturelle og kreative aktiviteter med et socialt mål.

Endvidere vil politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« fokusere på tilvejebringelse af bæredygtig og etisk finansiering til endelige modtagere, der oplever restriktioner eller hindringer, som påvirker deres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Den vil navnlig blive målrettet mod projekter med en rimelig (potentiel) økonomisk levedygtighed, som dog ikke i tilstrækkelig grad realiseres på markedet på grund af højere risici, manglende sikkerhedsstillelse, manglende opnåelse af optimal skalering uden støtte fra den offentlige sektor eller andre markedsbarrierer. De støttede projekter skal bidrage til at tiltrække private investeringer for at opfylde uopfyldte behov.

⁽¹⁰²⁾ Meddelelse om den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (COM(2020) 274 final).

⁽¹⁰³⁾ Rådets henstilling 2020/C 417/01 af 24. november 2020 om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (EUT C 417 af 2.12.2020, s. 1).

⁽¹⁰⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen om etablering af det europæiske uddannelsesområde inden 2025 (COM(2020) 625 final).

⁽¹⁰⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen om handlingsplanen for digital uddannelse 2021-2027. Omstilling af uddannelsessystemerne med henblik på den digitale tidsalder (COM(2020) 624 final).

Finansierings- og investeringstransaktionerne vil tage sigte på at tilvejebringe **social infrastruktur** og tilknyttede tjenester, der kan vedrøre:

- a) inklusiv uddannelse, herunder førskoleundervisning og børnepasning og tilhørende uddannelsesinfrastruktur og -tjenester, alternativ og inklusiv børnepasning, studenterboliger og digitalt udstyr, der er tilgængeligt for alle, fremme af digitale færdigheder fra de tidlige uddannelsesår, universel anvendelse af og adgang til IKT i alle uddannelsesinstitutioner samt værktøjer og platforme til fjernadgang og fjernundervisning
- b) økonomisk overkommelige sociale boliger
- c) sundheds- og langtidspleje, herunder klinikker, hospitaler, primær pleje, hjemmepleje og pleje i nærmiljøet
- d) sundhedsrelaterede infrastrukturprojekter, der bidrager til udviklingen af et strategisk og geografisk afbalanceret netværk af moderne, digitaliserede og modstandsdygtige forebyggelses- og sundhedsinfrastrukturer, der kan sikre universel adgang til kritiske sundhedsydelser og -tjenester i hele EU. De støttede projekter kan også dække specifikke akutte behov for sundhedspleje og beredskab ⁽¹⁰⁶⁾ gennem udvikling af mobile og lokale sundhedscentre eller medicinsk transport
- e) fremme af sociale tjenesteydelser, der leveres på fællesskabsplan og, hvor det er muligt, på en integreret måde.

Social infrastruktur, der typisk finansieres af offentlige enheder eller afhængige enheder, står over for betydelige finansieringshuller. Konsekvenserne af covid-19-pandemien forstærkede disse behov yderligere.

Investeringer i social infrastruktur som omhandlet i punkt 12, litra d), i bilag II til InvestEU-forordningen, der har til formål at afhjælpe markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer, kan omfatte transaktioner med offentlige enheder. I dette tilfælde kan der i forbindelse med garantiaftalen indgås en aftale om et finansielt produkt, der specifikt vedrører investeringer i social infrastruktur og er udviklet af offentlige enheder under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«, med henblik på at afhjælpe markedssvigt som omhandlet i punkt 2, litra f), i afsnit A i bilag V til InvestEU-forordningen. Finansierings- og investeringstransaktioner under et sådant finansielt produkt opfylder additionalitetskravene i finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra b), og i bilag V til InvestEU-forordningen.

Overholdelse af den relevante gældende lovgivning om sociale forhold på EU-plan samt nationalt og regionalt plan er en forudsætning for støtte til operationer under InvestEU-Fonden. Interventionerne bør fuldt ud overholde nærhedsprincippet ved at supplere nationale og regionale støtteordninger, hvor sådanne findes. Hvor det er relevant, skal de støttede projekter levere de pågældende tjenester i lokalsamfundet. Med hensyn til infrastruktur på sundhedsområdet skal der fokuseres på at udvikle modeller, der bevæger sig væk fra institutionel pleje og i retning af forebyggelse, primær pleje og pleje i nærmiljøet samt tjenester, der støtter integreret personcentreret pleje og en uafhængig tilværelse, i overensstemmelse med FN's konvention om rettigheder for personer med handicap.

⁽¹⁰⁶⁾ Se f.eks. *Overview of Natural and Man-Made Disasters and Risks the European Union may face* <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/285d038f-b543-11e7-837e-01aa75ed71a1>.

Hvad angår investeringer i socialt boligbyggeri til overkommelige priser, vil der især blive fokuseret på at levere boligløsninger, hvor det tilstræbes at løfte mennesker ud af social udstødelse i komplementaritet med nationale eller regionale støtteordninger, hvis sådanne findes. I forbindelse med investeringer, der støttes af InvestEU-Fonden, skal økonomisk overkommelige sociale boliger ⁽¹⁰⁷⁾ forstås som boliger, der er beregnet til ugunstigt stillede personer eller socialt dårligt stillede grupper ⁽¹⁰⁸⁾, som på grund af lav indkomst eller sociale begrænsninger lever i alvorlig boligmangel eller er ude af stand til at få en bolig på markedsvilkår. Når der er tale om personer, der er omfattet af ETHOS-definitionen af hjemløshed og udelukkelse fra boligmarkedet, bør udbuddet af socialt boligbyggeri så vidt muligt følge en boligbaseret tilgang. Infrastrukturen og tjenesterne bør leve op til de gældende kvalitetsstandarder og FN-konventioner og må ikke føre til adskillelse eller isolering af bestemte grupper.

Ud over finansieringsløsninger, der leveres af traditionelle finansielle formidlere, kan levering af tjenester i naturalier også gøre det muligt for organisationer, såsom uddannelsesinstitutioner eller sundheds- og socialtjenester og udbydere af sundhedsydelser og pleje, at drage fordel af EU-garantien indirekte gennem en gennemførelsespartner.

Under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« vil der blive lagt særlig vægt på inklusion af **personer i sårbare situationer** og deres adgang til kvalitetstjenester, også med henblik på inklusion og **tilgængelighed for personer med handicap og for den aldrende befolkning**.

Støtte under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« vil gå til tilvejebringelse af inkluderende **almen og faglig uddannelse, herunder erhvervsuddannelse, og tilhørende tjenester**, der omfatter grund- og videreuddannelse, herunder voksenuddannelse, samt organisatorisk innovation og procesinnovation, herunder nye og innovative forretningsmodeller. Politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« vil også støtte innovative sundhedsløsninger såsom e-sundhedstjenester og nye plejemodeller. Støtten vil tage sigte på at fremme **ligestilling mellem kønnene** og ligestilling på andre områder og øge udbredelsen af selvstændig erhvervsvirksomhed og social integration blandt personer i sårbare situationer, herunder **tredjelandstatsborgere**.

Der skal lægges særlig vægt på **sociale virksomheder** og de aktiviteter, som de udfører, såsom skaleringsinitiativer og fremme af udviklingen af digitale færdigheder og iværksætterfærdigheder for dårligt stillede grupper med henblik på at afhjælpe køns- og mangfoldighedsrelaterede kløfter på disse områder. Støtten under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« vil afhjælpe markedssvigt i hele EU i forbindelse med finansiering af sociale virksomheder og finansiering med socialt sigte, mikrofinansiering, sundhed, aldring, uddannelses- og boligfinansieringsgab og innovation gennem øget EU-intervention og mere effektiv markedstest med henblik på at styrke Unionens sociale dimension.

Politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« vil understøtte **efterspørgslen efter og udbuddet af færdigheder**, afhjælpe kvalifikationsmangler og forbedre udnyttelsen af disse færdigheder samt fremme markeder for investeringer i kvalifikationer.

Rådgivningsstøtte kan også bidrage til at udforske nye måder at levere sociale tjenesteydelser på og generelt bidrage til at udvikle udbuddet af og efterspørgslen efter færdigheder i overensstemmelse med InvestEU-forordningen.

Med hensyn til **mikrofinansiering** er det politiske mål at fremme bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet og social inklusion ved at støtte jobskabelse og indkomstskabende aktiviteter, navnlig for personer i sårbare situationer, der ønsker at starte eller udvikle en mikrovirksomhed, herunder som selvstændig erhvervsdrivende. Desuden skal finansielle formidlere, der er aktive på området for mikrofinansiering, sikre, at der direkte eller indirekte leveres ikkefinansielle tjenester inden for f.eks. forretningsudvikling (mentorordninger, coaching og uddannelse), som er en integreret del af mikrofinansieringen.

⁽¹⁰⁷⁾ Projekter vedrørende økonomisk overkommeligt socialt boligbyggeri kan bestå af aktiviteter såsom

a) tilvejebringelse af nye, ikke-adskilte og tilgængelige sociale lejeboliger gennem en eller flere af disse foranstaltninger:

- opførelse af nye bygninger
- renovering eller ombygning af eksisterende bygninger
- anskaffelse af individuelle boliger fra det private boligmarked (gennem køb eller mægling)

b) oprettelse af et socialt boligselskab

c) levering af boligbaserede løsninger, der kombinerer adgang til lejeboliger med befordrende støttetjenester i nærheden (dvs. som leveres på stedet eller gøres let tilgængelige)

d) tilpasning af den eksisterende sociale boligmasse, herunder ejerboliger, til behovene hos personer med handicap

e) målrettet støtte til marginaliserede befolkningsgrupper, der lider alvorlig nød i deres nuværende boligforhold, herunder ejerboliger.

⁽¹⁰⁸⁾ Som defineret på nationalt, regionalt eller lokalt plan, alt efter hvad der er relevant, og/eller i lyset af økonomiske og sociale sammenhænge.

Betingelser såsom låneomkostninger (herunder udlånsrenten) og krav om sikkerhedsstillelse for mikrofinansiering, der direkte eller indirekte støttes inden for rammerne af InvestEU, skal afspejle de fordele, som opnås i kraft af støtten. Disse betingelser skal kunne begrundes med hensyn til underliggende risici og de faktiske finansieringsomkostninger i forbindelse med en kredit.

Som en forudsætning for støtte fra InvestEU-Fonden skal finansielle formidlere, der yder mikrofinansiering, underskrive (for ikkebankers vedkommende) eller tilslutte sig (for bankers vedkommende) den europæiske kodeks for ydelse af mikrokreditter ⁽¹⁰⁹⁾ for at sikre høje etiske standarder for udlån med hensyn til bl.a. styring, forvaltning og forbrugerbeskyttelse. Finansielle formidlere skal søge at forhindre privatpersoner og virksomheder i at blive overforgældede, bl.a. ved at tage hensyn til deres tilbagebetalingsevne og sikre overkommelige låneomkostninger.

Støtten under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« skal harmonere med målene under ESF+, herunder i de foreslåede operationelle mål om at støtte udviklingen af markedsøkosystemet i forbindelse med tilvejebringelse af finansiering til sociale virksomheder og mikrofinansiering til mikrovirksomheder i opstarts- og udviklingsfasen, navnlig virksomheder, der beskæftiger personer i sårbare situationer. Under ESF+ vil Kommissionen også yde vejledning til udviklingen af den sociale infrastruktur (bl.a. med hensyn til bolig, sundhed, børnepasning, langtidspleje og uddannelse), der er nødvendig for at gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder. Deltagelse i ESF+ er dog ikke en forudsætning for at få adgang til støtte fra InvestEU-Fonden.

Støtten under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« vil desuden blive rettet mod **social innovation**, som kan omfatte innovative sociale løsninger og ordninger, der har til formål at fremme **sociale virkninger og resultater** med henblik på at bidrage til at nå de politiske mål for området.

I bestræbelserne på at nå disse mål skal der tilskyndes til at **kombinere InvestEU-Fondens støtte med bidrag fra donorer, filantroper, fonde og andre aktører i den private sektor**. InvestEU-Fonden vil søge at styrke den private sektors engagement for at bidrage til gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder ved bl.a. at støtte beskæftigelse af høj kvalitet, inklusiv uddannelse, sundhed, social inklusion og aktiv deltagelse i samfundet samt tilgængelighed for handicappede og inklusion af disse. Aktører i den private sektor vil kunne bidrage til målene for politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«, enten gennem direkte bidrag (donationer, støtte, der skal tilbagebetales, og støtte, der ikke skal tilbagebetales) til og/eller saminvesteringer i de projekter eller finansielle formidlere, som InvestEU-Fonden støtter indirekte.

Da mange projekter i det sociale rum er forholdsvis små, tilskyndes der ligeledes til **gruppering af mindre projekter** for at tiltrække interesse fra private investorer eller for at gøre mere effektiv brug af offentlige midler. For eksempel kan reformer på det socialpolitiske område bl.a. i forbindelse med nye sundhedsmodeller indebære gennemførelse af sociale infrastrukturer og tjenester såsom nye modeller for social pleje og sundhedspleje flere steder inden for en national eller regional myndigheds jurisdiktion gennem en række små projekter. Det kan være nødvendigt at gruppere små projekter i et enkelt investeringsforslag for at vække investorernes interesse. Der kan f.eks. være tale om at

- a) gruppere små projekter, der vedrører social infrastruktur, teknologi eller sociale tjenester, i et enkelt investeringsforslag, som omfatter en række delprojekter på forskellige lokaliteter
- b) samle investeringsbehovene for social infrastruktur, teknologi og sociale tjenester i et enkelt projekt eller investeringsforslag. Dette kan kræve blanding af finansieringskilder eller -instrumenter
- c) samle investeringsbehovene for social infrastruktur og sociale tjenester i en større investeringsmekanisme for byfornyelse eller udvikling af landdistrikter, der tager sigte på social inklusion, eller under ordninger, hvor borgere bidrager til finansieringen.

De foranstaltninger, der beskrives i litra a)-c) i det foregående afsnit, kan suppleres med **ledsageforanstaltninger**, der har til formål i) at hjælpe projektpromotorer og finansielle formidlere med at blive bedre til at udforme investeringsstrategier, bruge blandet finansiering eller hybridfinansiering, planlægge og gruppere projekter, ii) støtte udviklingen af sociale innovatorer, sociale virksomheder, investorer med social indvirkning og filantroper, herunder venture-filantroper, og iii) skabe et paneuropæisk netværk af rådgivnings- og coaching-centre med fokus på sociale virkninger og social innovation,

⁽¹⁰⁹⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=8312&furtherPubs=yes>.

innovative uddannelsestjenester såsom tjenester, der leverer vejledning, prognoser over kvalifikationsbehov, færdighedsvurderinger og valideringer, eller tjenester, som bidrager til at matche efterspørgslen efter og udbuddet af færdigheder, samt uddannelses- og virksomhedspartnerskaber og ekspertisecentre, herunder erhvervsekspertisecentre.

Disse foranstaltninger kan også suppleres ved at indsamle EU-dækkende data om markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer på de underområder, der er knyttet til politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«, og gøre disse data offentligt tilgængelige.

6.4.1.1. Strategiske investeringer under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«

Støtte til **uddannelse** vil navnlig blive rettet mod projekter, der bidrager til digitalisering af de europæiske uddannelses-systemer, herunder fremme af digitale færdigheder fra de tidlige skoleår, universel udbredelse af og adgang til IKT i uddannelsesinstitutionerne og fjernadgang samt fjernundervisningsværktøjer og -platforme. De støttede foranstaltninger bør også være rettet mod andre digitaliseringsprogrammer, der tager sigte på livslang og inklusiv adgang til og støtte til digitale færdigheder og løsninger for alle sociale grupper og aldersgrupper. Desuden bør støtte til almen og faglig uddannelse lette udviklingen af nye færdigheder og styrke etablerede færdigheder, der kan sikre, at de strategiske og kritiske aktiviteter, som er beskrevet i afsnit 6.1.1.8 og 6.2.1.1 i disse investeringsretningslinjer, fungerer effektivt.

6.4.2. Kendetegn ved potentielle finansielle produkter

6.4.2.1. Finansielle formidlere, der skal inddrages

a) For så vidt angår lånefinansiering:

Finansielle formidlere, herunder nationale erhvervsfremmende banker og institutter, forretningsbanker, garantiselskaber og -institutter, diversificerede gældsfonde, der yder foranstillet og efterstillet finansiering, mikrofinansieringsinstitutter, leasingselskaber, »crowd-lending«- og crowdfundingplatforme, enheder med særligt formål (special purpose vehicles, SPV'er), medfinansieringsinstrumenter, saminvesteringsfonde eller -ordninger, andre finansielle institutioner end banker, herunder lånefonde, udbydere af tålmodig kapital såsom kooperativer, kreditforeninger, forsikringsselskaber, pensionsfonde, private equity-fonde/business angel-fonde og »funds-of-funds« kan ansøge.

Markedskatalysatorer på området for sociale investeringer (herunder kapacitetsopbyggende formidlere, der gør virksomheder investeringsmodne, og som er aktive inden for mikrofinansiering og finansiering af sociale virksomheder, FinTech-virksomheder, videregående uddannelsesinstitutioner, universiteter, forskningscentre og ETI's videns- og innovationssamfund, fonde, crowdfundingplatforme og erhvervsuddannelsesinstitutioner, herunder centre for erhvervsekspertise og uddannelses-/erhvervspartnerskaber) er også støtteberettigede. Andre investorgrupper, herunder erhvervsinvestorer, investorer med social indvirkning, (sociale) business angels, iværksættere på uddannelsesområdet (f.eks. ophavsmænd bag MOOC-kurser (Massive Open Online Courses)), venture-filantroper og andre filantroper kan også ansøge.

Andre offentligt ejede formidlere og formidlere, der opererer inden for social infrastruktur, finansiering af sociale virksomheder og den sociale økonomi (såsom etiske eller alternative banker og andelsbanker), som er i stand til at yde finansiering i de støtteberettigede områder, der er omfattet af politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« i fuld overensstemmelse med gældende national lovgivning og EU-lovgivning og de relevante krav i finansforordningen, kan ansøge.

De potentielle offentlige finansielle formidlere, der er omhandlet i disse retningslinjer, kan også spille en rolle med hensyn til at kombinere InvestEU-Fondens støtte med midler fra andre centrale EU-finansieringsprogrammer og fonde under delt forvaltning.

b) For så vidt angår egenkapitalfinansiering:

Blandt finansielle formidlere kan nævnes nationale erhvervsfremmende banker og institutter, forretningsbanker, garantiselskaber og -institutter, lånefonde, gældsfonde, pensionsfonde, mikrofinansieringsinstitutter, leasingselskaber, »crowd-lending«- og crowd-equity-platforme, enheder med særligt formål (special purpose vehicles, SPV'er), medfinansieringsinstrumenter samt saminvesteringsfonde og -ordninger.

Blandt finansielle formidlere, der er berettiget til egenkapitalfinansiering, kan også nævnes finansielle institutioner uden for banksektoren, herunder udbydere af tålmodig kapital såsom kooperativer, kreditforeninger, forsikringsselskaber samt enheder, der skal stifte, »funds-of-funds«, private equity-fonde, venturekapitalfonde, business angel-fonde, teknologioverførselsfonde, saminvesteringsfonde eller -ordninger, venturegældsforfonde, andre ordninger, der tilvejebringer investeringer i egenkapital, kvasiegenkapital, hybrid låne-/egenkapital og andre former for mezzaninfinansiering.

Markedskatalysatorer på området for sociale investeringer (herunder kapacitetsopbyggende formidlere, der gør virksomheder investeringsmodne, og som er aktive inden for mikrofinansiering og finansiering af sociale virksomheder, FinTech-virksomheder, videregående uddannelsesinstitutioner, universiteter, forskningscentre og ETT's videns- og innovationssamfund, fonde, crowdfundingplatforme og erhvervsuddannelsesinstitutioner, herunder centre for erhvervsekspertise og uddannelses-/erhvervspartnerskaber) er også støtteberettigede. Andre investorgrupper, herunder erhvervsinvestorer, investorer med social indvirkning, (sociale) business angels, iværksættere på uddannelsesområdet (f.eks. ophavsmænd bag MOOC-kurser), venture-filantroper og andre filantroper kan fungere som finansielle formidlere i fuld overensstemmelse med gældende national lovgivning og EU-lovgivning, hvis de er i stand til at generere projekter eller investeringsporteføljer inden for de delområder, der er omfattet af politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«.

Forvaltere af finansielle formidlere (herunder førstegangsforvaltere eller -rådgivere) skal påvise den kapacitet og erfaring, der kræves for at foretage sådanne investeringer inden for politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«, samt evnen til at rejse kapital, tiltrække privat kapital og det fremtidige potentiale til at blive finansielt levedygtige (herunder gennem en sund investeringsstrategi), så de kan tiltrække flere private investeringer til den specifikke aktivklasse.

6.4.2.2. Endelige modtagere, der målrettes mod

Politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« fokuserer på støtteforanstaltningerne på forskellige politikområder og er derfor rettet mod en lang række endelige modtagere, som kan omfatte:

a) fysiske personer:

- i) personer i sårbare situationer (såsom personer, der oplever eller risikerer social udstødelse, herunder hjemløse eller personer, som lever i alvorlig boligmangel, personer, der har mistet eller risikerer at miste deres arbejde, eller som har vanskeligt ved at komme ind på eller vende tilbage til arbejdsmarkedet, personer fra minoritetsgrupper, tredjelandstatsborgere og ugunstigt stillede personer med hensyn til adgang til det konventionelle kreditmarked, som ønsker at starte eller udvikle deres egne mikrovirksomheder)
- ii) børn, forældre, lærere og skoleadministratorer
- iii) potentielle eller nuværende studerende og lærende (herunder voksne lærende).

b) virksomheder:

- i) mikrovirksomheder, herunder selvstændige, navnlig mikrovirksomheder, der beskæftiger sårbare personer
 - ii) sociale virksomheder
 - iii) offentlige virksomheder
 - iv) SMV'er
 - v) andre virksomheder i den private sektor.
- c) udbydere af uddannelse og relaterede tjenesteydelser, herunder Europauniversiteter, skoler, uddannelsesinstitutioner, heriblandt centre for erhvervsekspertise og udbydere af førskoleundervisning og børnepasning
- d) enheder med særligt formål (special purpose vehicles, SPV'er)
- e) foreninger, fonde, gensidige selskaber og kooperativer
- f) ikkestatslige organisationer
- g) offentlige myndigheder
- h) sundhedsmyndigheder, udbydere af sundhedstjenester og sociale tjenester, teknologileverandører, sundhedspersoner, patienter, privatpersoner
- i) på området for social infrastruktur kan de endelige modtagere være projektpromotorer, offentlige virksomheder, bygningsforvaltere/personer med ansvar for drift af bygninger, udbydere af socialt boligbyggeri og OPP'er.

Finansierings- og investeringstransaktioner vil desuden støtte projekter, der gennemføres af organisationer i den private og den offentlige sektor, som er aktive på området for sociale investeringer eller har behov for sådanne investeringer.

Disse organisationer kan f.eks. være SMV'er, store selskaber, kooperativer, fonde, venture-filantroper, virkningsorienterede virksomheder, uddannelsesinstitutioner og -udbydere, »triple bottom line-ventures« samt lokale og kommunale myndigheder.

Deres aktiviteter omfatter forskellige sektorer og delsektorer, herunder bl.a. intelligent og inklusiv mobilitet, byfornyelse, socioøkonomisk fornyelse i landdistrikterne, opbygning af lokalsamfund, solidaritet mellem generationerne, inkluderende samfund, hjemløshed, integration af personer i sårbare situationer, herunder personer med handicap, mentale sundhedsproblemer og demens, udvikling af lokalsamfund, integration af tredjelandsstatsborgere, afhjælpning af demografiske udfordringer og migrationsudfordringer, integration af nye befolkningsgrupper samt digital inklusion og iværksætterfærdigheder.

6.4.2.3. Generelle finansielle produkter

Støtten fra InvestEU-Fonden vil blive understøttet af én enkelt EU-budgetgaranti, der dækker finansielle produkter, som bruges til at afhjælpe en bred vifte af risici. Der kan bl.a. være tale om bankgarantier, lån, egenkapital, mezzaninagæld, dedikerede fonde og investeringsplatforme (som kan have en lagdelt FLP-struktur (First Loss Piece — første tab), mezzanintrancher og seniorgæld), investeringsstøtte til ordninger og partnerskaber på området for kontrakter vedrørende sociale resultater, driftskapital, støtte til erhvervelse af materielle og immaterielle aktiver samt leasingtransaktioner. Finansieringstransaktionerne skal have en løbetid på mindst 12 måneder. For specifikke segmenter med typisk løbetid, der er kortere end gennemsnittet, f.eks. mikrofinansiering, kan minimumsløbetiden dog reduceres til op til 3 måneder. Der lægges særlig vægt på tilvejebringelse af tålmodig kapital fra kilder, der giver afkald på umiddelbar forrentning i forventning om langsigtet værdiskabelse.

Dette kan bl.a. ske gennem dedikerede investeringsmekanismer, som kan yde lån, egenkapital, hybridkapital og risikodelingsinstrumenter til formidlere eller direkte finansiering til endelige modtagere.

Garantier vil gøre det muligt for gennemførelsespartnerne og formidlerne at målrette indsatsen mod de endelige modtagere, der er anført i afsnit 6.4.2.2, på bedre finansielle og andre vilkår, end de ville have uden garantien, og dermed videregive de fordele, der følger af EU-indsatsen. En nedsættelse af den risikopræmie, der opkræves hos de endelige modtagere, kan navnlig overvejes i forbindelse med InvestEU-finansierede aktiviteter under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder«. Desuden vil der være mulighed for FLP-dækning under garantien på politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« i overensstemmelse med den risikoprofil, der kendetegner aktiverne (som ofte er af immateriel art).

Der kan ydes støtte til pilotordninger vedrørende sociale resultatkontrakter, bl.a. i form af investeringer i ordninger med resultatbetinget betaling og sociale obligationer med indvirkning på specifikke områder, hvor offentlige indkøbsorganer (eller private organer) forfølger sociale virkninger baseret på foruddefinerede sociale resultater, hvis de resulterer i additionalitet, jf. bilag V til InvestEU-forordningen. De vil indebære risikovillighed i den private sektor og falder ikke ind under de væsentlige sociale tjenesteydelser, som de offentlige myndigheder ville være nødt til at levere i tilfælde af markedssvigt. Så længe dette er tilfældet, kan indsatsområderne omfatte adgang til almen og faglig uddannelse, sundhed og pleje, migration og integration af tredjelandsstatsborgere, beskæftigelsestjenester, opkvalificering og sociale tjenester. I forbindelse med sociale tjenesteydelser kan der iværksættes pilotordninger vedrørende sociale resultatkontrakter for at afprøve, om en innovativ indsats er effektiv og skalerbar. Sådanne ordninger bør være gennemsigtige med hensyn til deres udformning, anvendelse og effektivitetsovervågning.

a) For så vidt angår lånefinansiering, der ydes af gennemførelsespartneren:

Gældsinstrumenter, der støttes af EU-garantien gennem gennemførelsespartnere og finansielle formidlere, vil hovedsagelig være rettet mod projekter, der har vanskeligt ved at opnå lånefinansiering på markedet, bl.a. på grund af manglende sikkerhedsstillelse, kredithistorik, en høj risikoprofil eller et lavt forventet afkast.

EU-garantien kan stilles for finansierings- og investeringstransaktioner i form af

- a) direkte lån (herunder efterstillede lån), obligationer, usikrede udlån, lån, som der ikke stilles sikkerhed for, virksomhedslån, mezzanininvesteringer, seniorlån og kreditlinjer

- b) kreditfaciliteter i forbindelse med nye investeringer (projektobligationer, banklån eller en kombination af disse) og lån til sociale og uddannelsesmæssige infrastrukturprojekter, virksomhedslån eller seniorgæld og efterstillede lån til enheder med særligt formål (special purpose vehicles, SPV'er) og OPP-strukturer (i projektfinansieringsordninger)
- c) mellemfristede lån, herunder rammelån, som udbetales gennem finansielle formidlere, og hvor der er flere endelige modtagere
- d) (mod)garantier, genudlånsgarantier, finansierede garantier og andre former for risikodeling i forbindelse med ordninger, der gennemføres af finansielle formidlere, og garantier (finansierede og ikkefinansierede) til tredjepartsinvestorer
- e) garantiprodukter, der dækker nyudstedte lån, og som med forbehold af gældende bestemmelser og, hvis det er relevant, de relevante nationale tilsynsmyndigheders samtykke kan give finansielle formidlere lovbestemt kapitalfrigørelse
- f) målrettede garantimekanismer, der kan udformes med henblik på at muliggøre og støtte sociale investeringer ved brug af udbetalingsgrundlaget i fonde og filantropiske organisationer, der bidrager til at mindske risikoen ved sådanne investeringer og til at opnå et vist afkast. Disse vil typisk være knyttet til en forpligtelse om, at afkast, som investorer genererer ved brug af garantien, vil blive brugt på tilskud og ikke tilbagebetalingspligtig bistand, der er afpasset efter InvestEU's prioriterede finansieringsområder.

- b) For så vidt angår egenkapitalfinansiering, der ydes af gennemførelsespartneren:

Egenkapitalfinansieringen skal anvendes til at nå den kritiske masse og sikre den fleksibilitet i finansieringsstrukturerne, der typisk er forbundet med banklån. Egenkapitaltransaktioner kan tiltrække flere former for tålmodig kapital, som i alle sektorer kan anvendes i virksomhedsetableringens indledende faser, hvor der ikke er adgang til traditionel bankfinansiering, og gøre det muligt for sociale virksomheder gradvist at bevæge sig væk fra tilskudsbaseret finansiering og øge deres innovations- og vækstpotentiale.

EU-garantien kan bl.a. dække følgende egenkapitalprodukter:

- a) **(in)direkte egenkapital- og kvasiegenkapitalinvesteringer**, hybrid låne-/egenkapital og andre former for mezzaninfinansiering i private eller offentlige equity-fonde, private gældslande, venturekapitalfonde, finansielle formidlere såsom mikrofinansieringsinstitutter og udbydere af social finansiering, (f.eks. med henblik på kapacitetsopbygning, støtte til fonde knyttet til væksthuse, acceleratorer eller levering af væksthustjenester til sociale virksomheder og sociale innovatorer, herunder innovative uddannelsesudbydere og udbydere af relaterede tjenester, eller til saminvesteringer med sociale business angels, venture-filantroper og visse innovative finansielle løsninger). Under særlige omstændigheder kan afvigelse fra det traditionelle pari passu-princip og fokusering på en asymmetrisk model for deling af risici og afkast under særlige omstændigheder komme i betragtning
- b) **direkte egenkapitalinvesteringer**, aktionærkapital, konvertible aktionærlån og kombinationer af forskellige former for egenkapitalandele udstedt til investorerne. Muligheden for at tillade asymmetrisk afkast- og risikodeling skal også overvejes
- c) åbne egenkapitalandele, hvilende kapitalinteresser, aktionærlån og kombinationer af forskellige former for egenkapitalandele, der udstedes til investorerne, samt donationer, herunder tilbagebetalingspligtig støtte på forskud og støtte, som ikke skal tilbagebetales. Disse produkter må ikke give investorerne (herunder medinvestorer) stemmeret eller ret til deltagelse i ledelsen.

De gennemførelsespartnere, der er omfattet af EU-garantien, bør som minimum rangordnes pari passu (på lige fod) med andre investorer. Under politikområdet »sociale investeringer og færdigheder« finder pari passu-princippet imidlertid ikke anvendelse i behørigt begrundede tilfælde, dvs. når de investeringer, der foretages af gennemførelsespartnere, som er omfattet af EU-garantien, kan befinde sig i en underordnet position og i et asymmetrisk forhold med hensyn til risici og afkast i vandfaldet.

Den pulje af investorer, der er villige til at investere i de sociale instrumenter, er i øjeblikket begrænset på grund af afkast- og risikoopfattelsen. Programgennemførelsen vil navnlig ikke sigte mod maksimering af afkastet, men snarere mod at opnå et afkast, der er tilstrækkeligt til at sikre **tilpasning af incitamenter og investordeltagelse**. Da der vil blive lagt vægt på at skabe et socialt afkast frem for et finansielt afkast, kan målet for porteføljens afkast for en transaktion være helt nede på 0 %.

6.4.2.4. Tematiske finansielle produkter

Sådanne produkter kan have form af finansielle produkter og platforme, der er etableret på pilotbasis, med henblik på at afhjælpe markedssvigt og suboptimale investeringsforhold, fremskynde udviklingen af markedet for sociale investeringer eller tiltrække flere private investeringer og bidrage til skræddersyede finansieringsløsninger, der har sociale virkninger ⁽¹¹⁰⁾.

Ved finansiering fra gennemførelsespartneren som støtte til mikrofinansieringsinstitutioner og udbydere af social finansiering med henblik på kapacitetsopbygning finder kravet om, at gennemførelsespartneren skal yde et egetbidrag på 5 % til FLP som nævnt i afsnit 4.2.2 ovenfor, ikke anvendelse.

⁽¹¹⁰⁾ For eksempel ved at stille garantier over for investorer, etablere accelerationsfaciliteter for forvaltere af enheder med social indvirkning eller udvikle incitamentsordninger med sociale virkninger for sociale virksomheder.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2021/1079**af 24. juni 2021****om nærmere regler for gennemførelsen af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/880 om indførsel og import af kulturgenstande**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/880 af 17. april 2019 om indførsel og import af kulturgenstande ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 6, artikel 4, stk. 12, artikel 5, stk. 3, og artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at gennemføre forordning (EU) 2019/880 korrekt er det nødvendigt at fastsætte særlige regler for indførelse af en importlicensordning for visse kategorier af kulturgenstande, der er opført i del B i bilaget til nævnte forordning.
- (2) Det er også nødvendigt at fastsætte regler vedrørende en ordning for importørerklæringer for de kategorier, der er anført i del C i bilaget til forordning (EU) 2019/880.
- (3) Det er desuden nødvendigt at fastsætte bestemmelser om de undtagelser, der på visse betingelser skal gælde fra kravene om, at der skal indhentes en importlicens eller indgives en importørerklæring.
- (4) Kulturgenstande, der er i overhængende fare for at blive ødelagt eller gå tabt i et tredjeland, bør opbevares i sikre lagre i Unionen med det formål at garantere deres sikkerhed, vedligeholde dem i god stand og returnere dem sikkert, når situationen tillader det. For at sikre, at kulturgenstande, der er overdraget til sikker opbevaring, ikke omdirigeres i Unionen og bringes i omsætning, bør de sikre lagre overvåges eller drives af offentlige enheder, og kulturgenstandene bør til enhver tid forblive under deres direkte tilsyn.
- (5) Kulturgenstande, der er overdraget til sikker opbevaring i en medlemsstat, bør henføres under passende toldprocedurer, der garanterer, at de opbevares i en ikke nærmere bestemt periode, og der bør træffes særlige foranstaltninger, hvis risikosituationen i tredjelandet forventes at være ved ud over en overskuelig fremtid. For at offentligheden kan nyde godt af disse kulturgenstandes midlertidige tilstedeværelse på Unionens område, bør det være tilladt at udstille dem i lokaler, der drives af den enhed, der driver det pågældende sikre lager, forudsat at tredjelandet på forhånd har givet sit samtykke, og, hvis genstandene er anbragt på toldoplag, der er givet en forudgående bevilling fra toldmyndighederne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽²⁾. Det bør kun være tilladt at transportere genstandene til udstillingslokaler, hvis deres sikkerhed og vedligeholdelse kan garanteres.
- (6) Undtagelsen fra kravene om, at der skal indhentes en importtilladelse eller fremlægges en importørerklæring for toldmyndighederne i tilfælde af midlertidig import af kulturgenstande til uddannelsesmæssige, videnskabelige, bevarelsesmæssige, restaureringsmæssige, udstillingsmæssige, digitale eller scenekunstmæssige formål, med henblik på forskning udført af akademiske institutioner eller samarbejde mellem museer eller lignende institutioner, bør tilrettelægges på en sådan måde, at det sikres, at kulturgenstandene kun anvendes til disse formål. Organisationer og institutioner i den offentlige sektor anses for pålidelige, når det gælder anvendelsen af midlertidigt indførte kulturgenstande, og det bør derfor kun kræves, at de registrerer sig i det elektroniske system. Institutioner og organisationer, der er privatretlige eller både privat- og offentligretlige, bør også kunne omfattes af undtagelsen, forudsat at deres registrering i det elektroniske system efterfølgende bekræftes af den kompetente myndighed. Denne undtagelse bør gennemføres på en måde, der sikrer, at det er de samme genstande, der midlertidigt importeres, som senere reeksporteres ved afslutningen af proceduren, og at toldmyndighederne nemt kan identificere de begunstigede organisationer via det centraliserede elektroniske system.

⁽¹⁾ EUT L 151 af 7.6.2019, s. 1.⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

- (7) For at sikre sporbarheden af de kulturgenstande, der midlertidigt importeres med fritagelse fra kravet om en importtilladelse eller en importørerklæring i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b) og c), i forordning (EU) 2019/880, bør der fastsættes regler vedrørende beskrivelsen af disse genstande, som bør uploades til det elektroniske system, der er omhandlet i artikel 8 i nævnte forordning.
- (8) For at sikre en korrekt anvendelse af artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) 2019/880 og for at sikre ensartet gennemførelse og undgå, at permanente salgssteder såsom auktionshuse, antikvitsforretninger og gallerier misbruger undtagelsen, bør kommercielle kunstmesser opfylde visse betingelser med hensyn til deres varighed, formål og tilgængelighed for offentligheden samt den reklame, der gives dem.
- (9) For at sikre en ensartet gennemførelse af bestemmelserne i forordning (EU) 2019/880 om importlicenser er det nødvendigt at fastsætte regler for udfærdigelse, indgivelse og behandling af ansøgninger og om udstedelse og gyldighed af de pågældende licenser ved hjælp af det centraliserede elektroniske system.
- (10) For at forhindre ulovlig brug af en importtilladelse, der er blevet tilbagekaldt af en kompetent myndighed, bør en tilbagekaldelse udløse en advarsel i det elektroniske system for import af kulturgenstande, der er omhandlet i artikel 8 i forordning (EU) 2019/880, for at gøre andre medlemsstaters toldmyndigheder og kompetente myndigheder opmærksomme på tilbagekaldelsen.
- (11) Hvis en kulturgenstand tidligere er blevet importeret i Unionen på grundlag af en importlicens, er genstandens lovlige oprindelse allerede blevet undersøgt af en kompetent myndighed i en medlemsstat. For at sikre sammenhæng med denne vurdering og lette handelen bør en ny ansøgning om reimport af samme kulturgenstand være underlagt forenkede krav.
- (12) I henhold til forordning (EU) 2019/880 begynder den periode på 90 dage, som en kompetent myndighed har til at træffe afgørelse om en ansøgning om importlicens, fra det tidspunkt, hvor myndighederne modtager en fuldstændig ansøgning. For at sikre lige og hurtig behandling af licensansøgninger bør fristen på 90 dage i tilfælde, hvor det anses for nødvendigt for at påvise eksportens lovlighed, at der fremlægges yderligere oplysninger ud over dem, ansøgeren har indgivet sammen med sin elektroniske ansøgning, først begynde at løbe fra det tidspunkt, hvor ansøgeren har indsendt de ønskede supplerende oplysninger ved at uploade dem til det elektroniske system. Da ansøgeren har bevisbyrden for at påvise eksportens lovlighed, bør ansøgningen afvises som ufuldstændig, når de yderligere oplysninger, der anmodes om, ikke er blevet forelagt den kompetente myndighed inden for den fastsatte frist.
- (13) For at forhindre, at kulturgenstande, der er ulovligt eksporteret fra et tredjeland, føres ind i Unionen, bør visse dokumenter eller oplysninger, hvorved tredjelandets myndigheder bekræfter eksportens lovlighed, og som på passende vis identificerer kulturgenstanden og fastsætter importørens ansvar, altid indgives sammen med en ansøgning om importlicens eller fremlægges af en klarer, der indgiver en importørerklæring, hvis toldmyndighederne anmoder herom.
- (14) For at give ansøgerne mulighed for at dokumentere lovlig oprindelse i tilfælde, hvor det land, hvor genstandene blev skabt eller fundet, ikke havde en eksportcertificeringsordning på eksporttidspunktet, bør de økonomiske operatører have mulighed for til støtte for deres ansøgning om importlicens at fremlægge en kombination af andre former for dokumentation, hvis toldmyndighederne anmoder herom. I så fald bør medlemsstaterne kræve, at operatøren fremlægger så mange forskellige former for dokumentation som muligt, herunder om genstandens historie og ejerskabet til genstanden, hvorigennem ægtheden og ejerskabet kan fastslås.
- (15) For at sikre, at importørerklæringerne som omhandlet i forordning (EU) 2019/880 er ensartede, er det nødvendigt at fastsætte regler for udfærdigelse af den underskrevne erklæring i det centrale elektroniske system og indholdet af den standardiserede beskrivelse af kulturgenstanden.
- (16) Toldmyndighederne skal foretage kontrol, ud over stikprøvekontrol, primært på grundlag af en risikoanalyse. For at sikre, at den genstand, der frembydes for toldmyndighederne, er den, der er indhentet importlicens til, eller som importørerklæringen er udfærdiget for, bør toldmyndighederne foretage kontrol ved at anvende risikoforvaltningskriterier i overensstemmelse med artikel 46-49 i forordning (EU) nr. 952/2013.

- (17) Forordning (EU) 2019/880 indeholder bestemmelser om, at Kommissionen skal oprette et centraliseret elektronisk system til forvaltning af import af kulturgenstande fra tredjelande til Unionens toldområde. Der bør fastsættes nærmere bestemmelser om drift, anvendelse, adgang, nødsituationer og sikkerhed for så vidt angår dette system og de oplysninger, der lagres eller udveksles via systemet.
- (18) For at sikre et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau for elektroniske identifikationsmidler og elektronisk certificering og med henblik på at digitalisere og harmonisere processer bør importlicenser og importørerklæringer opfylde de standarder for elektroniske signaturer, elektroniske segl og elektroniske tidsstempler på de forskellige identitetssikringsniveauer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ⁽³⁾ og Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1506 ⁽⁴⁾.
- (19) Indholdet af importlicenser, ansøgninger herom, importørerklæringer og alle oplysninger eller dokumenter, der forelægges til støtte herfor, bør kun være tilgængeligt for de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for gennemførelse af forordning (EU) 2019/880, samt for ansøgerne og klarererne selv. For at lette handelen, f.eks. i tilfælde af overdragelse af ejendomsretten til en importeret kulturgenstand, bør indehavere af importlicenser eller initiativtagere til importørerklæringer dog have mulighed for at give tredjemand adgang til deres egne licenser eller erklæringer.
- (20) Medlemsstaterne kan begrænse antallet af toldsteder, der kan forestå formaliteterne ved import af kulturgenstande. For at importørerne kan vide, hvilke toldsteder der kan gennemføre importformaliteterne, bør disse oplysninger stilles til rådighed for dem og ajourføres regelmæssigt i det centraliserede elektroniske system.
- (21) I henhold til forordning (EU) 2019/880 finder artikel 3, stk. 2-5, 7 og 8, artikel 4, stk. 1-10, artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 8, stk. 1, anvendelse fra den dato, hvor det elektroniske system, der er omhandlet i forordningens artikel 8, bliver operationelt eller senest fra den 28. juni 2025. Datoen, hvorfra denne forordning bør finde anvendelse, bør derfor udskydes i overensstemmelse hermed.
- (22) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁵⁾ og afgav udtalelse den 23. april 2021.
- (23) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Kulturgoder ⁽⁶⁾ —
-
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).
- ⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1506 af 8. september 2015 om fastlæggelse af specifikationer vedrørende formater for avancerede elektroniske signaturer og avancerede segl, som skal anerkendes af offentlige myndigheder i henhold til artikel 27, stk. 5, og artikel 37, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked (EUT L 235 af 9.9.2015, s. 37).
- ⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).
- ⁽⁶⁾ Artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder (EUT L 39 af 10.2.2009, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »sikkert lager«: en sikker opbevaringsfacilitet inden for Unionens toldområde, som en medlemsstat har udpeget til opbevaring af kulturgenstande, der har betydning for arkæologi, forhistorie, historie, litteratur, kunst eller videnskab, og som er i alvorlig og overhængende fare for ødelæggelse eller tab, hvis de skulle forblive på deres aktuelle opholdssted
- 2) »tredjeland«: et land eller område uden for Unionens toldområde som defineret i artikel 1, nr. 11), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 ⁽⁷⁾
- 3) »berørt land«: det tredjeland, hvor den kulturgenstand, der skal importeres, blev skabt eller fundet, eller det sidste land, hvor kulturgenstanden befandt sig i en periode på mere end fem år, og hvor opbevaringen skete med henblik på andet end midlertidig brug, transit, reeksport eller omladning, jf. artikel 4, stk. 4, og artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) 2019/880
- 4) »ICG-system«: det elektroniske system for import af kulturgenstande, der er omhandlet i artikel 8 i forordning (EU) 2019/880
- 5) »Traces«: det system, der er omhandlet i artikel 133, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 ⁽⁸⁾
- 6) »elektronisk signatur«: en elektronisk signatur som defineret i artikel 3, nr. 10), i forordning (EU) nr. 910/2014
- 7) »avanceret elektronisk segl«: et elektronisk segl, som er i overensstemmelse med de tekniske specifikationer i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1506
- 8) »kvalificeret elektronisk segl«: et kvalificeret elektronisk segl som defineret i artikel 3, nr. 27, i forordning (EU) nr. 910/2014
- 9) »kvalificeret elektronisk tidsstempel«: et kvalificeret elektronisk tidsstempel som defineret i artikel 3, nr. 34), i forordning (EU) nr. 910/2014
- 10) »EORI-nummer«: økonomiske operatørers registrerings- og identifikationsnummer som defineret i artikel 1, nr. 18), i delegeret forordning (EU) 2015/2446.

⁽⁷⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

KAPITEL II

NÆRMERE BESTEMMELSER OM UNDTAGELSE FRA DOKUMENTATIONSKRAV

Artikel 2

Sikker opbevaring

1. Medlemsstater, der importerer kulturgenstande med henblik på sikker opbevaring, opretter sikre lagre til opbevaring deraf. Disse opbevaringsfaciliteter skal være specielt udstyret til at modtage kulturgenstande og sikre, at de opbevares sikkert og vedligeholdes i god stand. Frizoner som omhandlet i artikel 243 i forordning (EU) nr. 952/2013 kan ikke udpeges som sikre lagre.
2. Hvis en medlemsstat opretter et sikkert lager, udpeger den en offentlig myndighed til at drive dette eller føre tilsyn med dets drift, og den uploader denne myndigheds kontaktoplysninger til ICG-systemet. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed på internettet.
3. Medlemsstaterne kan kun udpege statslige, regionale eller lokale myndigheder eller offentligretlige organer som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ⁽⁹⁾ som offentlige myndigheder til at drive eller føre tilsyn med driften af et sikkert lager.
4. Kulturgenstande, der tilhører kategorierne i del B og C i bilaget til forordning (EU) 2019/880, og som har betydning for arkæologi, forhistorie, historie, litteratur, kunst eller videnskab, kan midlertidigt anbringes i et sikkert lager inden for Unionens toldområde for at forhindre, at de ødelægges eller går tabt som følge af væbnede konflikter, naturkatastrofer eller andre nødsituationer, der berører det pågældende tredjeland.
5. Import af kulturgenstande til det formål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra b), i forordning (EU) 2019/880, kræver forudgående accept af en officiel anmodning om sikker opbevaring, der er indgivet af en offentlig myndighed i tredjelandet, som er i besiddelse af eller opbevarer kulturgenstandene, til den offentlige myndighed i Unionen, der er udpeget til at drive eller føre tilsyn med driften af det sikre lager, hvor kulturgenstandene skal anbringes.
6. Hvis der ikke foreligger en særlig aftale mellem parterne, afholdes udgifterne til opbevaring og vedligeholdelse af kulturgenstande, der er anbragt i et sikkert lager, af den medlemsstat, der er vært for det pågældende sikre lager.
7. Følgende gælder for den toldprocedure, hvorunder kulturgenstande kan henføres, mens de opbevares i et sikkert lager:
 - a) Den enhed, der driver det sikre lager, skal angive kulturgenstandene med henblik på henførsel under proceduren for privat toldoplæg i overensstemmelse med artikel 240 i forordning (EU) nr. 952/2013, forudsat at denne enhed har en bevilling til at drive et privat toldoplæg i de pågældende sikre lagerbygninger.
 - b) Alternativt kan den enhed, der driver det sikre lager, angive kulturgenstandene til overgang til fri omsætning med fritagelse for importafgifter i overensstemmelse med artikel 42-44 i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 ⁽¹⁰⁾.
 - c) Den enhed, der driver det sikre lager, kan i første omgang henføre kulturgenstandene under proceduren for midlertidig import. Når denne toldprocedure vælges, skal der træffes foranstaltninger til efterfølgende at henføre genstandene under en af procedurerne i litra a) eller b), hvis det maksimale tidsrum for midlertidig import i henhold til artikel 251 i forordning (EU) nr. 952/2013 udløber, og det ikke forlænges, mens det endnu ikke er muligt at returnere genstandene sikkert til tredjelandet.
8. Kulturgenstandene kan midlertidigt flyttes fra det sikre lager for at blive udstillet for offentligheden, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) tredjelandet, hvorfra kulturgenstandene er blevet importeret, har givet sit samtykke

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EUT L 324 af 10.12.2009, s. 23).

- b) toldmyndighederne har givet tilladelse til flytningen i overensstemmelse med artikel 240, stk. 3, i forordning (EU) nr. 952/2013
- c) de lokaler, der er udpeget til udstilling, tilbyder passende betingelser for beskyttelse, opbevaring og vedligeholdelse af genstandene.

Artikel 3

Midlertidig import med henblik på uddannelse, videnskab eller forskning

1. Midlertidig import af kulturgenstande i henhold til artikel 3, stk. 4, litra c), i forordning (EU) 2019/880 er tilladt uden importlicens eller importørerklæring til følgende formål:

- a) offentlige videnskabelige institutioners, undervisningsinstitutioners eller erhvervsuddannelsesinstitutioners anvendelse af kulturgenstandene udelukkende inden for undervisning, erhvervsuddannelse eller videnskabelig forskning og på disse institutioners ansvar
- b) midlertidige udlån fra museer og lignende institutioner i tredjelande af kulturgenstande, der tilhører deres permanente samlinger, til et offentligt museum eller lignende institution inden for Unionens toldområde med henblik på sidstnævntes udstilling af disse kulturgenstande for offentligheden eller anvendelse deraf i kunstneriske fremførelser
- c) digitalisering af kulturgenstandene, dvs. bevarelse af billeder eller lyd i en form, der egner sig til transmission og databehandling, af en institution, der er passende udstyret til dette formål og under ansvar og tilsyn af et offentligt museum eller en lignende institution
- d) restaurering eller bevaring foretaget af professionelle eksperter på et offentligt museums eller lignende institutions ansvar, forudsat at en sådan behandling eller håndtering ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at reparere kulturgenstandene, genoprette dem i god stand eller bevare dem i god stand.

2. Med henblik på stk. 1 skal den pågældende organisation eller institution give alle de garantier, der anses for nødvendige for, at kulturgenstanden kan returneres i samme stand til tredjelandet, og for at kulturgenstanden kan beskrives eller mærkes på en sådan måde, at der på tidspunktet for den midlertidige import ikke er tvivl om, at den genstand, der importeres, er den samme som den, der vil blive reeksporteret ved procedures afslutning.

3. Uden at det berører stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne indrømme private eller halvprivate organisationer eller institutioner på deres område en undtagelse i henhold til artikel 3, stk. 4, litra c), i forordning (EU) 2019/880 til de formål, der er anført i nærværende artikels stk. 1, forudsat at de giver de nødvendige garantier for, at kulturgenstanden vil blive returneret i god stand til tredjelandet ved afslutningen af proceduren for midlertidig import.

4. For at være omfattet af en undtagelse i henhold til stk. 1 skal offentlige organisationer og institutioner samt godkendte private eller semiprivate organisationer eller institutioner lade sig registrere i ICG-systemet. Disse oplysninger stilles til rådighed for toldmyndighederne i Unionen via ICG-systemet.

Artikel 4

Sporbarhed

Ihændehavere af kulturgenstande, der er undtaget fra dokumentationskravene i artikel 3, stk. 4, litra b) og c), i forordning (EU) 2019/880, skal fremlægge en standardiseret generel beskrivelse af genstandene i ICG-systemet, inden de indgiver den tilsvarende toldangivelse.

Den generelle beskrivelse udfyldes i overensstemmelse med datakataloget i bilag I på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor genstandene skal importeres.

*Artikel 5***Midlertidig import af kulturgenstande, der udbydes til salg på kommercielle kunstmesser**

1. For at undtagelsen i artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) 2019/880 kan finde anvendelse, skal den kommercielle kunstmesse, hvor genstandene skal frembydes, opfylde alle følgende betingelser:
 - a) der er tale om et tidsbegrænset handelsarrangement, som ikke er en offentlig auktion, og hvor kulturgenstande udstilles med henblik på et eventuelt salg
 - b) den er tilgængelig for offentligheden, uanset om den pågældende kundekreds har til hensigt at købe eller ej
 - c) der er reklameret for den tidligere via elektroniske eller konventionelle medier med stor udbredelse, såsom aviser, tidsskrifter eller udstillingskataloger.
2. For at være omfattet af den undtagelse, der er fastsat i artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) 2019/880, skal en kulturgenstand beskrives eller mærkes på en sådan måde, at der på tidspunktet for den midlertidige import ikke kan herske tvivl om, at den genstand, der importeres, er den samme som den, der vil blive reeksporteret eller henført under en anden toldprocedure som omhandlet i artikel 2, stk. 3, i forordning (EU) 2019/880 ved afslutningen af proceduren for midlertidig import.
3. Med henblik på anvendelsen af artikel 251, stk. 1, andet punktum, i forordning (EU) nr. 952/2013 fastsætter toldmyndighederne det tidsrum, hvor kulturgenstande kan forblive under proceduren for midlertidig import under hensyntagen til den tid, der er nødvendig til udstillingen og udstedelsen af en importlicens, hvis genstandene skal forblive inden for Unionens toldområde efter afslutningen af den kommercielle kunstmesse.
4. I overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2019/880 indgives ansøgningen om importlicens til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kulturgenstanden første gang blev importeret og henført under proceduren for midlertidig import.

KAPITEL III

NÆRMERE BESTEMMELSER OM IMPORTLICENSEN*Artikel 6***Generelle principper**

1. Importlicensens gyldighedsperiode udløber i følgende tilfælde:
 - a) kulturgenstanden overgår til fri omsætning
 - b) importlicensen er kun blevet anvendt til at henføre kulturgenstanden under en eller flere af de toldprocedurer, der er nævnt i artikel 2, nr. 3), litra b), i forordning (EU) 2019/880, og kulturgenstanden reeksporteret efterfølgende fra Unionens toldområde.
2. Der udstedes en særskilt importlicens for hver kulturgenstand.

Hvis en forsendelse består af flere kulturgenstande, kan den kompetente myndighed dog afgøre, om en enkelt importlicens skal omfatte en eller flere kulturgenstande i den pågældende sending.
3. Inden udstedelsen af en importlicens kan den kompetente myndighed kræve, at de kulturgenstande, der skal importeres, stilles til rådighed for dem med henblik på fysisk inspektion på toldstedet eller andre steder inden for deres jurisdiktion, hvor genstandene er under midlertidig opbevaring. Efter den kompetente myndigheds valg, og hvis det skønnes nødvendigt, kan den fysiske inspektion foretages ved hjælp af en fjernvideoforbindelse.
4. Alle omkostninger i forbindelse med en ansøgning om importlicens afholdes af ansøgeren.

5. En kompetent myndighed kan tilbagekalde en importlicens, den har udstedt, hvis betingelserne for dens udstedelse ikke længere er opfyldt. Den administrative afgørelse om tilbagekaldelse af importlicensen skal sammen med en begrundelse og oplysninger om klageproceduren meddeles indehaveren af importlicensen via ICG-systemet. Tilbagekaldelse af en importlicens skal udløse en advarsel i ICG-systemet, hvorved de øvrige medlemsstaters toldmyndigheder og kompetente myndigheder underrettes.

6. Anvendelsen af importlicenser berører ikke forpligtelser i forbindelse med toldformaliteter ved import eller dertil knyttede dokumenter.

Artikel 7

Overensstemmelse mellem udstedte importlicenser

1. Ihændeberen af en kulturgenstand, for hvilken der er udstedt en importlicens forud for eksport eller reeksport fra Unionen, kan henvise til denne licens i enhver ny ansøgning om import.
2. Ansøgeren skal godtgøre, at kulturgenstanden er blevet eksporteret eller reeksporteret fra Unionens toldområde, og at den kulturgenstand, som der ansøges om importlicens for, er den samme som den, der tidligere var udstedt licens for. Den kompetente myndighed kontrollerer, om disse betingelser er opfyldt, og udsteder en ny importlicens baseret på elementerne i den foregående, medmindre den på grundlag af nye oplysninger nærer begrundet tvivl om, om eksporten af kulturgenstanden fra det berørte land er lovlig.

Artikel 8

Liste over dokumentation for lovlig oprindelse i en ansøgning om importlicens

1. Ansøgeren skal over for den kompetente myndighed dokumentere, at den pågældende kulturgenstand er blevet eksporteret fra det berørte land i overensstemmelse med dette lands love og bestemmelser, eller ansøgeren skal fremlægge dokumentation for fraværet af sådanne love og bestemmelser på det tidspunkt, hvor kulturgenstanden blev ført ud af landet. Navnlig gælder følgende:
 - a) Importlicensansøgningen skal indeholde en underskrevet erklæring, hvorved ansøgeren udtrykkeligt påtager sig ansvaret for rigtigheden af alle erklæringer i ansøgningen og erklærer at have udvist den fornødne omhu for at sikre, at de kulturgenstande, som vedkommende agter at importere, er blevet eksporteret lovligt fra det berørte land.
 - b) Hvis der i henhold til det berørte lands love og bestemmelser kræves forudgående tilladelse til eksport af kulturgenstande fra landets område, skal ansøgeren uploade kopier af de relevante eksportcertifikater eller eksportlicenser, der er udstedt af den kompetente offentlige myndighed i det berørte land, til ICG-systemet, idet det skal fremgå, at eksporten af den pågældende kulturgenstand er behørigt godkendt af denne myndighed.
 - c) Ansøgningen skal ledsages af farvefotografier af genstanden på neutral baggrund i overensstemmelse med specifikationerne i bilag II.
 - d) Andre typer dokumenter, der kan fremlægges til støtte for en ansøgning om importlicens, kan være, men er ikke begrænset til, følgende:
 - i) tolddokumentation, der dokumenterer tidligere bevægelser af kulturgenstanden
 - ii) salgsfakturaer
 - iii) forsikringsdokumenter
 - iv) transportdokumenter
 - v) tilstandsrapporter
 - vi) beviser for ejendomsrettigheder, herunder notarielle testamenter eller håndskrevne testamenter, der er erklæret gyldige i henhold til lovgivningen i det land, hvor de er udfærdiget
 - vii) erklæringer under ed fra eksportøren, sælgeren eller en anden tredjepart, der er afgivet i et tredjeland og i overensstemmelse med landets lovgivning, som vidnesbyrd om den dato, hvor kulturgenstanden har forladt det tredjeland, hvor den blev skabt eller fundet, eller andre begivenheder, der underbygger dens lovlige oprindelse

- viii) ekspertvurderinger
- ix) publikationer fra museer, udstillingskataloger, artikler i relaterede tidsskrifter
- x) auktionskataloger, annoncer og andet salgsfremmende materiale
- xi) fotografisk eller kinematografisk dokumentation, der underbygger, at eksport af kulturgenstanden fra det berørte land er lovlig, eller gør det muligt at fastslå, hvornår kulturgenstanden befandt sig der, eller hvornår den forlod området.

2. De dokumenter og andre optegnelser over oplysninger, der er anført i stk. 1, litra d), vurderes efter et frit skøn af den kompetente myndighed under hensyntagen til omstændighederne og den formodede risiko for ulovlig handel i hvert enkelt tilfælde.

3. Den kompetente myndighed kan kræve, at ansøgeren uploader officielle oversættelser af de dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og d), på et officielt sprog i den relevante medlemsstat.

Artikel 9

Procedureregler for behandling af ansøgninger om importlicenser

1. Den kompetente myndighed kan indgive flere anmodninger om supplerende oplysninger i henhold til artikel 4, stk. 6, i forordning (EU) 2019/880 inden for den frist på 21 dage, der er fastsat i nævnte bestemmelse.

2. Ansøgeren fremlægger de yderligere oplysninger, der anmodes om, inden for en frist på 40 dage, idet ansøgningen ellers afvises. Når ansøgeren har indsendt de ønskede oplysninger, undersøger den kompetente myndighed dem og træffer afgørelse inden for 90 dage. Hvis den kompetente myndighed har fremsat flere anmodninger om oplysninger, løber fristen på 90 dage fra ansøgerens indgivelse af den sidste oplysning.

3. Indgives en ansøgning om importlicens til en anden medlemsstat end den, hvor ansøgeren er etableret, underrettes den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ansøgeren er etableret herom via ICG-systemet.

4. Hvis den kompetente myndighed, der modtager meddelelsen, er i besiddelse af oplysninger, som den finder relevante for behandlingen af ansøgningen, videresender den disse oplysninger via ICG-systemet til den kompetente myndighed, som ansøgningen om importlicens er indgivet til.

5. Hvis ansøgningen indgives til en anden myndighed end den, der er kompetent til at udstede importlicensen i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2019/880, videresender den myndighed, som har modtaget ansøgningen, den straks til den kompetente myndighed.

Artikel 10

Kontrol af importlicenser

1. Ved udførelsen af toldkontrol i henhold til artikel 46-49 i forordning (EU) nr. 952/2013 sikrer det toldsted, som toldangivelsen med henblik på import af kulturgenstandene indgives til, at de frembudte genstande svarer til dem, der er beskrevet i importlicensen, og at der i toldangivelsen henvises til denne licens.

2. Hvis kulturgenstande henføres under den toldoplagsprocedure, der er omhandlet i artikel 240 i forordning (EU) nr. 952/2013, angives genstandenes Taric-kode i toldangivelsen.

3. Hvis kulturgenstande henføres under frizoneproceduren, foretages den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, af det kompetente toldsted, som importlicensen forelægges for, jf. artikel 245, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013. Ihændeberen af genstandene angiver genstandenes Taric-kode ved deres frembydelse for toldmyndighederne.

KAPITEL IV

NÆRMERE BESTEMMELSER OM IMPORTØRERKLÆRINGEN

Artikel 11

Generelle principper

1. Importørerklæringer udfærdiges ved hjælp af den formular, der er fastsat til dette formål i ICG-systemet, på et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor kulturgenstanden skal importeres, og indleveres til toldmyndighederne.
2. Med undtagelse af mønter i kategori e) i del C, i bilaget til forordning (EU) 2019/880 udfærdiges der en særskilt importørerklæring for hver kulturgenstand, der skal importeres. Mere end én mønt med samme betegnelse, materialesammensætning og oprindelse kan være omfattet af den samme importørerklæring efter specifikationerne i bilag I til denne forordning.
3. Der udarbejdes og fremlægges en importørerklæring for hver efterfølgende reimport af samme kulturgenstand, medmindre en undtagelse i artikel 3, stk. 4, litra a), b) eller c), i forordning (EU) 2019/880 finder anvendelse.

Artikel 12

Liste over dokumentation for lovlig oprindelse, som klarereren bør være i besiddelse af

1. Importørerklæringen skal indeholde en underskrevet erklæring, hvorved importøren påtager sig ansvaret for og udtrykkeligt erklærer at have udvist den fornødne omhu for at sikre, at de kulturgenstande, vedkommende agter at importere, er blevet eksporteret lovligt fra det berørte land.
2. Importørerklæringen skal ledsages af standardiserede oplysninger, der beskriver kulturgenstanden tilstrækkeligt detaljeret til, at den kan identificeres af toldmyndighederne, herunder farvefotografier af kulturgenstanden på neutral baggrund i overensstemmelse med specifikationerne i bilag II.
3. Hvis der i henhold til det berørte lands love og bestemmelser kræves forudgående tilladelse til eksport af kulturgenstande fra landets område, skal importøren være i besiddelse af de relevante tilladelsesdokumenter, der er udstedt af den kompetente offentlige myndighed i det berørte land, og som bekræfter, at eksporten af den pågældende kulturgenstand er behørigt godkendt af denne myndighed. Efter anmodning skal denne dokumentation forelægges for toldmyndighederne.
4. Andre typer dokumenter, som ihændehabereren af genstandene kan fremlægge til støtte for sin importerklæring, hvis der anmodes herom, kan være, men er ikke begrænset til, følgende:
 - a) tolddokumentation, der dokumenterer tidligere bevægelser af kulturgenstanden
 - b) salgsfakturaer
 - c) forsikringsdokumenter
 - d) transportdokumenter
 - e) tilstandsrapporter
 - f) beviser for ejendomsrettigheder, herunder notarielle testamenter eller håndskrevne testamenter, der er erklæret gyldige i henhold til lovgivningen i det land, hvor de er udfærdiget
 - g) erklæringer under ed fra eksportøren, sælgeren eller en anden tredjepart, der er afgivet i et tredjeland og i overensstemmelse med landets lovgivning, som vidnesbyrd om den dato, hvor kulturgenstanden har forladt det tredjeland, hvor den blev skabt eller fundet, eller andre begivenheder, der underbygger dens lovlige oprindelse
 - h) ekspertvurderinger
 - i) publikationer fra museer, udstillingskataloger, artikler i relaterede tidsskrifter

- j) auktionskataloger, annoncer og andet salgsfremmende materiale
 - k) fotografisk eller kinematografisk dokumentation, der underbygger, at eksport af kulturgenstanden fra det berørte land er lovlig, eller gør det muligt at fastslå, hvornår kulturgenstanden befandt sig der, eller hvornår den forlod området.
5. De dokumenter og andre optegnelser over oplysninger, der er anført i stk. 4, vurderes efter et frit skøn på grundlag af omstændighederne og under hensyntagen til den formodede risiko for ulovlig handel i hvert enkelt tilfælde.
6. Toldmyndighederne kan kræve, at ihændeleveren af genstandene uploader officielle oversættelser af de dokumenter, der er omhandlet i stk. 3 og 4, på et officielt sprog i den relevante medlemsstat.

Artikel 13

Kontrol af importørerklæringer

1. Ved udførelsen af toldkontrol i henhold til artikel 46-49 i forordning (EU) nr. 952/2013 sikrer det toldsted, som toldangivelsen med henblik på import af kulturgenstandene indgives til, at de angivne genstande svarer til dem, der er beskrevet i importørerklæringen, og at der i toldangivelsen henvises til denne erklæring.
2. Hvis kulturgenstande henføres under toldoplagsproceduren, angives genstandenes Taric-kode i toldangivelsen.
3. Hvis kulturgenstandene henføres under frizoneproceduren, foretages den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, af det toldsted, som importørerklæringen forelægges for, jf. artikel 245, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013. Ihændeleveren af genstandene angiver genstandenes Taric-kode ved deres frembydelse for toldmyndighederne.

KAPITEL V

ORDNINGER OG DETALJEREDE REGLER FOR DET ELEKTRONISKE SYSTEM FOR IMPORT AF KULTURGENSTANDE (ICG-SYSTEMET)

Artikel 14

Anvendelse af ICG-systemet

Kommissionen skal:

- a) udvikle ICG-systemet som et uafhængigt modul i Traces-systemet
- b) sikre ICG-systemets funktion, vedligeholdelse, støtte og eventuelle nødvendige opdatering eller udvikling
- c) have adgang til alle data, oplysninger og dokumenter i ICG-systemet med henblik på udarbejdelse af årsrapporter samt udvikling, drift og vedligeholdelse af systemet
- d) sikre sammenkoblingen mellem ICG-systemet og de nationale toldsystemer via Den Europæiske Unions kvikskrankemiljø på toldområdet.

Artikel 15

Kontaktpunkter

1. Medlemsstaterne og Kommissionen udpeger kontaktpunkter med henblik på at forvalte, styre udviklingen af og fastlægge prioriteter for ICG-systemet og overvåge, at det fungerer korrekt.

2. Kommissionens kontaktpunkt fører og ajourfører en liste over alle kontaktpunkter og stiller den til rådighed for de øvrige kontaktpunkter.

Artikel 16

Brug af EORI-nummer

Ihædere af kulturgjenstande, der ansøger om en importlicens eller indgiver en importørerklæring, skal identificere sig med et EORI-nummer.

Artikel 17

Elektroniske importlicenser

1. Elektroniske ansøgninger om importlicens udfyldes i overensstemmelse med datakataloget i bilag I og underskrives af ihædere af genstandene med dennes elektroniske signatur.
2. Elektroniske importlicenser underskrives af den kompetente myndigheds anvisningsberettigede med dennes elektroniske signatur, forsegles med et avanceret eller kvalificeret elektronisk segl fra den udstedende kompetente myndighed og forsegles derefter af ICG-systemet med et avanceret eller kvalificeret elektronisk segl.
3. Følgende trin i udstedelsen af en elektronisk importlicens mærkes med et kvalificeret elektronisk tidsstempel:
 - a) indgivelse af ansøgning fra ihædere af genstandene
 - b) eventuel anmodning fra den kompetente myndighed om manglende eller supplerende oplysninger fra ansøgeren i henhold til artikel 4, stk. 6, i forordning (EU) 2019/880
 - c) eventuel indsendelse af yderligere oplysninger eller dokumenter fra ansøgeren efter anmodning fra den kompetente myndighed
 - d) eventuel afgørelse, som den kompetente myndighed har truffet vedrørende ansøgningen
 - e) udløbet af en periode på 90 dage efter modtagelsen af den fuldstændige ansøgning, uden at den kompetente myndighed har truffet afgørelse herom.

Artikel 18

Elektroniske importørerklæringer

1. De elektroniske importørerklæringer udfærdiges ved hjælp af ICG-systemet på mindst ét af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor genstandene for første gang henføres under en af de toldprocedurer, der er omhandlet i artikel 2, nr. 3), i forordning (EU) 2019/880. De udfyldes i overensstemmelse med datakataloget i bilag I.
2. Elektroniske importørerklæringer underskrives af ihædere af genstandene med dennes elektroniske signatur og forsegles af Traces med et avanceret eller kvalificeret elektronisk segl.

Artikel 19

Adgang til importlicenser, importørerklæringer og generelle beskrivelser i ICG-systemet

1. Hver ihæder af genstandene har adgang til egne importlicenser, importørerklæringer og de generelle beskrivelser, der er omhandlet i artikel 4, i ICG-systemet.
2. Toldmyndighederne og de kompetente myndigheder har adgang til de importlicenser, som der er truffet afgørelse om, til importørerklæringer og til de generelle beskrivelser, der er omhandlet i artikel 4.
3. Uden at det berører Kommissionens ret til indsigt i henhold til artikel 14, litra c), har myndigheder, der ikke har været involveret i behandling, udfærdigelse eller overførsel af data, oplysninger eller dokumenter i ICG-systemet, eller personer, der ikke har været involveret i de pågældende importtransaktioner, ikke adgang til disse data, oplysninger eller dokumenter.

4. Uanset stk. 3 kan ihændehavere af genstandene gennem ICG-systemet give en efterfølgende ihændehaber af genstandene adgang til deres importlicenser, importørerklæringer eller generelle beskrivelser, jf. artikel 4.

Artikel 20

Fælles dataansvar

1. Kommissionen og medlemsstaterne betragtes som dataansvarlige for den behandling af personoplysninger, der er nødvendig for oprettelsen, driften og vedligeholdelsen af ICG-systemet.
2. Kommissionen er ansvarlig for:
 - a) at fastlægge og implementere de tekniske midler i ICG-systemet til at informere registrerede og sikre, at de kan udøve deres rettigheder
 - b) at garantere en sikker behandling af data
 - c) at fastlægge, hvilke kategorier af dens eget personale og af eksterne tjenesteydere der kan gives adgang til systemet
 - d) at anmelde ethvert brud på persondatasikkerheden i ICG-systemet til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, jf. artikel 34 i forordning (EU) 2018/1725, og underrette de registrerede herom, jf. samme forordnings artikel 35
 - e) at sikre, at dens personale og eksterne leverandører har den fornødne uddannelse til at kunne varetage deres opgaver inden for ICG-systemet i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725.
3. Medlemsstaternes toldmyndigheder og øvrige kompetente myndigheder er ansvarlige for:
 - a) at sikre, at den registreredes rettigheder udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ og nærværende forordning
 - b) at sikre personoplysningssikkerhed og -fortrolighed, jf. kapitel IV, afdeling 2, i forordning (EU) 2016/679
 - c) at udpege det personale og de eksperter, der skal have adgang til ICG-systemet
 - d) at sikre, at personale og eksperter, der tilgår ICG-systemet, har den fornødne uddannelse til at kunne varetage deres opgaver i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og, hvor det er relevant, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽²⁾.
4. Kommissionen og medlemsstaterne indgår en aftale om fælles dataansvar senest tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 21

Ajourføring af lister over udpegede toldsteder

Medlemsstaterne holder ICG-systemet ajour med lister over de toldsteder, der er kompetente til at behandle import af kulturgenstande, jf. artikel 6 i forordning (EU) 2019/880.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

*Artikel 22***Det elektroniske systems disponibilitet**

1. Kommissionen og medlemsstaterne indgår operationelle aftaler om de praktiske krav til ICG-systemets disponibilitet og ydeevne samt til driftskontinuitet.
2. ICG-systemet skal være permanent disponibelt undtagen i følgende tilfælde:
 - a) i særlige tilfælde, der vedrører anvendelsen af det elektroniske system, og som er fastsat i de aftaler, der er omhandlet i stk. 1, eller på nationalt plan, hvis der ikke foreligger sådanne aftaler
 - b) i tilfælde af force majeure.

*Artikel 23***Nødordninger**

1. ICG-systemets kontaktpunkter fører et offentligt onlineregister, der indeholder en elektronisk skabelon, der kan skrives i, for alle dokumenter, der kan udstedes i ICG-systemet.
2. Hvis ICG-systemet eller en af dets funktionaliteter ikke er disponibel(t) i mere end otte timer, kan brugerne anvende den i stk. 1 omhandlede elektroniske skabelon.
3. Medlemsstaterne fastsætter deres nationale operationelle bestemmelser om indgivelse af importørerklæringer og behandling af ansøgninger om importlicens, når ICG-systemet ikke er disponibel(t).
4. Når ICG-systemet eller den utilgængelige funktionalitet igen er disponibel(t), skal operatørerne anvende de dokumenter, der er udarbejdet i overensstemmelse med stk. 2, til at registrere de samme oplysninger i systemet.

*Artikel 24***ICG-systemets sikkerhed**

1. Ved udviklingen, vedligeholdelsen og anvendelsen af ICG-systemet etablerer og opretholder medlemsstaterne og Kommissionen passende sikkerhedsordninger med henblik på en effektiv, pålidelig og sikker drift af systemet. De skal også sørge for, at der iværksættes foranstaltninger til kontrol af oplysningernes oprindelse og beskyttelse af data mod uautoriseret adgang, tab, ændring eller ødelæggelse.
2. Hver indlæsning, ændring eller sletning af data registreres med en angivelse af grunden hertil, det nøjagtige tidspunkt og den person, der foretager handlingen.
3. Medlemsstaterne underretter hinanden, Kommissionen og, hvis det er relevant, den berørte operatør om alle faktiske eller formodede brud på sikkerheden i ICG-systemet.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 25***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2019/880.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juni 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

Datakatalog og specifikationer for udarbejdelse af generelle beskrivelser, importlicenser og importørerklæringer

Oplysningerne i dette afsnit udgør et datakatalog til brug ved udfærdigelse af den generelle beskrivelse, der er omhandlet i artikel 4, den importlicens, der er omhandlet i kapitel III, og den importørerklæring, der er omhandlet i kapitel IV.

Medmindre andet er anført eller fastsat i EU-lovgivningen, gælder alle angivelser og rubrikker for de elektroniske generelle beskrivelser, importlicenser og importørerklæringer.

Alle rubrikker er obligatoriske undtagen dem, der er markeret med en asterisk (*).

Rubrik	Beskrivelse
DEL I Ihændehaber af genstandene	
	Dokumenttype
	Vælg dokumenttype: generel beskrivelse, importlicens, importørerklæring
I.1	Referencenummer
	Dette er den unikke alfanumeriske kode, som ICG-systemet tildeler dokumentet.
I.2	Status
	Dette er dokumentets status i ICG-systemet.
I.3	QR-kode
	Dette er det unikke maskinlæsbare optiske mærke, der tildeles af ICG-systemet, og som linker til den elektroniske udgave af dokumentet.
I.4	National reference (*)
	Den kompetente myndighed kan anvende denne rubrik til at angive den unikke nationale alfanumeriske kode, der er tildelt dokumentet.
I.5	Lokal reference (*)
	Ihændehaven af genstanden kan anvende denne rubrik til at angive den unikke alfanumeriske kode, der er tildelt dokumentet til ihændehaberens interne brug.
I.6	Importland og kompetent myndighed eller toldsted
	Vælg importmedlemsstaten, dvs. den medlemsstat, hvortil kulturgenstanden skal importeres for første gang, og for en importlicens: Vælg den passende kompetente myndighed i importmedlemsstaten. for en importørerklæring: Vælg toldstedet.
I.7	Undtagelser (*)
	Kun for importørerklæringer Anvend denne rubrik, hvis kulturgenstandene er omfattet af følgende undtagelse: — Import (proceduren for midlertidig import) til en kommerciel kunstmesse.
I.8	Bestemmelsessted
	Kun for importørerklæringer Vælg den medlemsstat, hvortil kulturgenstandene skal importeres midlertidigt, når undtagelsen anvendes. Angiv kunstmessens navn og adressen på det sted, hvor kunstmessen finder sted.

I.9	Varighed af proceduren for midlertidig import (*)
	Kun for importørerklæringer. Denne rubrik udfyldes automatisk af ICG-systemet på grundlag af proceduren for midlertidig import, som toldmyndighederne har indrømmet i de nationale toldsystemer.
I.10	Link til andre dokumenter (*)
	Denne rubrik kan udfyldes automatisk af ICG-systemet på grundlag af andre dokumenter, der er knyttet til dette dokument (f.eks. kulturgenstande, for hvilke der kræves importlicens, og som importeres til Unionen i henhold til en undtagelse for kommercielle kunstmesser med en importørerklæring, og som først skal underkastes en licensprocedure på et senere tidspunkt).
I.11	Berørt land
	Angiv det berørte land som defineret i artikel 1, stk. 3. Angiv også: a) om dette er det land, hvor kulturgenstanden blev skabt og/eller fundet, eller b) hvis det land, hvor kulturgenstanden blev skabt og/eller fundet, ikke er kendt, eller det er kendt, men kulturgenstanden blev eksporteret derfra før den 24. april 1972, om det er det sidste land, hvori kulturgenstanden befandt sig lovligt i mere end fem år forud for afsendelsen til Unionen.
I.12	Objektkategori
	Angiv kulturgenstandens kategori i henhold til del B eller C i bilaget til forordning (EU) 2019/880.

Beskrivelse af kulturgenstanden (sektion)

	Denne sektion omfatter rubrik I.13 til I.16. For importlicenser: Denne sektion gentages og udfyldes særskilt for hver enkelt genstand i en forsendelse. For importørerklæringer: Hver importørerklæring skal kun indeholde én sektion til beskrivelse af kulturgenstanden. Med undtagelse af mønter i kategori e) i del C i bilaget til forordning (EU) 2019/880, som har samme pålydende værdi, materielle sammensætning og oprindelse, skal der, når en forsendelse består af mere end én kulturgenstand, udfærdiges særskilte importørerklæringer for hver af dem.
I.13	Unikt ID for kulturgenstanden
	Dette er den unikke alfanumeriske kode, som ICG-systemet tildeler hver enkelt kulturgenstand.
I.14	Taric-kode
	Angiv den relevante Taric-kode for den importerede kulturgenstand.
I.15	Beskrivelse af kulturgenstanden
	Angiv følgende oplysninger om kulturgenstanden: — Type kulturgenstand: Angiv typen, f.eks. skulptur, maleri, bog osv. — Materialer: Angiv, hvilke materialer der er anvendt til at fremstille kulturgenstanden. — Teknik(ker): Angiv den eller de teknikker, der er anvendt til at fremstille kulturgenstanden. — Kulturgenstandens titel: Angiv den titel eller det navn, som kulturgenstanden er kendt under (hvis kendt). — Emne: Angiv kulturgenstandens emne/genre/tema. — Datering: Hvis der ikke er en præcis kendt dato for kategorierne i del B i bilaget til forordning (EU) 2019/880, angives århundredet og århundrededelen (første kvartal, første halvdel) eller årtusindet. — For antikke kulturgenstande, der er opført i del C i bilaget til forordning (EU) 2019/880, for hvilke det ikke er tilstrækkeligt at angive århundredet, angives et år, selv om det er omtrentligt (f.eks. ca. 1790, ca. 1660). — For samlinger (arkiver eller biblioteker) anføres tidligste og seneste dato. — Hvis der er tale om kulturgenstande af palæontologisk interesse, angives den geologiske tidsalder (hvis kendt).

	— Skabt af: Angiv, hvem der har skabt kulturgjenstanden. Hvis dette ikke er kendt, anføres »Ukendt«. — Oprindelse: Angiv kulturgjenstandens historiske oprindelse, f.eks. kan der angives »Babylon, Det Achæmenidiske Rige« for en mesopotamisk statue. — Beskrivelse: En kort beskrivelse af kulturgjenstanden, herunder eventuelle yderligere oplysninger. — Toldværdi: For importlicenser og importørerklæringer angives kulturgjenstandens toldværdi.
I.16	Fotografier og mål
	Vedlæg fotografier af kulturgjenstanden: — i trefjerdedelsprofil, hvor det er relevant (tredimensionale genstande) — forside — venstre side, hvor det er relevant (tredimensionale genstande) — højre side, hvor det er relevant (tredimensionale genstande) — bagside — toppen, hvor det er relevant (tredimensionale genstande) — bunden, hvis det er relevant (tredimensionale genstande). For kulturgjenstande med særlige kendetegn vedlægges et fotografi af det særlige kendetegn og en tekstbeskrivelse. For kulturgjenstande, der har mærker, vedlægges et fotografi og en tekstbeskrivelse af mærket. For kulturgjenstande, der indeholder inskriptioner, vedlægges et fotografi af inskriptionen og teksten til inskriptionen på originalsproget og en oversættelse, hvis det er muligt. Mål: Angiv kulturgjenstandens vægt, form og mål. Hvis der er tale om mønter, angives også antallet af enheder, der er omfattet af en enkelt importørerklæring.
I.17	Støttedokumenter (*)
	Brug denne rubrik til at uploade dokumentation til ICG-systemet.
I.18	Ihændehaver af genstandene
	Angiv navn og adresse, land, ISO alfa-2-landekode og EORI-nummer for ihændehaveren af genstandene.
I.19	Ejer af kulturgjenstandene (*)
	Angiv navn og adresse, land og ISO alfa-2-landekode for ejeren af kulturgjenstandene.
I.20	Erklæring fra ihændehaveren af genstanden
	For importlicenser og importørerklæringer. »Jeg erklærer hermed på tro og love, at alle fremlagte oplysninger er korrekte, fuldstændige og sandfærdige, og at kulturgjenstanden, som jeg har til hensigt at importere til Den Europæiske Union, efter min bedste overbevisning er blevet eksporteret i overensstemmelse med lovene og bestemmelserne i < det berørte land som angivet i rubrik I.11 >«. For importørerklæringer: Angiv, om det berørte land kræver, at der indhentes en licens, godkendelse eller anden form for tilladelse, for at den pågældende kulturgjenstand lovligt kan eksporteres fra dets område, og angiv i bekræftende fald, om du er i besiddelse af et sådant dokument. For importlicenser: Angiv, om det berørte land kræver, at der indhentes en licens, godkendelse eller anden form for tilladelse, for at den pågældende kulturgjenstand lovligt kan eksporteres fra dets område, og upload i bekræftende fald det pågældende dokument. Erklæringen underskrives med ihændehaverens elektroniske signatur og forsynes med datostempel og elektronisk forsegling med et avanceret eller kvalificeret elektronisk segl i ICG-systemet.
I.21	Svar på anmodning(er) om yderligere oplysninger (*)
	Kun for importlicenser, obligatorisk, hvis den kompetente myndighed anmoder om yderligere oplysninger i rubrik II.1.

	Angiv, hvilke oplysninger der er givet som svar på en anmodning om yderligere oplysninger fra den kompetente myndighed. Når denne rubrik er udfyldt, skal licensen underskrives igen.
DEL II	
Kompetent myndighed	
II.1	Anmodning om yderligere oplysninger (1)
	Kun for importlicenser. Denne rubrik kan anvendes af den kompetente myndighed til at anmode om yderligere oplysninger fra ansøgeren/ihændehabereren af genstandene.
II.2	Afgørelse om en ansøgning om importlicens
	Kun for importlicenser. Angiv, om der er indrømmet en importlicens eller ej. Hvis ansøgningen om importlicens afvises, angives årsagerne til afvisningen, jf. artikel 4, stk. 7, i forordning (EU) 2019/880.
II.3	Elektronisk signatur og elektronisk segl
	Kun for importlicenser. Elektronisk signatur tilhørende den anvisningsberettigede for den kompetente myndighed, der er angivet i rubrik I.6. Avanceret eller kvalificeret elektronisk segl tilhørende den kompetente myndighed, der er angivet i rubrik I.6. ICG-systemets avancerede eller kvalificerede elektroniske segl. Elektronisk tidsstempel.

FORKLARENDE BEMÆRKNINGER

- 1) Ved kontrol af en kulturgenstands oprindelse skal der tages hensyn til aspektet behørigt påpasselige adfærd, dvs. om ansøgeren har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed ved erhvervelsen af genstanden. Ud over passende certifikater eller dokumentation skal følgende aspekter tages i betragtning: transaktionernes art, den pris, der er betalt eller angivet, den risiko, der er forbundet med eksportlandet eller den særlige kategori af genstande, og om ansøgeren har konsulteret et tilgængeligt register over stjålne kulturgenstande og alle relevante oplysninger, som med rimelighed kunne være indhentet, eller har taget andre skridt, som en fornuftig person ville have taget under sagens omstændigheder.
- 2) Ekspertvurderinger i form af en dokumenteret bestemmelse af oprindelsen foretaget af en anerkendt, uafhængig ekspert, f.eks. en person, der er tilknyttet et universitet eller en forskningsinstitution, en retskonsulent eller konsulent, der er godkendt ved en retslig procedure, eller en godkendt og anerkendt ekspert, kan betragtes som tilfredsstillende dokumentation for kulturgenstandens oprindelse eller historie, forudsat at der ikke er nogen opfattede interessekonflikter. En erklæring afgivet under ed eller en tilsvarende underskrevet erklæring fra tredjemand, f.eks. eksportøren eller sælgeren, i henhold til lovgivningen i et tredjeland, kan tages i betragtning, forudsat at den bekræftes af andre former for dokumentation, og at undertegnede er bekendt med konsekvenserne af en falsk erklæring. Under alle omstændigheder skal de kompetente myndigheder frit vurdere og anvende deres dømmekraft til at bedømme den forelagte dokumentation, afhængigt af de særlige omstændigheder og den formodede risiko for ulovlig handel i hvert enkelt tilfælde.

BILAG II

Skabeloner for importlicenser og importørerklæringer

Bemærk: Rækkefølgen af rubrikkerne i skabelonen samt deres størrelse og form er vejledende.

IMPORTLICENS FOR KULTURGENSTANDE			
I.1. Referencenummer		I.2. Status:	I.3. QR-KODE
I.4. National reference			
I.5. Lokal reference			
I.6. Importland og kompetent myndighed			
I.10. Link til andre dokumenter:		I.11. Berørt land:	
BESKRIVELSE AF KULTURGENSTANDEN			
I.12. Kategorien af kulturgenstand i overensstemmelse med del B i bilaget til forordning (EU) 2019/880:			
☐ kategori c)		☐ kategori d)	
I.13. Kulturgenstandens unikke ID:		I.14. Taric-kode:	
I.15. Beskrivelse af kulturgenstanden(e)			
Type kulturgenstand:			
Materialer:			
Teknik(ker):			
Kulturgenstandens titel:			
Emne:			
Datering:			
Skabt af:			
Oprindelse:			
Beskrivelse:			
Toldværdi:			

I.16. Fotografier og mål

Fotografi (trefjerdedelsprofil)	Mål (skal svare til fotografierne)
Fotografi (forside)	
Fotografi (venstre)	
Fotografi (højre)	
Fotografi (bagside)	
Fotografi (top)	
Fotografi (bund)	
Fotografi(er) (yderligere)	Mål (skal svare til fotografierne)
Fotografi(er) (mærker)	Type mærke:
Fotografi(er) (særlige kendetegn)	Type kendetegn:
	Beskrivelse:
Fotografi(er) (inskriftioner)	Oprindelig tekst:
	Oversat tekst:

I.17. Støttedokumenter:

I.18. Ihænderhaver af genstandene: Navn Vej og nummer: By Postnummer Land EORI-nummer	I.19. Ejer af kulturgenstandene: Navn Vej og nummer: By Postnummer Land
I.20. Erklæring: <i>Jeg erklærer hermed på tro og love, at alle fremlagte oplysninger er korrekte, fuldstændige og sandfærdige, og at den kulturgenstand, som jeg agter at importere til Den Europæiske Union, efter min bedste overbevisning er blevet eksporteret i overensstemmelse med lovene og bestemmelserne i</i> ☐ som ikke kræver eksportlicens/certifikat/tilladelse ☐ som kræver eksportlicens/certifikat/tilladelse, ☐ som jeg har uploadet til ICG-systemet ☐ som jeg ikke har uploadet til ICG-systemet	Ihænderhaverens elektroniske signatur ICG-systemets avancerede eller kvalificerede elektroniske segl Dato (tidsstempel)

I.21. Svar på anmodning(er) om yderligere oplysninger

DEL II

Kompetent myndighed**II.1. Anmodning om yderligere oplysninger**

II.2. Afgørelse om ansøgning om importlicens

II.3. Elektronisk signatur og elektronisk segl

Elektronisk signatur tilhørende den anvisningsberettigede for den kompetente myndighed, der er angivet i rubrik I.6.
 Avanceret eller kvalificeret elektronisk segl tilhørende den kompetente myndighed, der er angivet i rubrik I.6.
 ICG-systemets avancerede eller kvalificerede elektroniske segl.

IMPORTØRERKLÆRING FOR KULTURGENSTANDE

I.1. Referencenummer		I.2. Status:	I.3. QR-KODE
I.4. National reference			
I.5. Lokal reference			

I.6. Importland og kompetent myndighed

I.7. Undtagelser: ☐ Kommerciel kunstmesse	I.8. Bestemmelsessted:
---	------------------------

I.9. Varighed af proceduren for midlertidig import:

I.10. Link til andre dokumenter:	I.11. Berørt land:
----------------------------------	--------------------

BESKRIVELSE AF KULTURGENSTANDEN

I.12. Kategorien af kulturgjenstand i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/880:

☐ Del B kategorier	☐ Del C kategorier
I.13. Kulturgjenstandens unikke ID:	I.14. Taric-kode:

I.15. Beskrivelse af kulturgjenstanden(e)

Type kulturgjenstand:	
Materialer:	
Teknik(ker):	
Kulturgjenstandens titel:	
Emne:	
Datering:	

Skabt af:	
Oprindelse:	
Beskrivelse:	
Toldværdi:	

I.16. Fotografier og mål

Fotografi (tredjedelsprofil)	Mål (skal svare til fotografierne)
Fotografi (forside)	
Fotografi (venstre)	
Fotografi (højre)	
Fotografi (bagside)	
Fotografi (top)	
Fotografi (bund)	
Fotografi(er) (yderligere)	Mål (skal svare til fotografierne)
Fotografi(er) (mærker)	Type mærke:
Fotografi(er) (særlige kendetegn)	Type kendetegn:
	Beskrivelse:
Fotografi(er) (inskriptioner)	Oprindelig tekst:
	Oversat tekst:

I.17. Støttedokumenter:

I.18. Ihænderhaver af genstandene: Navn Vej og nummer: By Postnummer Land EORI-nummer	I.19. Ejer af kulturgensstandene: Navn Vej og nummer: By Postnummer Land
I.20. Erklæring: Jeg erklærer hermed på tro og love, at alle fremlagte oplysninger er korrekte, fuldstændige og sandfærdige, og at den kulturgensstand, som jeg agter at importere til Den Europæiske Union, efter min bedste overbevisning er blevet eksporteret i overensstemmelse med lovene og bestemmelserne i ☐ som ikke kræver eksportlicens/certifikat/tilladelse ☐ som kræver eksportlicens/certifikat/tilladelse, som jeg er i besiddelse af	Ihænderhaverens elektroniske signatur ICG-systemets avancerede eller kvalificerede elektroniske segl Dato (tidsstempel)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2021/1080**af 28. juni 2021****om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IAS 16, 37 og 41 og IFRS 1, 3 og 9****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 ⁽²⁾ blev der vedtaget en række internationale standarder og fortolkningsbidrag, som fandtes pr. 15. oktober 2008.
- (2) Den 14. maj 2020 offentliggjorde International Accounting Standards Board (IASB) en række mindre ændringer til IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*, IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* og IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*. Disse ændringer giver yderligere præciseringer med henblik på en mere konsekvent anvendelse af standarderne eller opdaterer henvisningerne.
- (3) IASB udstedte den 14. maj 2020 også det *årlige forbedringsprojekt vedrørende IFRS for perioden 2018-2020* som led i sin regelmæssige forbedringsproces. De årlige forbedringer har til formål at strømline og præcisere eksisterende standarder. Formålet med de årlige forbedringer er at håndtere ikke presserende, men nødvendige emner, der er blevet drøftet af IASB i projektperioden, inden for områder, hvor der er uoverensstemmelser med hensyn til de internationale regnskabsstandarder (IFRS), eller hvor det er nødvendigt at præcisere ordlyden. De årlige forbedringer omfatter ændringer til IAS 41 *Landbrug*, IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS* og IFRS 9 *Finansielle instrumenter*.
- (4) Efter høring af Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe konkluderer Kommissionen, at ændringerne til IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*, IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*, IAS 41 *Landbrug*, IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS*, IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger* og IFRS 9 *Finansielle instrumenter* opfylder kriterierne for vedtagelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002.
- (5) Forordning (EF) nr. 1126/2008 bør derfor ændres.
- (6) Foranstaltningerne i nærværende forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Regnskabskontroludvalget —

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til forordning (EF) nr. 1126/2008 foretages følgende ændringer:

- a) IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.
- b) IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.
- c) IAS 41 *Landbrug* ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.
- d) IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS* ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.
- e) IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger* ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.
- f) IFRS 9 *Finansielle instrumenter* ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Virksomhederne anvender ændringerne, der er omhandlet i artikel 1, senest fra den første dag i det første regnskabsår, der begynder den 1. januar 2022 eller derefter.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juni 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Ændringer til IAS 16 Materielle anlægsaktiver**Ændringer til IAS 37 Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver****Ændringer til IFRS 3 Virksomhedssammenslutninger****Det årlige forbedringsprojekt vedrørende IFRS-standarder for perioden 2018-2020****Ændringer til IAS 16 Materielle anlægsaktiver**

Afsnit 17 og 74 ændres, og afsnit 20A, 74A, 80D og 81N tilføjes. Kravene i afsnit 74, litra d), er ikke blevet ændret, men er blevet flyttet til afsnit 74A, litra a)

MÅLING PÅ INDREGNINGSTIDSPUNKTET

...

Kostprisens elementer

...

17. Eksempler på direkte forbundne omkostninger er:

...

- e) omkostninger ved prøvning af, om aktivet fungerer korrekt (dvs. vurdering af, om aktivets tekniske og fysiske ydeevne er af en sådan art, at det kan anvendes til produktion eller levering af varer eller tjenesteydelser, til leje til andre eller til administrative formål) og

...

...

- 20A Aktiver kan fremstilles, når et materielt anlægsaktiv bringes til den lokalitet og i den stand, der er nødvendig for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse (f.eks. prøver fremstillet ved prøvning af, om aktivet fungerer korrekt). Virksomheden indregner provenuet fra salget af sådanne aktiver og omkostningerne ved disse aktiver i resultatet i overensstemmelse med de gældende standarder. Virksomheden måler omkostningerne ved disse varer under anvendelse af målingskravene i IAS 2.

...

OPLYSNING

...

74. Desuden skal der i årsregnskabet oplyses følgende:

...

- b) den beløbsmæssige størrelse af omkostninger, som er indregnet i den regnskabsmæssige værdi af et materielt anlægsaktiv under opførelse, og
- c) den beløbsmæssige størrelse af kontraktlige forpligtelser vedrørende anskaffelse af materielle anlægsaktiver.

74A Hvis de ikke præsenteres særskilt i totalindkomstopgørelsen, skal der i årsregnskabet også oplyses følgende:

- a) den beløbsmæssige størrelse af godtgørelse fra en tredjepart for materielle anlægsaktiver, som er værdiforringet, tabt eller afgivet, og som er medtaget i resultatet, og
- b) den beløbsmæssige størrelse af provenu og omkostninger, der er medtaget i resultatet i overensstemmelse med afsnit 20A, og som vedrører producerede aktiver, der ikke er et resultat af virksomhedens almindelige aktiviteter, og hvis aktivpost(er) i totalindkomstopgørelsen omfatter et sådant provenu og sådanne omkostninger.

OVERGANGSBESTEMMELSER

...

- 80D *Materielle anlægsaktiver — Provenu før tilsigtet anvendelse*, udstedt i maj 2020, medførte ændring af afsnit 17 og 74 og tilføjelse af afsnit 20A og 74A. Virksomheder skal anvende disse ændringer med tilbagevirkende kraft, men kun på materielle anlægsaktiver, der bringes til den lokalitet og i den stand, der er nødvendig for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse, samtidigt med eller efter begyndelsen af den tidligste periode, der er præsenteret i de årsregnskaber, hvor virksomheden for første gang anvender ændringerne. Virksomheden skal indregne den samlede virkning af førstegangsanvendelsen af denne standard som en regulering primo i overført resultat (eller et andet element af egenkapitalen, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt) ved begyndelsen af den tidligste periode, som præsenteres.

IKRAFTTRÆDELSESDATO

...

- 81N *Materielle anlægsaktiver — Provenu før tilsigtet anvendelse*, udstedt i maj 2020, medførte ændring af afsnit 17 og 74 og tilføjelse af afsnit 20A, 74A og 80D. Virksomheder skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2022 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne tidligere. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.

Ændringer til IAS 37 Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver

Afsnit 68A, 94A og 105 tilføjes, og afsnit 69 ændres. Afsnit 68 ændres ikke, men er medtaget for at lette læsningen.

ANVENDELSE AF INDREGNINGS- OG MÅLINGSREGLERNE

...

Tabsgivende kontrakter

...

68. Denne standard definerer en tabsgivende kontrakt som en kontrakt, hvor de uundgåelige omkostninger forbundet med indfrielse af den kontraktlige forpligtelse overstiger de økonomiske fordele, som virksomheden forventer at få gennem den. De uundgåelige omkostninger forbundet med en kontrakt afspejler minimumsomkostningerne til at afslutte kontrakten, som er det mindste beløb af omkostningerne forbundet med kontraktens opfyldelse og eventuel godtgørelse eller bod som følge af, at kontrakten ikke opfyldes.
- 68A Omkostningerne forbundet med opfyldelse af en kontrakt omfatter de omkostninger, der er direkte forbundet med kontrakten. Omkostninger, der er direkte forbundet med en kontrakt, består af både:
- a) differensomkostningerne forbundet med at opfylde denne kontrakt — for eksempel direkte løn og materialer og
 - b) en allokering af andre omkostninger, som er direkte forbundet med opfyldelsen af kontrakter — f.eks. en allokering af afskrivninger på et materielt anlægsaktiv, som har været anvendt til at opfylde bl.a. denne kontrakt.
69. Før en separat hensættelse til en tabsgivende kontrakt foretages, indregner virksomheden tab ved værdiforringelse af aktiver, der anvendes til kontrakten (jf. IAS 36).

...

OVERGANGSBESTEMMELSER

...

- 94A *Tabsgivende kontrakter — Omkostninger forbundet med opfyldelse af en kontrakt*, udstedt i maj 2020, medførte tilføjelse af afsnit 68A og ændring af afsnit 69. En virksomhed skal anvende disse ændringer på kontrakter, for hvilke den endnu ikke har opfyldt alle sine forpligtelser ved begyndelsen af det regnskabsår, hvor den anvender ændringerne for første gang (tidspunktet for den første anvendelse). Virksomheden skal ikke tilpasse sammenligningstal. Virksomheden skal i stedet indregne den akkumulerede virkning af at anvende ændringerne første gang som en regulering primo i overført resultat (eller et andet egenkapitalelement, alt efter tilfældet) på datoen for førstegangs-anvendelsen.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

...

105. *Tabsgivende kontrakter — Omkostninger forbundet med opfyldelse af en kontrakt*, udstedt i maj 2020, medførte tilføjelse af afsnit 68A og 94A og ændring af afsnit 69. Virksomheder skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2022 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne tidligere. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.

Ændringer til IFRS 3 Virksomhedssammenslutninger

Afsnit 11 ændres, og fodnoten til *Begrebsramme for udarbejdelse og præsentation af årsregnskaber* i afsnit 11 udgår. Afsnit 14, 21 22 og 23 ændres, og afsnit 21A, 21B, 21C, 23A og 64Q tilføjes. Der tilføjes en overskrift over afsnit 21A, og overskrifterne under afsnit 21 og over afsnit 22 ændres. Afsnit 10 ændres ikke, men er medtaget til orientering.

OVERTAGELSESMETODEN

...

Indregning og måling af de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser samt eventuelle minoritetsinteresser i den overtagne virksomhed**Indregningsprincip**

10. **På overtagelsestidspunktet skal den overtagende virksomhed indregne og måle de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser samt eventuelle minoritetsinteresser i den overtagne virksomhed separat fra goodwill. Indregningen af de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser skal ske i henhold til de betingelser, der er anført i afsnit 11 og 12.**

Indregningsbestemmelser

11. For at opfylde betingelserne for indregning som en del af anvendelsen af overtagelsesmetoden skal de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser opfylde definitionen på aktiver og forpligtelser i *Begrebsrammen for årsregnskaber* på overtagelsestidspunktet. Eksempelvis udgør fremtidige omkostninger, som den overtagende virksomhed forventer, men ikke er forpligtet til, at skulle afholde for at gennemføre sin plan om at afslutte en af den overtagne virksomheds aktiviteter eller opsigelse eller overflytte en af den overtagne virksomheds medarbejdere, ikke forpligtelser på overtagelsestidspunktet. Derfor indregner den overtagende virksomhed ikke disse omkostninger som et led i anvendelsen af overtagelsesmetoden. I stedet indregner den overtagende virksomhed omkostningerne i sit årsregnskab efter sammenslutningen i overensstemmelse med andre IFRS-standarder.

...

14. Afsnit B31-B40 indeholder vejledning om indregning af immaterielle aktiver. Afsnit 21A-28B angiver de typer identificerbare aktiver og forpligtelser, der indeholder poster, for hvilke denne standard tillader begrænsede undtagelser fra princippet og betingelserne for indregning.

...

Undtagelser fra indregnings- og målingsprincipperne

21. Denne standard tillader begrænsede undtagelser fra indregnings- og målingsprincipperne. Afsnit 21A-31A angiver både de bestemte poster, der er omfattet af undtagelserne, samt arten af undtagelserne. I sin regnskabsmæssige behandling af disse poster skal den overtagende virksomhed anvende kravene i afsnit 21A-31A, hvilket vil medføre, at visse poster:
- a) indregnes enten ved at anvende flere indregningsbetingelser end de i afsnit 11 og 12 nævnte eller ved at anvende krav fra andre IFRS-standarder med andre resultater, end der opnås ved at anvende princippet og betingelserne for indregning
 - b) måles til et andet beløb end dagsværdien på overtagelsestidspunktet.

Undtagelser fra indregningsprincippet

Forpligtelser og eventualforpligtelser, der falder ind under anvendelsesområdet for IAS 37 eller IFRIC 21

- 21A Afsnit 21B finder anvendelse på forpligtelser og eventualforpligtelser, der ville falde ind under IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* eller IFRIC 21 *Afgifter*, hvis de blev pådraget separat frem for overtaget ved en virksomhedssammenslutning.
- 21B *Begrebsrammen for årsregnskaber* definerer en forpligtelse som en aktuel forpligtelse for virksomheden til at overføre en økonomisk ressource som følge af tidligere begivenheder. For en hensat forpligtelse eller eventualforpligtelse, der ville falde ind under anvendelsesområdet for IAS 37, anvender den overtagende virksomhed afsnit 15-22 i IAS 37 for at afgøre, om der på overtagelsestidspunktet eksisterer en aktuel forpligtelse som følge af tidligere begivenheder. For en afgift, der falder ind under anvendelsesområdet for IFRIC 21, anvender den overtagende virksomhed IFRIC 21 for at afgøre, om den forpligtende begivenhed, som medfører en forpligtelse til at betale afgiften, er indtruffet inden overtagelsestidspunktet.
- 21C En aktuel forpligtelse, der er identificeret i overensstemmelse med afsnit 21B, kan opfylde definitionen på en eventualforpligtelse, jf. afsnit 22, litra b). I så fald finder afsnit 23 anvendelse på denne eventualforpligtelse.

Eventualforpligtelser og eventualaktiver

- 22 I IAS 37 defineres en eventualforpligtelse som:
- a) en mulig forpligtelse, der hidrører fra tidligere begivenheder, hvis eksistens kun kan bekræftes ved, at der indtræffer eller ikke indtræffer en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som ikke er under virksomhedens fulde kontrol, eller
 - b) en aktuel forpligtelse, der hidrører fra tidligere begivenheder, men som ikke er indregnet, idet:
 - i) det ikke er sandsynligt, at indfrielse af forpligtelsen vil kræve et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, eller
 - ii) forpligtelsens størrelse ikke kan måles med tilstrækkelig pålidelighed.
23. Den overtagende virksomhed skal på overtagelsestidspunktet indregne en eventualforpligtelse, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning, hvis det er en aktuel forpligtelse, der hidrører fra tidligere begivenheder, og dagsværdien kan måles pålideligt. Derfor gælder det i modsætning til kravene afsnit 14, litra b), afsnit 23, 27, 29 og 30 i IAS 37, at den overtagende virksomhed indregner en eventualforpligtelse, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning på overtagelsestidspunktet, selv hvis det ikke er sandsynligt, at indfrielse af forpligtelsen kræver et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer. Afsnit 56 i denne standard indeholder vejledning om den efterfølgende regnskabsmæssige behandling af eventualforpligtelser.
- 23A I IAS 37 defineres et eventualaktiv som et muligt aktiv, der hidrører fra tidligere begivenheder, hvis eksistens kun kan bekræftes ved, at der indtræffer eller ikke indtræffer en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som ikke er under virksomhedens fulde kontrol. Den overtagende virksomhed må ikke indregne et eventualaktiv på overtagelsestidspunktet.

...

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

Ikrafttrædelsestidspunkt

...

- 64Q *Henvisning til begrebsrammen*, udstedt i maj 2020, medførte ændring af afsnit 11, 14, 21, 22 og 23 og tilføjelse af afsnit 21A, 21B, 21C og 23A. En virksomhed skal anvende disse ændringer på virksomhedssammenslutninger, hvor overtagelsestidspunktet er samtidigt med eller efter begyndelsen af det første regnskabsår, der begynder den 1. januar 2022 eller derefter. Tidligere anvendelse er tilladt, hvis en virksomhed samtidig eller tidligere også anvender alle ændringer, der foretages ved *Ændringerne af henvisningerne til begrebsrammen i IFRS-standarderne*, udstedt i marts 2018.

Ændring til IFRS 1 Førstegangsanvendelse af IFRS

Afsnit 39AG og afsnit D13A (i tillæg D) tilføjes. Afsnit D1, litra f), ændres.

IKRAFTTRÆDELSSDATO

...

- 39AG *Det årlige forbedringsprojekt vedrørende IFRS for perioden 2018-2020, som blev udstedt i maj 2020, medførte ændring af afsnit D1, litra f), og tilføjelse af afsnit D13A. Virksomheder skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2022 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen tidligere. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.*

Tillæg D

Undtagelser fra andre IFRS-standarder

Dette tillæg er en integreret del af standarden.

D1 En virksomhed kan vælge at anvende en eller flere af følgende undtagelser:

...

f) akkumulerede omregningsforskelle (afsnit D12–D13A)

...

Akkumulerede omregningsforskelle

...

D13A I stedet for at anvende afsnit D12 eller afsnit D13 kan en dattervirksomhed, der anvender undtagelsen i afsnit D16, litra a), i sit årsregnskab vælge at måle de akkumulerede omregningsforskelle for alle udenlandske transaktioner til den regnskabsmæssige værdi, der ville blive medtaget i modervirksomhedens koncernregnskab, baseret på datoen for modervirksomhedens overgang til IFRS, såfremt der ikke blev foretaget korrektioner for konsolideringsprocedurer og for effekten af den virksomhedssammenslutning, ved hvilken modervirksomheden erhvervede dattervirksomheden. Et lignende valg er til rådighed for en associeret virksomhed eller et joint venture, der anvender undtagelsen i afsnit D16, litra a).

...

Ændring til IFRS 9 Finansielle instrumenter

Afsnit 7.1.9, afsnit 7.2.35 og overskriften hertil samt afsnit B3.3.6A tilføjes. Afsnit B3.3.6 ændres. Kravene i afsnit B3.3.6A er ikke blevet ændret, men er blevet flyttet til afsnit B3.3.6.

Kapitel 7 Ikrafttrædelsesdato og overgang

7.1. IKRAFTTRÆDESESDATO

...

7.1.9. *Det årlige forbedringsprojekt vedrørende IFRS for perioden 2018–2020*, som blev udstedt i maj 2020, medførte tilføjelse af afsnit 7.2.35 og B3.3.6A og tilføjelse af afsnit B3.3.6. Virksomheder skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2022 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne tidligere. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

7.2. OVERGANG

...

Overgang for det årlige forbedringsprojekt vedrørende IFRS

7.2.35. En virksomhed skal anvende *det årlige forbedringsprojekt vedrørende IFRS for 2018–2020* på finansielle forpligtelser, som ændres eller udveksles samtidigt med eller efter begyndelsen af det regnskabsår, hvor den anvender ændringerne for første gang.

Appendiks B

Anvendelsesvejledning

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

...

INDREGNING OG OPHØR AF INDREGNING (KAPITEL 3)

...

Ophør af indregning af finansielle forpligtelser (afsnit 3.3)

...

B3.3.6 Med hensyn til afsnit 3.3.2 er betingelserne væsentligt anderledes, hvis den diskonterede nutidsværdi af pengestrømmene i henhold til de nye betingelser, herunder betalte honorarer med fradrag af modtagne honorarer og diskonteret med brug af den oprindelige effektive rente, adskiller sig med mindst 10 % fra den diskonterede nutidsværdi af de resterende pengestrømme fra den oprindelige finansielle forpligtelse. Ved fastsættelsen af disse betalte honorarer med fradrag af modtagne honorarer medtager en låntager kun honorarer, der betales eller modtages mellem låntager og långiver, herunder honorarer, der betales eller modtages af enten låntageren eller långiveren på den anden parts vegne.

B3.3.6A Hvis en udveksling af gældsinstrumenter eller en ændring af betingelserne regnskabsmæssigt behandles som et ophør, skal alle afholdte omkostninger eller betalte honorarer indregnes som en del af gevinsten eller tabet forbundet med ophøret. Hvis udvekslingen eller ændringen ikke regnskabsmæssigt behandles som ophør af en forpligtelse, udgør eventuelle afholdte omkostninger eller betalte honorarer en regulering af forpligtelsens regnskabsmæssige værdi og afskrives over den ændrede forpligtelses resterende løbetid.

...

Ændring til IAS 41 Landbrug

Afsnit 22 ændres, og afsnit 65 tilføjes.

INDREGNING OG MÅLING

...

22. Virksomheden indregner ikke pengestrømme fra finansiering af aktivet eller reetablering af biologiske aktiver efter høst (eksempelvis omkostninger i forbindelse med genplantning af træer i en plantageskov efter fældning).

...

IKRAFTTRÆDESESDATO OG OVERGANG

...

65. *Det årlige forbedringsprojekt vedrørende IFRS for perioden 2018-2020, som blev udstedt i maj 2020, medførte ændring af afsnit 22. En virksomhed skal anvende denne ændring på dagsværdimålinger samtidigt med eller efter begyndelsen af det første regnskabsår, der begynder den 1. januar 2022 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen tidligere. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.*

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2021/1081

af 28. juni 2021

om ændring af afgørelse (EU) 2018/1220 om forretningsordenen for det panel, der omhandles i artikel 143 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, særlig artikel 143, stk. 4 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens afgørelse (EU) 2018/1220 ⁽²⁾ fastsættes forretningsordenen for det panel, der er omhandlet i artikel 143 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046.
- (2) Kommissionen har fastsat den 1. juni 2021 som den dato, hvorfra Den Europæiske Anklagemyndighed påtager sig sine efterforsknings- og retsforfølgingsmæssige opgaver ⁽³⁾, der påhviler den i henhold til Rådets forordning (EU) 2017/1939 ⁽⁴⁾. De praktiske ordninger for et tæt samarbejde mellem panelet og Den Europæiske Anklagemyndighed bør under hensyntagen til de samarbejdsordninger, der er fastlagt mellem Europa-Kommissionen og Den Europæiske Anklagemyndighed i den aftale, der er omhandlet i artikel 103, stk. 1, i nævnte forordning, derfor fastlægges.
- (3) For at sikre kontinuiteten i panelets arbejde og dermed en varig beskyttelse af Unionens finansielle interesser bør det præciseres, at formanden for panelet fortsætter sin embedsperiode, indtil den pågældende reelt afløses, eller i det mindste i de første måneder efter embedsperiodens ophør.
- (4) De minimumsbetingelser for funktion eller lønklasse, der gælder for stedfortrædere for de medlemmer af panelet, som repræsenterer Europa-Kommissionen, bør bringes i overensstemmelse med dem, der gælder for de medlemmer, som repræsenterer de ansvarlige anvisningsberettigede. Med henblik herpå bør de fastsættes på det niveau, der gælder for funktionen som kontorchef eller tilsvarende.
- (5) Denne afgørelse bør træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* for at sikre, at det panel, der er omhandlet i artikel 143 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, er funktionsdygtigt.
- (6) Afgørelse (EU) 2018/1220 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2018/1220 af 6. september 2018 om forretningsordenen for det panel, der omhandles i artikel 143 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 226 af 7.9.2018, s. 7).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/856 af 25. maj 2021 om fastsættelse af den dato, hvorfra Den Europæiske Anklagemyndighed påtager sig sine efterforsknings- og retsforfølgingsmæssige opgaver (EUT L 188 af 28.5.2021, s. 100).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 30.10.2017, s. 1).

Artikel 1

I afgørelse (EU) 2018/1220 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Panelets formand udnævnes af Kommissionen for en periode på fem år, som ikke kan forlænges, jf. artikel 143, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, efter en indkaldelse af interessetilkendegivelser. Formandens embedsperiode løber fra det tidspunkt, som er fastsat i udnævnelsesdokumentet. Denne afgørelse offentliggøres i C-udgaven af Den Europæiske Unions Tidende.

Ved embedsperiodens ophør forbliver formanden, hvis det er nødvendigt af hensyn til panelets arbejde, i embedet, indtil den pågældende afløses. Denne periode må ikke overstige seks måneder.«

2) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Direktøren for den centrale finanstjeneste i Generaldirektoratet for Budget er et af de to faste medlemmer af panelet, der repræsenterer Kommissionen, jf. artikel 143, stk. 2, litra b), i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Generaldirektøren for budget udpeger en stedfortræder for dette faste medlem blandt tjenestemænd, der som minimum udøver funktionen som kontorchef eller tilsvarende.

Generaldirektøren for budget udpeger personligt det andet faste medlem, der repræsenterer Kommissionen, blandt de tjenestemænd i Kommissionen, der som minimum er indplaceret i lønklasse AD14. Generaldirektøren for budget udpeger en stedfortræder for dette faste medlem blandt tjenestemænd, der som minimum udøver funktionen som kontorchef eller tilsvarende.«

3) Artikel 6, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. I sager, hvor anmodningen fra den henvisende myndighed bl.a. bygger på oplysninger fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), deltager repræsentanten herfor i panelets møder og i mundtlige og skriftlige procedurer. Vedkommende fremsætter bemærkninger efter anmodning fra formanden.

I sager, hvor anmodningen fra den henvisende myndighed helt eller delvis bygger på oplysninger fra Den Europæiske Anklagemyndighed, foregår sidstnævntes videregivelse af oplysninger og deltagelse som observatør i overensstemmelse med bestemmelserne i den aftale, der er omhandlet i artikel 103, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2017/1939.

4. I forbindelse med behandlingen af andre sager kan OLAF af formanden anmodes om at afgive oplysninger eller udtalelser. Den Europæiske Anklagemyndighed kan også efter anmodning fra formanden anmodes om at afgive oplysninger eller udtalelser i overensstemmelse med bestemmelserne i den aftale, der er omhandlet i artikel 103, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2017/1939.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Samarbejde med Den Europæiske Anklagemyndighed

De nærmere bestemmelser for samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed fastlægges i den aftale, der er omhandlet i artikel 103, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2017/1939.«

5) Artikel 10, stk. 4, affattes således:

»4. Anmodningen om en henstilling skal indeholde alle de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 142, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Den skal også indeholde de øvrige oplysninger, der er omhandlet i samme forordnings artikel 136, herunder eventuelle rapporter fra OLAF, samt oplysninger fremsendt af Den Europæiske Anklagemyndighed, så der kan træffes passende foranstaltninger til beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Den skal omfatte et behørigt udfyldt oplysningsskema.«

6) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Meddelelse af udtalelsen og henstillingen

Panelet meddeler straks udtalelsen til den henvisende myndighed, den ansvarlige anvisningsberettigede og observatørerne. Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed indbydes som observatør, finder bestemmelserne i den aftale, der er omhandlet i artikel 103, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2017/1939, anvendelse.«

Artikel 2

Ikrafttræden og offentliggørelse

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juni 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) [2021/1074] af 18. juni 2021 om en midlertidig udelukkelse af visse eksponeringer mod centralbanker fra det samlede eksponeringsmål i lyset af COVID-19-pandemien og om ophævelse af afgørelse ECB/2020/1306 (ECB/2021/27)

(Den Europæiske Unions Tidende L 230 I af 30. juni 2021)

I indholdsfortegnelsen og på side 1, titlen:

I stedet for: »Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) [2021/1074] af 18. juni 2021 om en midlertidig udelukkelse af visse eksponeringer mod centralbanker fra det samlede eksponeringsmål i lyset af COVID-19-pandemien og om ophævelse af afgørelse ECB/2020/1306 (ECB/2021/27)«

læses: »Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2021/1074 af 18. juni 2021 om en midlertidig udelukkelse af visse eksponeringer mod centralbanker fra det samlede eksponeringsmål i lyset af COVID-19-pandemien og om ophævelse af afgørelse ECB/2020/1306 (ECB/2021/27)«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA